Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 999/2001/EK RENDELETE

(2001. május 22.)

egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról

(HL L 147, 31.5.2001, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 1248/2001/EK rendelete (2001. június 22.)	L 173	12	27.6.2001
►M2	A Bizottság 1326/2001/EK rendelete (2001. június 29.)	L 177	60	30.6.2001
►M3	A Bizottság 270/2002/EK rendelete (2002. február 14.)	L 45	4	15.2.2002
►M4	A Bizottság 1494/2002/EK rendelete (2002. augusztus 21.)	L 225	3	22.8.2002
►M5	A Bizottság 260/2003/EK rendelete (2003. február 12.)	L 37	7	13.2.2003
►M6	A Bizottság 650/2003/EK rendelete (2003. április 10.)	L 95	15	11.4.2003
►M7	A Bizottság 1053/2003/EK rendelete (2003. június 19.)	L 152	8	20.6.2003
►M8	Az Európai Parlament és a Tanács 1128/2003/EK rendelete (2003. június 16.)	L 160	1	28.6.2003
►M9	A Bizottság 1139/2003/EK rendelete (2003. június 27.)	L 160	22	28.6.2003
►M10	A Bizottság 1234/2003/EK rendelete (2003. július 10.)	L 173	6	11.7.2003
►M11	A Bizottság 1809/2003/EK rendelete (2003. október 15.)	L 265	10	16.10.2003
►M12	A Bizottság 1915/2003/EK rendelete (2003. október 30.)	L 283	29	31.10.2003
►M13	A Bizottság 2245/2003/EK rendelete (2003. december 19.)	L 333	28	20.12.2003
►M14	A Bizottság 876/2004/EK rendelete (2004. április 29.)	L 162	52	30.4.2004
►M15	A Bizottság 1471/2004/EK rendelete (2004. augusztus 18.)	L 271	24	19.8.2004
►M16	A Bizottság 1492/2004/EK rendelete (2004. augusztus 23.)	L 274	3	24.8.2004
►M17	A Bizottság 1993/2004/EK rendelete (2004. november 19.)	L 344	12	20.11.2004
►M18	A Bizottság 36/2005/EK rendelete (2005. január 12.)	L 10	9	13.1.2005
►M19	A Bizottság 214/2005/EK rendelete (2005. február 9.)	L 37	9	10.2.2005
►M20	A Bizottság 260/2005/EK rendelete (2005. február 16.)	L 46	31	17.2.2005
►M21	Az Európai Parlament és a Tanács 932/2005/EK rendelete (2005. június 8.)	L 163	1	23.6.2005
►M22	A Bizottság 1292/2005/EK rendelete (2005. augusztus 5.)	L 205	3	6.8.2005
►M23	A Bizottság 1974/2005/EK rendelete (2005. december 2.)	L 317	4	3.12.2005
►M24	A Bizottság 253/2006/EK rendelete (2006. február 14.)	L 44	9	15.2.2006
►M25	A Bizottság 339/2006/EK rendelete (2006. február 24.)	L 55	5	25.2.2006
►M26	A Bizottság 657/2006/EK rendelete (2006. április 10.)	L 116	9	29.4.2006
►M27	A Bizottság 688/2006/EK rendelete (2006. május 4.)	L 120	10	5.5.2006
►M28	A Bizottság 1041/2006/EK rendelete (2006. július 7.)	L 187	10	8.7.2006

Módosította:

►**A1**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány	L 236	33	23.9.2003

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 999/2001/EK RENDELETE

(2001. május 22.)

egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) Számos különböző fertőző szivacsos agyvelőbántalmat (TSE) ismertek fel az évek során, amelyek külön fordulnak elő emberekben és állatokban. A szarvasmarha szivacsos agyvelőbántalmát (BSE) először 1986-ban észlelték szarvasmarhákon, és a következő években más állatfajokban is felismerték. 1996-ban írták le a Creutzfeldt-Jakob betegség (CJD) egy új variánsát. Egyre több bizonyíték támasztja alá a BSE és a Creutzfeldt-Jakob betegség új változata kórokozóinak hasonlóságát.

(2) 1990 óta a Közösség több intézkedést fogadott el, hogy megvédje az emberek és állatok egészségét a BSE jelentette veszéllyel szemben. Ezek az intézkedések az állat-egészségügyi intézkedéseket tartalmazó irányelvek védelmi rendelkezésein alapulnak. A bizonyos TSE-megbetegedések miatt fellépő, az emberi és állati egészségre háruló veszély nagyságának ismeretében célszerű különleges szabályokat hozni e betegségek megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra.

(3) E rendeletnek közvetlen közegészségügyi vonatkozása van, és lényeges a belső piac működése szempontjából. Felöleli azokat a termékeket, amelyek a Szerződés I. mellékletében megtalálhatók, és azokat is, amelyek nem. Ebből következően célszerű a Szerződés 152. cikke (4) bekezdésének b) pontját jogi alapnak tekinteni.

(4) A Bizottság tudományos állásfoglalásokat szerzett be a TSE-k számos vonásáról, főleg a Tudományos Operatív Bizottságtól és a Közegészségügyi Vonatkozású Állat-egészségügyi Intézkedések Tudományos Bizottságától. Ezen állásfoglalások némelyike a fertőzött állati termékek által emberekre és állatokra jelentett esetleges kockázat csökkentésére irányuló intézkedésekről tájékoztat.

(5) E szabályokat kell alkalmazni élő állatok és állati eredetű termékek előállítása és forgalomba hozatala során. Nem kell alkalmazni azonban kozmetikai termékek, gyógyszerkészítmények, orvostechnikai eszközök vagy ezek alapanyagai és félkész termékei esetében, amelyekre – elsősorban a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok fel nem használását illetően – más különleges szabályok vonatkoznak. Nem kell alkalmazni továbbá olyan állati eredetű termékekre, amelyek nem jelentenek kockázatot az állatok és az emberek egészségére, mivel élelmiszer, takarmány vagy trágya előállításán kívüli egyéb célokra szánják őket. Biztosítani kell, hogy az ezen rendelet hatálya alá nem eső

([1]) HL C 45., 1999.2.19., 2. o. és HL C 120. (E), 2001.4.24., 89. o.
([2]) HL C 258., 1999.9.10., 19. o.
([3]) Az Európai Parlament 2000. május 17-i véleménye (HL C 59., 2001.2.23., 93. o.), a Tanács 2001. február 12-i közös álláspontja (HL C 88., 2001.3.19., 1. o.) és az Európai Parlament 2001. május 3-i határozata.

▼B

állati eredetű termékeket tartsák elkülönítve a rendelet hatálya alá eső termékektől, hacsak azok legalább ugyanazoknak az egészségügyi szabványoknak meg nem felelnek, mint az utóbbiak.

(6) Rendelkezéseket kell alkotni arról, hogy a Bizottság védelmi intézkedéseket hozhasson olyan esetekben, amikor a TSE jelentette kockázatot valamely tagállam vagy harmadik ország illetékes hatósága nem kezelte megfelelően.

(7) A rendelkezésre álló információkat felhasználva be kell vezetni egy eljárást a tagállamok, a harmadik országok és azok régiói (a továbbiakban: „országok vagy régiók") BSE-re vonatkozó járványügyi helyzetének meghatározására a véletlenszerű terjedés és az emberi veszélyeztetettség kockázata alapján. Azokat a tagállamokat és harmadik országokat, amelyek úgy döntenek, hogy nem folyamodnak státusuk meghatározásáért, a Bizottságnak – a rendelkezésére álló valamennyi információt figyelembe véve – be kell sorolnia egy kategóriába.

(8) A tagállamoknak oktatási programokat kell indítaniuk azok számára, akik részt vesznek a TSE-k megelőzésében és az ellenük való védekezésben, továbbá az állatorvosok, gazdálkodók, illetőleg a gazdasági haszonállatok szállításában, forgalmazásában és vágásában közreműködő dolgozók számára.

(9) A tagállamoknak évente ismétlődő programot kell futtatniuk a BSE és a surlókór felügyelete céljából, az eredményekről és az egyéb TSE-előfordulásokról pedig tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

(10) A kérődzők bizonyos szöveteit a TSE-k kórfejlődése és az érintett állat származása vagy tartózkodása szerinti ország vagy régió járványügyi helyzete alapján különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagnak kell minősíteni. A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat oly módon kell eltávolítani és ártalmatlanítani, hogy az emberek és állatok egészségét veszélyeztető minden kockázat kiküszöbölhető legyen. Legfőképpen nem hozhatók forgalomba élelmiszer, takarmány vagy trágya előállítására való felhasználás céljából. Ezzel azonos szinten kell azonban gondoskodni az egészség védelméről egy, a TSE-kre irányuló, minden állatra kiterjedő szűrővizsgálat révén, amint az teljes mértékben validálásra kerül. A BSE-t tekintve legalacsonyabb fertőzési kockázatot jelentő országok vagy régiók kivételével nem szabad engedélyezni az olyan vágási technikákat, amelyek az egyéb szövetek agyanyagokkal való szennyeződésének kockázatát hordozzák magukban.

(11) Intézkedéseket kell hozni a TSE-megbetegedések emberekre és állatokra történő átterjedésének megakadályozása céljából, mégpedig bizonyos típusú állati fehérjék bizonyos típusú állatok takarmányában történő felhasználásának tilalma révén, valamint kérődzőktől származó bizonyos anyagok élelmiszerekben való felhasználásának tilalmával. Ezen tilalmaknak arányosnak kell lenniük a fennálló kockázat nagyságával.

(12) Valamely TSE-betegség állatokban való előfordulásának gyanúja esetén bejelentést kell tenni az illetékes hatóságnál, amelynek azonnal meg kell hoznia valamennyi szükséges intézkedést, beleértve a fertőzésre gyanús állat szállítási korlátozását, amíg a vizsgálat eredményei meg nem érkeznek, vagy az állatot hatósági felügyelet mellett le nem vágják. Ha az illetékes hatóság nem tudja kizárni a TSE előfordulásának lehetőségét, megfelelő vizsgálatokat kell végeznie és a vágott testet a diagnózis felállításáig hatósági felügyelet alatt kell tartania.

(13) Valamely TSE előfordulásának hatósági megállapítása esetén az illetékes hatóságnak azonnal meg kell hoznia valamennyi szükséges intézkedést, beleértve a vágott test megsemmisítését, az összes veszélyeztetett állat azonosítására szolgáló vizsgálat lefolytatását, továbbá a veszélyeztetettnek ítélt állatok és állati eredetű termékek szállításának korlátozását. A tulajdonosokat – amint

▼B

lehet – kárpótolni kell az állatok és állati eredetű termékek e rendelet értelmében történő megsemmisítése következtében fellépő kárért.

(14) A tagállamoknak készenléti terveket kell kidolgozniuk, amelyekben meghatározzák a BSE-járvány kitörése esetén országonként végrehajtandó intézkedéseket. E terveket a Bizottságnak jóvá kell hagynia. Gondoskodni kell arról, hogy e rendelkezés kiterjedjen a BSE-n kívül egyéb TSE-betegségekre is.

(15) Rendelkezéseket kell hozni bizonyos élő állatok és állati eredetű termékek forgalomba hozatalára vonatkozóan. A szarvasmarhafélék azonosításáról és nyilvántartásba vételéről fennálló közösségi szabályok olyan rendszert biztosítanak, amely lehetővé teszi, hogy az állatokat a nemzetközi szabványoknak megfelelően vissza lehessen követni az anyaállatig és a származási állományig. Hasonló garanciákról kell gondoskodni a szarvasmarhafélék harmadik országokból történő behozatala esetén. A közösségi szabályok hatálya alá eső állatokat és állati eredetű termékeket Közösségen belüli kereskedelembe való kerülésük vagy harmadik országokból történő behozataluk során az ezen szabályokban előírt bizonyítványoknak kell kísérniük, adott esetben e rendeletnek megfelelően kiegészítve.

(16) A nagy fertőzési veszélyt jelentő régiókban tartott szarvasmarhafélékből származó bizonyos állati eredetű termékek forgalomba hozatalát meg kell tiltani. E tilalomnak azonban nem kell vonatkoznia bizonyos állati eredetű termékekre, amelyeket olyan állatokból állítottak elő ellenőrzött körülmények között, amelyekről kimutatható, hogy nem jelentenek nagy fertőzési veszélyt valamely TSE-betegség szempontjából.

(17) A TSE-k megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok betartása érdekében szükség van laboratóriumi vizsgálatok céljára történő, elfogadott vizsgálati terv alapján végzett mintavételezésre, amely átfogó képet ad a TSE-kkel kapcsolatos járványügyi helyzetre vonatkozóan. Egységes vizsgálati eljárások és eredmények biztosítására nemzeti és közösségi referencialaboratóriumokat kell felállítani és megbízható tudományos módszereket kell bevezetni, beleértve a kifejezetten TSE-k kimutatására szolgáló gyorsteszteket is. Lehetőség szerint mindig gyorsteszteket kell használni.

(18) Közösségi ellenőrző szemléket kell tartani a tagállamokban, hogy biztosítani lehessen a TSE-k megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó előírások egységes végrehajtását, továbbá gondoskodni kell az ellenőrzési eljárások végrehajtásáról. Azért, hogy a harmadik országok a Közösségben alkalmazott garanciákkal egyenértékű garanciákat biztosítsanak az élőállatok és állati eredetű termékek Közösségbe történő behozatalakor, közösségi helyszíni szemléket és ellenőrzéseket kell végezni annak igazolására, hogy az exportáló harmadik országok eleget tesznek az idevágó importfeltételeknek.

(19) A TSE-kre vonatkozó kereskedelmi intézkedéseknek nemzetközi szabványokon, iránymutatásokon vagy ajánlásokon kell alapulniuk, amennyiben léteznek ilyenek. Azonban magasabb szintű egészségvédelmet eredményező, tudományosan alátámasztott intézkedések is alkalmazhatók, ha a jelentős nemzetközi szabványokon, iránymutatásokon vagy ajánlásokon alapuló intézkedések nem érnék el a megfelelő szintű egészségvédelmet.

(20) Ezt a rendeletet felül kell vizsgálni, amint új tudományos ismeretek állnak rendelkezésre.

▼B

(21) E rendelet keretein belül rendelkezéseket kell hozni a szükséges átmeneti intézkedésekről, főleg a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok felhasználásának szabályozásáról.

(22) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási jogkör gyakorlására szolgáló eljárás megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell elfogadni.

(23) E rendelet végrehajtása érdekében a Bizottság és a tagállamok közötti szoros és hatékony együttműködés kiépítésére szolgáló eljárásokat kell kialakítani az Állat-egészségügyi Állandó Bizottságon, a Takarmányok Állandó Bizottságán és az Élelmiszerek Állandó Bizottságán belül.

(24) Tekintve, hogy az e rendelet végrehajtására szolgáló rendelkezések az 1999/468/EK határozat 2. cikke értelmében általános jellegű intézkedések, azokat az e határozat 5. cikkében meghatározott szabályozó eljárásnak megfelelően kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet meghatározza az állatokban előforduló fertőző szivacsos agyvelőbántalmak (TSE-k) megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályokat. Hatálya kiterjed az élő állatok és az állati eredetű termékek előállítására és forgalomba hozatalára, valamint bizonyos különleges esetekben ezek kivitelére.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazható:

a) kozmetikai termékekre vagy gyógyszerkészítményekre vagy orvostechnikai eszközökre vagy azok alapanyagaira vagy félkész termékeire;

b) azokra a termékekre, amelyeket nem emberi élelmiszerben, állati takarmányban vagy trágyában szándékoznak felhasználni, vagy azok alapanyagaira vagy félkész termékeire;

c) azokra az állati eredetű termékekre, amelyeket kiállítás, oktatás, tudományos kutatás, különleges vizsgálatok vagy analízisek céljára szándékoznak felhasználni, feltéve hogy ezeket a termékeket végül nem emberek vagy állatok fogyasztják el vagy használják fel, kivéve az utóbbiak esetében, ha az érintett kutatási folyamatok céljára tartják azokat;

d) kutatásokban használt vagy kutatási célokra szánt élő állatokra.

2. cikk

Az élő állatok és állati eredetű termékek elkülönítése

Azért, hogy elkerülhetővé váljék az 1. cikk (1) bekezdésében említett élő állatok vagy állati eredetű termékek és az 1. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett állati eredetű termékek vagy az 1. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett élő állatok közötti keresztfertőzés vagy elcserélődés, mindig elkülönítve kell azokat tartani, hacsak az ilyen élő állatokat vagy állati eredetű termékeket nem – a TSE-k szempontjából legalább ugyanolyan – egészségvédelmi feltételek mellett nevelik, illetve állítják elő.

Ezen cikk végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján kell elfogadni.

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „TSE-k”: valamennyi fertőző szivacsos agyvelőbántalom az emberben előfordulók kivételével;

b) „forgalomba hozatal”: minden olyan művelet, amelynek célja, hogy az e rendelet hatálya alá eső élő állatok vagy állati eredetű termékek eladásra kerüljenek valamely harmadik félnek a Közösségen belül, vagy bármely más formában történő, fizetés ellenében vagy ingyenesen járó juttatás ilyen harmadik fél számára, vagy tárolás azzal a céllal, hogy el lehessen látni az ilyen harmadik felet;

c) „állati eredetű termékek”: minden, a 89/662/EGK ([1]) vagy a 90/425/EGK ([2]) irányelv rendelkezéseinek hatálya alá eső állatokból származó termék vagy az abból készült terméket tartalmazó termék;

d) „alapanyagok”: nyersanyagok vagy bármely más olyan állati eredetű termékek, amelyekből vagy amelyeknek segítségével az 1. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett termékeket előállítják;

e) „illetékes hatóság”: valamely tagállam központi hatósága, amely e rendelet előírásainak betartását illetékes biztosítani, vagy valamely olyan hatóság, amelyhez a központi hatóság ezt az illetékességet telepítette, különösen a takarmányok ellenőrzését illetően; adott esetben valamely harmadik ország megfelelő hatósága is;

f) „kategória”: a II. melléklet C. fejezetében említett osztályozási kategóriák egyike;

g) „különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag”: az V. mellékletben meghatározott szövetek; egyéb rendelkezés hiányában azok a termékek nem tartoznak e fogalom körébe, amelyek ilyen szöveteket tartalmaznak vagy azokból származnak;

h) „TSE-fertőzésre gyanús állat”: élő, levágott vagy elhullott állatok, amelyek idegi vagy viselkedésbeli rendellenességet vagy az általános állapotnak a központi idegrendszer károsodására visszavezethető előrehaladó leromlását mutatják vagy mutatták, és amelyeknél a klinikai vizsgálat, a kezelésre adott válasz, a kórbonctani vizsgálat vagy a levágás előtti és utáni laboratóriumi analízis alapján összegyűjtött adatok nem teszik lehetővé alternatív diagnózis felállítását. A szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmára (BSE-re) gyanúsak azok a szarvasmarhafélék, amelyek a specifikusan a BSE kimutatására szolgáló gyorstesztre pozitív reakciót adtak;

i) „gazdaság”: olyan hely, ahol az ezen rendelet hatálya alá eső állatokat tartják, tenyésztik, kezelik vagy bemutatják a nyilvánosságnak;

j) „mintavételezés”: statisztikailag megfelelő reprezentációt biztosító minták vétele állatokból, azok környezetéből vagy állati eredetű termékekből, betegség diagnózisának felállítása, rokoni kapcsolatok meghatározása, egészségügyi ellenőrzés vagy állati eredetű termékek folyamatos ellenőrzése céljából arra vonatkozóan, hogy nem tartalmaznak mikrobiológiai ágenseket vagy bizonyos anyagokat;

k) „trágyák”: állati eredetű termékeket tartalmazó anyagok, amelyeket a vegetáció növekedésének elősegítésére használnak a földeken; tartalmazhat biogáztermelésből vagy komposztálásból származó feltárási maradékokat is;

l) „gyorstesztek”: az X. melléklet C. fejezetének 4. pontjában említett analizálási módszerek, amelyek 24 órán belül eredményt adnak;

([1]) A Tanács 1989. december 11-i 89/662/EGK irányelve a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelemben alkalmazható állat-egészségügyi ellenőrzésekről (HL L 395., 1989.12.30., 13. o.). A legutóbb a 92/118/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 62., 1993.3.15., 49. o.) módosított irányelv.

([2]) A Tanács 1990. június 26-i 90/425/EGK irányelve a belső piac megvalósításának céljával meghatározott élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében alkalmazható állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről (HL L 224., 1990.8.18., 29. o.). A legutóbb a 92/118/EGK irányelvvel módosított irányelv.

▼B

m) „alternatív tesztek”: a 8. cikk (2) bekezdésében említett tesztek, amelyek a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok elvonásának alternatívájaként használatosak.

(2) Alkalmazni kell az I. mellékletben felsorolt különleges fogalommeghatározásokat is.

(3) Amennyiben e rendelet kifejezései nem kerültek meghatározásra az (1) bekezdésben vagy az I. mellékletben, az 1760/2000/EK ([1]) rendelet és a 64/432/EGK ([2]), a 89/662/EGK, a 90/425/EGK és a 91/68/EGK ([3]) irányelv vagy az azok értelmében megadott, ide vonatkozó fogalommeghatározásokat kell használni, amennyiben ezekre a szövegben utalás történik.

4. cikk

Védelmi intézkedések

(1) Tekintettel a védelmi intézkedések végrehajtására, a 89/662/EGK irányelv 9. cikkében, a 90/425/EGK irányelv 10. cikkében, a 91/496/EGK ([4]) irányelv 18. cikkében és a 97/78/EK ([5]) irányelv 22. cikkében felsorolt alapelveket és rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A védelmi intézkedéseket a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni és ezzel egy időben, indoklásukkal együtt, be kell jelenteni azokat az Európai Parlamentnek.

II. FEJEZET

A BSE-STÁTUS MEGHATÁROZÁSA

5. cikk

Besorolás

(1) Valamely tagállam, harmadik ország vagy ezek valamelyik régiója (a továbbiakban „országok vagy régiók”) BSE-státusát csak a II. melléklet A. fejezetében felsorolt kritériumok és a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalma előfordulásának a II. melléklet B. fejezetében meghatározott valamennyi lehetséges tényezője alapján végzett kockázatelemzés eredménye, valamint ezek időbeli alakulása alapján lehet meghatározni.

Azok a tagállamok, valamint harmadik országok, amelyek azon a harmadik országokat tartalmazó listán kívánnak maradni, amelyek számára engedélyezett az e rendelet hatálya alá eső élő állatok és állati eredetű termékek Közösségbe történő kivitele, kötelesek kérelmet benyújtani a Bizottságnak BSE-státusuk megállapítására, amely kérelemhez a II. melléklet A. fejezetében felsorolt kritériumokra és a II. fejezet B. fejezetében meghatározott lehetséges kockázati tényezőkre, továbbá ezek időbeni alakulására vonatkozó lényeges információkat kell csatolni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2000. július 17-i 1760/2000/EK rendelete a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

([2]) A Tanács 1964. június 26-i 64/432/EGK irányelve a szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról (HL 121., 1964.7.29., 1977/64. o.). A legutóbb a 2000/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 163., 2000.7.4., 35. o.) módosított irányelv.

([3]) A Tanács 1991. január 28-i 91/68/EGK irányelve a juh- és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi feltételekről (HL L 46., 1991.2.19., 19. o.). A legutóbb a 94/953/EK bizottsági határozattal (HL L 371., 1994.12.31., 14. o.) módosított irányelv.

([4]) A Tanács 1991. július 15-i 91/496/EGK irányelve a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.). A legutóbb a 96/43/EK irányelvvel (HL L 162., 1996.7.1., 1. o.) módosított irányelv.

([5]) A Tanács 1997. december 18-i 97/78/EK irányelve a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzések megszervezésére irányadó elvek megállapításáról (HL L 24., 1998.1.30., 9. o.).

▼B

(2) Valamennyi kérelemről a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell döntést hozni, figyelembe véve az (1) bekezdésben felsorolt kritériumokat és lehetséges kockázati tényezőket, és be kell sorolni a kérelmet benyújtó tagállamot vagy harmadik országot, illetve a tagállam vagy a harmadik ország régióját a II. melléklet C. fejezetében meghatározott kategóriák egyikébe.

Ezt a döntést a kérelem és az (1) bekezdés második albekezdésében említett lényeges információk benyújtását követő hat hónapon belül kell meghozni. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelmet támogató bizonyítékok nem tartalmazzák a II. melléklet A. és B. fejezetében meghatározott információkat, meghatározott időtartamon belül további információk megadását kéri. A végleges döntést valamennyi információ benyújtását követő hat hónapon belül kell meghozni.

Miután a Nemzetközi Állatjárványügyi Hivatal (OIE) kialakított egy eljárást az országok kategóriákba való besorolására, és ha besorolta a kérelmező országot e kategóriák valamelyikébe, adott esetben a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően döntés születhet az érintett ország közösségi besorolásának az ennek a bekezdésnek az első albekezdése szerinti átértékeléséről.

(3) Ha a Bizottság megállapítja, hogy valamely tagállam vagy harmadik ország által a II. melléklet A. és B. fejezete szerint benyújtott információk nem elégségesek vagy nem egyértelműek, a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően egy átfogó kockázatelemzés alapján meghatározhatja az érintett tagállam vagy harmadik ország BSE-státusát.

Az ilyen kockázatelemzésnek tartalmaznia kell egy bizonyító erejű statisztikai adatfelvételt a TSE-kkel kapcsolatos járványügyi helyzetről, amelyet szűrővizsgálat keretében, gyorstesztek felhasználásával végeznek a kérelmező tagállamban vagy harmadik országban. A Bizottságnak figyelembe kell vennie az OIE osztályozási kritériumait.

A gyorsteszteket a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell e célra engedélyeztetni és felvezetni a X. melléklet C. fejezetének 4. pontjában megállapított listára.

Az ilyen szűrővizsgálatot olyan tagállamok vagy harmadik országok is elvégezhetik, amelyek szeretnék a saját maguk által elvégzett besorolást a Bizottsággal jóváhagyatni a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően.

Az ilyen szűrővizsgálat költségét az érintett tagállam vagy harmadik ország viseli.

(4) Azokat a tagállamokat vagy harmadik országokat, amelyek nem nyújtottak be kérelmet az (1) bekezdésnek megfelelően a 2001. július 1-jétől kezdődő hat hónapon belül, az élő állatoknak és állati eredetű termékeknek a területükről való kiszállítása szempontjából a II. melléklet C. fejezetében említett 5. kategóriába tartozó országoknak kell tekinteni, amíg ilyen kérelmet be nem nyújtanak.

(5) A tagállamok – késedelem nélkül – értesítik a Bizottságot minden olyan járványügyi tényről vagy más információról, amely a BSE-státus megváltozásához vezethet, különösen a 6. cikkben előírt ellenőrző programok eredményeiről.

(6) Valamely harmadik országnak a közösségi szabályokban előírt listák valamelyikén maradásáról – abból a célból, hogy olyan élő állatokat és állati eredetű termékeket vihessen a Közösségbe, amelyekre vonatkozóan ez a rendelet különleges szabályokat ír elő – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell dönteni, és a döntést – figyelembe véve a rendelkezésre álló információkat, vagy amennyiben TSE feltételezhetően előfordul – az (1) bekezdésben előírt és benyújtott információktól kell függővé tenni. Amennyiben a Bizottság felkérésének időpontjától számított három hónapon belül nem adják meg az említett információkat, e cikk (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni, amíg ezeket az információkat a (2) vagy (3) bekezdéseknek megfelelően be nem nyújtják és ki nem értékelik.

▼B

Harmadik országok jogosultságát arra, hogy a Bizottság által megállapított kategóriájuk szerinti feltételek mellett olyan élő állatokat vagy állati eredetű termékeket vihessenek a Közösségbe, amelyekre vonatkozóan e rendelet különleges szabályokat ír elő, attól kell függővé tenni, vállalják-e, hogy a Bizottságot – amilyen hamar csak lehet – írásban tájékoztatják bármilyen járványügyi vagy egyéb tényről, amely a BSE-státusz megváltozásához vezethet.

(7) A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárás értelmében arról is születhet döntés, hogy a 21. cikkben előírt ellenőrzések eredményének megfelelően megváltozzék-e valamely tagállam vagy harmadik ország, illetve valamelyik régiójuk BSE szerinti besorolása.

(8) A (2), (3), (4), (6) és (7) bekezdésben említett döntéseknek kockázatbecslésen kell alapulniuk, a II. melléklet A. és B. fejezetében megadott ajánlott kritériumok figyelembevételével.

III. FEJEZET

A TSE MEGELŐZÉSE

6. cikk

Ellenőrző rendszer

(1) Valamennyi tagállam évente ismétlődő programot futtat a BSE és a surlókór ellenőrzése céljából a III. melléklet A. fejezete kritériumaival összhangban. A program gyorsteszteket felhasználásán alapuló szűrővizsgálatot is magában foglal.

A gyorsteszteket a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell e célra engedélyeztetni és a X. melléklet C. fejezetének 4. pontjában kell azokat felsorolni.

(2) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot az Állat-egészségügyi Állandó Bizottság keretein belül a BSE-n kívüli egyéb TSE előfordulásáról.

(3) Valamennyi hatósági és laboratóriumi vizsgálatot fel kell jegyezni a III. melléklet B. fejezetének megfelelően.

(4) A tagállamok éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely kiterjed legalább a III. melléklet B. fejezetének I. részében említett információkra. Az egyes naptári évekre vonatkozó jelentést legkésőbb a következő év március 31-ig kell benyújtani. A Bizottság az említett jelentések benyújtását követő három hónapon belül ismerteti az Állat-egészségügyi Állandó Bizottság előtt a nemzeti jelentések összefoglalását, amelyek legalább a III. melléklet B. fejezetének II. részében említett információkra terjednek ki.

7. cikk

Az állatok takarmányozását érintő tilalmak

(1) Emlősökből származó fehérjét tilos kérődzők takarmányozására használni.

(2) Ezen túlmenően az (1) bekezdésben említett tilalmat a IV. melléklet 1. pontjával összhangban ki kell terjeszteni az állatokra és az állati eredetű termékekre.

(3) Az (1) és a (2) bekezdést a IV. melléklet 2. pontjában felsorolt rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Az 5. kategóriába sorolt tagállamoknak vagy azok régióinak nem szabad engedélyezni, hogy gazdasági haszonállatoknak szánt olyan takarmányt exportáljanak vagy tároljanak, amely emlősökből származó fehérjét, illetve – kutya és macska kivételével – emlősöknek szánt olyan takarmányt tartalmaz, amely emlősökből származó feldolgozott fehérjét tartalmaz.

Az 5. kategóriába sorolt harmadik országoknak vagy azok régióinak nem szabad engedélyezni, hogy a Közösségbe olyan takarmányt exportáljanak az állatállományok számára, amely emlősökből származó

▼B

fehérjét tartalmaz, illetve – kutya és macska kivételével – emlősöknek szánt olyan takarmányt, amely emlősökből származó feldolgozott fehérjét tartalmaz.

(5) E cikk részletes végrehajtási szabályait, különösen a keresztfertőzés megelőzésére és mintavételezési és analizálási módszerekre vonatkozó szabályokat – amelyek annak az ellenőrzéséhez szükségesek, hogy eleget tesznek-e e cikk előírásainak –, a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

8. cikk

Különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok

(1) A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat az V. melléklet 2., 3., 4. és 8. pontjával összhangban kell eltávolítani és megsemmisíteni.

A különleges fertőzési veszélyt jelentő vagy az ebből feldolgozással előállított anyagot az V. melléklet 3. és 4. pontjával vagy adott esetben a 7. c) vagy a 8. pontjával összhangban csak végső megsemmisítés céljából lehet forgalomba hozni vagy adott esetben az országból kivinni. Ezek az anyagok nem hozhatók be a Közösségbe. A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagnak a Közösség területén történő átszállítása a 91/496/EGK irányelv 3. cikkének előírásaival összhangban történhet.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik az olyan állatokból származó szövetekre, amelyek az erre az egyedüli célra a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban engedélyezett és a X. melléklet C. 5. pontjában szereplő megfelelő listára felvett, valamint az V. melléklet 5. pontjában felsorolt feltételek mellett alkalmazott alternatív vizsgálaton mentek keresztül, és a vizsgálat eredménye negatív volt.

Az ilyen alternatív vizsgálatot engedélyező tagállam értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot.

(3) A II. melléklet C. fejezetében említett 2., 3., 4. és 5. kategóriába sorolt tagállamokban vagy azok régióiban a kábítás után a központi idegrendszer szöveteinek egy megnyúlt rúd alakú eszköz koponyaüregbe vezetésével történő roncsolása nem végezhető olyan szarvasmarhafélék, juh- vagy kecskefélék esetében, amelyek húsát emberi vagy állati fogyasztásra szánják.

(4) Az életkorra vonatkozóan az V. mellékletben megadott adatokat rendszeresen ki kell igazítani. Az ilyen kiigazításoknak azokon a legújabban bizonyított tudományos eredményeken kell alapulniuk, amelyek a TSE-k a Közösség szarvasmarhaféle, juh- és kecskeféle állományai e szempontból lényegesnek számító korcsoportjaiban való előfordulásának statisztikai valószínűségére vonatkoznak.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban döntés hozható arra vonatkozóan is – tekintettel a 7. cikk (1) bekezdése tényleges érvényesítésének időpontjára vagy adott esetben a harmadik országokban az emlősökből származó fehérjéknek a kérődzők takarmányában történő felhasználása tilalmának időpontjára –, hogy e cikk alkalmazását valamennyi 3. vagy 4. kategóriába sorolt országban vagy régióban korlátozzák azokra az állatokra, amelyek ezekben az országokban vagy régiókban e dátum előtt születtek.

Hasonlóan az előzőhöz, az (1)–(4) bekezdéstől eltérve a megfelelő tudományos bizottsággal történő konzultációt követően és az előfordulás, a terjedés, valamint az emberi fertőződés kockázatából kiindulva döntés hozható arra vonatkozóan is a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, hogy engedélyezik valamennyi 5. kategóriába sorolt országban vagy ezek régióiban található, vagy onnan érkező szarvasmarhaféle gerincoszlopának és dorzális gyökéridegdúcainak élelmiszerekben, takarmányban és trágyában történő felhasználását.

(6) Ezen cikk végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

9. cikk

Kérődzőkből származó anyagokat tartalmazó vagy abból előállított állati eredetű termékek

(1) A VI. mellékletben felsorolt állati eredetű termékeket nem szabad az 5. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból származó, kérődzőkből nyert anyagokból előállítani, hacsak nem a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyott gyártási folyamatok szerint állítják elő azokat.

(2) A 2., 3., 4. vagy 5. kategóriába sorolt országokból vagy azok régióiból származó szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék fejének csontjai, valamint gerincoszlopa nem használható fel mechanikai úton kinyert hús előállítására.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazható az V. melléklet 5. pontjában felsorolt kritériumok figyelembevételével olyan kérődzők esetén, amelyek a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elismert alternatív vizsgálaton mentek keresztül, és a vizsgálat eredménye negatív volt.

(4) Ezen cikk végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

10. cikk

Oktatási programok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság személyzete, a diagnosztikai laboratóriumok munkatársai, valamint az agrártudományi és állatorvos-tudományi oktatási intézmények hallgatói, a hatósági állatorvosok, a gyakorló állatorvosok, a vágóhídi személyzet és az állattenyésztők, -tartók és -kereskedők képzésben részesüljenek a klinikai tüneteket, a járványmenetet, valamint – az ellenőrzések végzéséért felelős személyi állomány esetében – a TSE-kre vonatkozó laboratóriumi eredmények értelmezését illetően.

(2) Az (1) bekezdésben előírt oktatási program hatékony végrehajtásának biztosítására a Közösség pénzügyi támogatást adhat. Az ilyen támogatás nagyságát a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

IV. FEJEZET

A TSE-K ELLENI VÉDEKEZÉS ÉS FELSZÁMOLÁSUK

11. cikk

Bejelentés

A 82/894/EGK ([1]) irányelv sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy minden TSE-fertőzöttségre gyanús állatot azonnal bejelentsenek az illetékes hatóságnak.

A tagállamok rendszeresen tájékoztatják egymást és a Bizottságot a bejelentett TSE-esetekről.

Az illetékes hatóság haladéktalanul meghozza az e rendelet 12. cikkében meghatározott intézkedéseket a többi szükséges intézkedéssel együtt.

([1]) A Tanács 1982. december 21-i 82/894/EGK irányelve az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentéséről (HL L 378., 1982.12.31., 58. o.). A legutóbb a 2000/556/EK bizottsági határozattal (HL L 235., 2000.9.19., 27. o.) módosított irányelv.

▼B

12. cikk

A fertőzöttségre gyanús állatokkal kapcsolatos intézkedések

(1) Valamennyi TSE-fertőzöttségre gyanús állatot hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni, amíg ismertté nem válnak az illetékes hatóság által végzett klinikai és járványügyi vizsgálatok eredményei, vagy az állatot hatósági felügyelet mellett laboratóriumi vizsgálat céljából le nem ölik.

Ha valamely tagállam egy gazdaságában BSE-fertőzöttségre gyanús szarvasmarhafélét találnak, az abban a gazdaságban található összes szarvasmarhafélét – amíg rendelkezésre nem állnak a vizsgálat eredményei – hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni.

Ha valamely tagállam egy gazdaságában objektív bizonyíték – mint a különböző TSE-k gyakorlatias módon történő megkülönböztetését lehetővé tevő vizsgálatok eredménye – alapján BSE-fertőzöttségre gyanúsnak tartott juh- vagy kecskefélét találnak, az abban a gazdaságban található összes többi juh- és kecskefélét hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni, amíg rendelkezésre nem állnak a vizsgálat eredményei.

Ha igazolást nyer, hogy az állat feltehetően nem abban a gazdaságban fertőződhetett meg, ahol a BSE-fertőzöttség gyanújának megállapításakor tartották, az illetékes hatóság dönthet úgy is, hogy csak a fertőzöttségre gyanús állat kerüljön hatósági forgalmi korlátozás alá. A rendelkezésre álló járványügyi információk alapján az illetékes hatóság – ha szükségesnek tartja – döntést hozhat arról is, hogy más gazdaságok is vagy csak a fertőzés helyéül szolgáló gazdaság kerüljön hatósági ellenőrzés alá.

A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és e bekezdés második, harmadik és negyedik albekezdésének előírásaitól eltérve a tagállam felmenthető az állatforgalom hatósági korlátozásának alkalmazása alól, ha ezzel egyenértékű védelmi intézkedéseket foganatosít.

(2) Ha az illetékes hatóság úgy dönt, hogy nem zárható ki a TSE-vel való fertőzöttség lehetősége, az állatot – amennyiben még életben van – le kell ölni; agyát és az illetékes hatóság által meghatározott valamennyi szövetet ki kell venni és be kell küldeni egy hatóságilag jóváhagyott laboratóriumba, a 19. cikk (1) bekezdésében előírt nemzeti referencialaboratóriumba vagy a 19. cikk (2) bekezdésében előírt közösségi referencialaboratóriumba a 20. cikkben meghatározott vizsgálati módszereknek megfelelően végzett vizsgálatra.

(3) A fertőzöttségre gyanús állat valamennyi testrészét – a bőrét is beleértve – hatósági ellenőrzés alatt kell tartani, amíg negatív eredményű diagnózis nem születik, vagy meg kell semmisíteni az V. melléklet 3. és 4. pontjának megfelelően.

(4) Ezen cikk végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

13. cikk

A TSE előfordulásának igazolását követő intézkedések

(1) Amint valamely TSE jelenlétét hatóságilag megállapítják, a következő intézkedéseket kell késedelem nélkül alkalmazni:

a) az állat testének valamennyi részét teljesen meg kell semmisíteni az V. melléklettel összhangban, eltekintve a III. melléklet B. III. 2. pontjának megfelelően a nyilvántartások céljából visszatartott anyagtól;

b) vizsgálatot kell folytatni, hogy meg lehessen határozni valamennyi veszélyeztetett állatot a VII. melléklet 1. pontjának megfelelően;

c) a VII. melléklet 2. pontjában említett valamennyi állatot és állati eredetű terméket – amelyet a b) pontban említett vizsgálat során veszélyeztetettnek találtak – le kell ölni, illetve teljesen meg kell semmisíteni az V. melléklet 3. és 4. pontjával összhangban.

▼B

E bekezdés rendelkezéseitől eltérve a tagállamok egyéb intézkedéseket is alkalmazhatnak, amelyek ezzel megegyező szintű védelmet tesznek lehetővé, ha ezek az intézkedések a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyásra kerülnek.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett intézkedések végrehajtása során azt a gazdaságot, ahol az állatot valamely TSE előfordulásának igazolásakor tartották, hatósági ellenőrzés alá kell vonni és a TSE-kre gyanús állatok, valamint az ezekből származó termékek összes, a gazdaságból kifelé és oda befelé irányuló forgalmát az illetékes hatóság engedélyéhez kell kötni azzal a céllal, hogy az érintett állatokat és állati eredetű termékeket közvetlenül nyomon lehessen követni és azonnal azonosítani lehessen.

Ha igazolást nyer, hogy feltehetően nem abban a gazdaságban fertőződött meg a kérdéses állat, ahol a TSE megállapításakor tartották, az illetékes hatóság eldöntheti, hogy mindkét gazdaság vagy csak a fertőzés helyéül szolgáló gazdaság kerüljön hatósági ellenőrzés alá.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a 12. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében meghatározott, egyenértékű védelmet biztosító helyettesítő rendszert alkalmaznak, az (1) bekezdés b) és c) pontjának követelményeitől eltérve, a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően felmentést kaphatnak azon előírások alól, hogy hatósági korlátozásokat rendeljenek el az állatforgalommal kapcsolatban, valamint hogy leöljék és megsemmisítsék az állatokat.

(4) A tulajdonosokat haladéktalanul kártalanítani kell azokért a károkért, amelyek a 12. cikk (2) bekezdésének és e cikk (1) bekezdése a) és c) pontjával összhangban az állatok leölése és az állati eredetű termékek megsemmisítése során keletkeztek.

(5) A 82/894/EGK irányelv sérelme nélkül, a BSE-n kívüli egyéb TSE-k igazolt előfordulását évente egyszer kell bejelenteni a Bizottságnak.

(6) Ezen cikk végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

14. cikk

Vészhelyzeti intézkedési terv

(1) A tagállamoknak – az állatbetegségek elleni védekezésre vonatkozó közösségi szabályok általános kritériumainak megfelelően – olyan iránymutatásokat dolgoznak ki, amelyek meghatározzák az országonként végrehajtandó intézkedéseket és megadják az illetékességi és felelősségi viszonyokat a TSE igazolt előfordulásának eseteire.

(2) Amennyiben szükség van arra, hogy a közösségi jogszabályokat egységesen lehessen alkalmazni, az iránymutatások a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően harmonizálhatók.

V. FEJEZET

FORGALOMBA HOZATAL ÉS KIVITEL

15. cikk

Élő állatok, azok spermája, embriói és petesejtjei

(1) A szarvasmarhafélék, juh- vagy kecskefélék, illetve azok spermájának, embrióinak és petesejtjeinek forgalomba hozatala, adott esetben kivitele a VIII. mellékletben meghatározott feltételek, behozatal esetén pedig a IX. mellékletben meghatározott feltételek teljesítéséhez kötött. Az élő állatokat és embrióikat, valamint petesejtjeiket a 17. cikknek, illetve behozatal esetén a 18. cikknek megfelelően a közösségi jogszabályok által megkövetelt megfelelő állat-egészségügyi bizonyítványnak kell kísérnie.

(2) A TSE-re gyanús vagy igazoltan fertőzött állatok első generációs utódainak, spermájának, embrióinak és petesejtjeinek forgalomba hozatala a VIII. melléklet B. fejezetében meghatározott feltételekhez kötött.

▼B

(3) Ezen cikk végrehajtási szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

16. cikk

Állati eredetű termékek forgalomba hozatala

(1) A következő, egészséges kérődzőkből származó állati eredetű termékeket e cikk, a VIII. melléklet C. és D. fejezete, valamint a IX. melléklet A., C., F. és G. fejezete értelmében nem kell forgalomba hozatali vagy – adott esetben – exportkorlátozások alá vonni:

a) a 15. cikkben említett állati eredetű termékek, különösen a sperma, az embriók és a petesejtek;

b) i. nyerstej a 92/46/EGK ([1]) irányelv értelmében;

ii. tejalapú termékek gyártására szánt tej a 92/46/EGK irányelv értelmében;

iii. hőkezelt fogyasztói tej a 92/46/EGK irányelv értelmében;

iv. dikalcium-foszfát (amelyben fehérje és zsír nyomokban sem fordulhat elő);

v. nyersbőr és irha a 92/118/EGK ([2]) irányelv értelmében;

vi. zselatin a 92/118/EGK irányelv értelmében, amely az v. pontban említett nyersbőrből és irhából készült;

vii. az v. pontban említett nyersbőrből és irhából készült kollagén.

(2) A 2., 3., 4. és 5. kategóriába tartozó harmadik országokból importált állati eredetű termékeket olyan egészséges szarvasmarhafélékből, juh- és kecskefélékből kell előállítani, amelyek esetében nem alkalmazták a központi idegrendszer szöveteinek a 8. cikk (3) bekezdésében említett módon történő roncsolását, vagy amelyeket nem a koponyaüregbe befecskendezett gázzal öltek le.

(3) Az 5. kategóriába sorolt tagállamból, a tagállam régiójából vagy harmadik országból származó szarvasmarhafélékből nyert anyagokat tartalmazó állati eredetű termékeket nem lehet forgalomba hozni, hacsak nem olyan állatokból származnak, amelyek:

a) az után az időpont után születtek, amióta hatékonyan érvényt szereznek az emlősökből származó állati fehérje kérődzőkkel történő etetése tilalmának; vagy

b) legalább hét éve igazoltan BSE-mentes állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak.

Továbbá nem szabad állati eredetű termékeket szállítani 5. kategóriába sorolt tagállamokból vagy a tagállam ilyen besorolású régiójából egy másik tagállamba, vagy behozni egy 5. kategóriába sorolt harmadik országból. E tilalom nem vonatkozik a VIII. melléklet C. fejezetében felsorolt állati eredetű termékekre, amelyek a VIII. melléklet C. fejezete előírásainak megfelelnek. E termékekhez hatósági állatorvos által kiállított állat-egészségügyi bizonyítványt kell csatolni, amely igazolja, hogy azokat e rendelet előírásainak megfelelően állították elő.

(4) Ha egy állatot valamely országból vagy régióból egy másik kategóriába sorolt országba vagy régióba szállítanak, azt annak a legmagasabb kategóriájú országnak vagy régiónak az osztályozása alapján kell besorolni, ahol huszonnégy óránál hosszabb ideig tartózkodott, hacsak

([1]) A Tanács 1992. június 16-i 92/46/EGK irányelve a nyers tej, a hőkezelt tej és a tejalapú termékek előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról (HL L 268., 1992.9.14., 1. o.). A legutóbb a Tanács 96/23/EK irányelvével (HL L, 1996.5.23., 10. o.) módosított irányelv.

([2]) A Tanács 1992. december 17-i 92/118/EGK irányelve a 89/662/EGK irányelv, illetve a kórokozók tekintetében a 90/425/EGK irányelv A. mellékletének I. pontjában felsorolt külön közösségi szabályokban megállapított állat-egészségügyi és közegészségügyi követelmények hatálya alá nem tartozó termékek Közösségen belüli kereskedelmére és a Közösségbe történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi és közegészségügyi követelmények megállapításáról (HL L 62., 1993.3.15., 49. o.). A legutóbb az 1999/724/EK bizottsági határozattal (HL L 290., 1999.11.12., 32. o.) módosított irányelv.

▼B

megfelelő garanciák nem adhatók, amelyek igazolják, hogy az állat nem részesült a legmagasabb kategóriába sorolt országból vagy régióból származó takarmányból.

(5) Azokhoz az állati eredetű termékekhez, amelyekre vonatkozóan e cikk különleges szabályokat állapít meg, megfelelő állat-egészségügyi bizonyítványt vagy kereskedelmi okmányt kell csatolni, ahogy ezt a közösségi jogszabályok a 17. és 18. cikknek megfelelően megkövetelik; vagy ha a közösségi jogszabályok nem írnak elő ilyen bizonyítványt vagy okmányokat, egy olyan egészségügyi bizonyítvány vagy kereskedelmi okmány szükséges, amelynek mintapéldányait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell megalkotni.

(6) Az állati eredetű termékeknek a Közösségbe való behozataluk során meg kell felelniük a IX. melléklet A., C., F. és G. fejezetében meghatározott feltételeknek.

(7) A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően az (1)–(6) bekezdés rendelkezéseit ki lehet terjeszteni más állati eredetű termékekre. E cikk végrehajtási szabályait ugyanezen eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

17. cikk

A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a 64/432/EGK irányelv F. mellékletében, a 91/68/EGK irányelv E. mellékletének II. és III. mintájában említett egészségügyi bizonyítványokat és a szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék spermájának, embrióinak és petesejtjeinek kereskedelmére vonatkozó közösségi jogszabályok által meghatározott megfelelő egészségügyi bizonyítványokat ki kell egészíteni – amennyiben szükséges – a kategóriára való utalással, amely megadja az adott kiindulási tagállam vagy régió az 5. cikknek megfelelő besorolását.

Amennyiben szükséges, az állati eredetű termékek kereskedelmére vonatkozó megfelelő kereskedelmi dokumentumokat ki kell egészíteni a kategóriára való utalással, amely megadja az adott származási tagállam vagy régió az 5. cikknek megfelelő besorolását.

18. cikk

A közösségi jogszabályokban előírt megfelelő behozatali egészségügyi bizonyítványokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint ki kell egészíteni a IX. mellékletben meghatározott különleges előírásokkal az 5. cikk alapján valamelyik kategóriába besorolt harmadik országokat illetően, amint meghozták a besorolásról szóló döntést.

VI. FEJEZET

REFERENCIALABORATÓRIUMOK, MINTAVÉTELEZÉS, VIZSGÁLATOK ÉS ELLENŐRZÉSEK

19. cikk

Referencialaboratóriumok

(1) Az egyes tagállamok nemzeti referencialaboratóriumai, valamint hatásköre és feladatai a X. melléklet A. fejezetében kerültek meghatározásra.

(2) A közösségi referencialaboratórium, valamint hatásköre és feladatai a X. melléklet B. fejezetében kerültek meghatározásra.

20. cikk

Mintavételezés és laboratóriumi módszerek

(1) A mintavételezést és a TSE kimutatására szolgáló laboratóriumi vizsgálatot a X. melléklet C. fejezetében meghatározott módszerek és vizsgálati tervek felhasználásával kell végezni.

▼B

(2) Amennyiben e cikk egységes alkalmazásának biztosításához szükséges, a végrehajtási szabályokat – beleértve a BSE juh- és kecskefélékben történő megállapítására szolgáló módszert – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

21. cikk

Közösségi ellenőrzések

(1) A Közösség szakértői helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködve, amennyiben ez e rendelet egységes alkalmazása érdekében szükséges. A tagállam, amelynek területén ellenőrzéseket végeznek, minden szükséges segítséget megad a szakértőknek feladatuk elvégzéséhez. A Bizottság tájékoztatja az illetékes hatóságot az elvégzett ellenőrzések eredményeiről.

E cikk végrehajtási szabályait és különösen azokat, amelyek a nemzeti hatóságokkal való együttműködést szolgáló eljárást meghatározzák, a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A harmadik országokban tartandó közösségi ellenőrzéseket a 97/78/EK irányelv 20. és 21. cikkével összhangban kell végezni.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS JOGERŐS RENDELKEZÉSEK

22. cikk

A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokra vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) A XI. melléklet A. részének rendelkezéseit 2001. július 1-jétől kezdődően legalább egy hat hónapos időtartamig kell alkalmazni, és azonnal meg kell szüntetni az alkalmazásukat az 5. cikk (2) vagy (4) bekezdésének megfelelő határozat elfogadását követően, amely időpontban a 8. cikk lép hatályba.

(2) Az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően az átmeneti időszakban végzett, bizonyító erejű statisztikai adatfelvétel eredményeit kell felhasználni – az OIE által meghatározott osztályozási kritériumok figyelembevételével – az 5. cikk (1) bekezdésében említett kockázatelemzés következtetéseinek megerősítésére vagy megdöntésére.

(3) A megfelelő tudományos bizottsággal történő konzultációt követően a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni a statisztikai adatfelvételre vonatkozó részletes szabályokat.

(4) E statisztikai adatfelvételnek a XI. melléklet B. részében meghatározott minimális feltételeknek kell megfelelnie.

23. cikk

A mellékletek módosítása és átmeneti intézkedések

A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell a mellékleteket módosítani vagy kiegészíteni, valamint megfelelő átmeneti intézkedéseket kell elfogadni a megfelelő tudományos bizottsággal – közegészségügyi kihatású kérdésekkel kapcsolatban folytatott – konzultációt követően.

▼M21

Az eljárásnak megfelelően hozott átmeneti intézkedéseket legkésőbb a 2007. július 1-jéig terjedő időszakra kell elfogadni a célból, hogy lehetővé váljon a jelenlegi rendelkezésekről az e rendelet által megállapított rendelkezésekre való átállás.

▼B

24. cikk

Bizottságok

(1) A Bizottság munkáját az Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti. A kizárólag az állati takarmányokkal kapcsolatos kérdésekben azonban a Takarmányok Állandó Bizottsága, a kizárólag az élelmiszerekkel kapcsolatos kérdésekben az Élelmiszerek Állandó Bizottsága segíti a Bizottságot.

(2) Amennyiben e bekezdésre utalás történik, a 8. cikk betartásával az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

A fenti határozat 5. cikkének (6) bekezdésében említett időtartam három hónap, az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett védelmi intézkedések esetében pedig 15 nap.

(3) Valamennyi bizottság saját eljárási szabályokat fogad el.

25. cikk

Konzultáció a tudományos bizottságokkal

A megfelelő tudományos bizottságokkal kell konzultálni a rendelet hatályán belül minden olyan kérdésről, amelynek közegészségügyi kihatása lehet.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2001. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M10

I. MELLÉKLET

KÜLÖNLEGES FOGALMAK MEGHATÁROZÁSA

1. E rendelet alkalmazásában az 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]), a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2]), valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelvben ([3]) foglalt következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

   a) az 1744/2002/EK rendelet:

      i. haszonállat a 2. cikk (1) bekezdésének f) pontjában;

      ii. ‘kedvtelésből tartott állatok eledele’ az I. melléklet 41. pontjában;

      iii. ‘feldolgozott állati fehérje’ az I. melléklet 42. pontjában;

      iv. ‘zselatin’ az I. melléklet 26. pontjában;

      v. ‘vérkészítmények’ az I. melléklet 4. pontjában;

      vi. ‘vérliszt’ az I. melléklet 6. pontjában; és

      vii. ‘halliszt’ az I. melléklet 24. pontjában.

   b) a ‘takarmány’ fogalmának meghatározása a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének (4) bekezdésében;

   c) a ‘teljes értékű takarmány’ fogalmának meghatározása a 79/373/EGK irányelv 2. cikkének d) pontjában.

▼M16

2. E rendelet alkalmazásában a következő meghatározások is érvényesek:

   a) „BSE honi előfordulása”: a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalmának olyan esetét jelenti, amelyről nem mutatták ki egyértelműen, hogy az élő állatként való behozatal előtti megfertőződés következménye;

   b) „elválasztott zsírszövet”: a vágási és a darabolási folyamat során a test belső és külső részeiről eltávolított zsír, elsősorban a szarvasmarhafélék szívéről, csepleszéről és veséiről származó friss zsír, továbbá a daraboló helyiségekből származó zsír;

   c) „kohort”: a szarvasmarhafélék olyan együttese, amely magában foglalja mind:

      i. azokat az állatokat, amelyek ugyanabban az állományban születtek, mint a fertőzött szarvasmarha, mégpedig a fertőzött szarvasmarha születését megelőző vagy követő 12 hónapon belül; valamint

      ii. azokat az állatokat, amelyek életük első évében bármikor együtt nevelkedtek a fertőzött állattal annak első életéve során.

   d) „jelző eset”: az első olyan állat, amelyen egy gazdaságban vagy egy járványtanilag meghatározott csoportban TSE-fertőzést igazoltak.

([1]) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.
([2]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.
([3]) HL L 86., 1979.4.6., 30. o.

▼B

II. MELLÉKLET

A BSE-STÁTUS MEGHATÁROZÁSA

A. FEJEZET

Valamely tagállam vagy harmadik ország, vagy ezek valamelyik régiója (a továbbiakban „országok vagy régiók”) BSE-státusát a következő kritériumok alapján kell meghatározni:

a) a kockázatelemzés eredménye, amely megállapítja a BSE előfordulásával kapcsolatosan a B. fejezetben említett valamennyi potenciális tényezőt és ezek időbeli változását;

b) a felnőtt szarvasmarhafélékben jelentkező, idegrendszeri tünetekkel járó esetek bejelentésének ösztönzésére irányuló oktatási program állatorvosok, állattenyésztők és a szarvasmarhafélék szállításában, kereskedelmében és vágásában közreműködők számára;

c) a BSE klinikai tüneteit mutató valamennyi szarvasmarhaféle vizsgálata és kötelező bejelentése;

d) a BSE-re irányuló folyamatos ellenőrzési és megfigyelő rendszer, különös tekintettel a B. fejezetben említett kockázatokra, amely figyelembe veszi a III. melléklet A. fejezetének táblázatában található iránymutatásokat vagy a megfelelő nemzetközi szabványokat; az elvégzett vizsgálatok számáról és ezek eredményeiről készült jelentéseket legalább hét évig meg kell őrizni;

e) a d) pontban említett ellenőrző rendszer keretein belül gyűjtött agyvelő- és más szövetminták engedélyezett laboratóriumokban történő vizsgálata.

B. FEJEZET

Az A. fejezet a) pontjában említett kockázatelemzésnek a következő tényezőkön kell alapulnia:

– kérődzőkből származó hús- és csontliszt vagy tepertő szarvasmarhafélék által történő fogyasztása,

– TSE-vel potenciálisan fertőzött hús- és csontliszt vagy tepertő, illetve hús- és csontlisztet vagy tepertőt tartalmazó takarmány behozatala,

– TSE-vel potenciálisan fertőzött állatok vagy petesejtek/embriók behozatala,

– az országok vagy régiók járványügyi helyzete az állati TSE-kre nézve,

– az országok vagy régiók szarvasmarhaféle-, juh- és kecskeféle-állományának struktúrájáról meglévő ismeretek foka,

– az állati hulladékok forrása, az ilyen hulladékok kezelésére szolgáló eljárások jellemzői és az állati takarmányok előállításának módszerei.

C. FEJEZET

A kategóriák meghatározása

Valamely tagállam vagy harmadik ország, vagy ezek valamelyik régiója BSE-státusát a következő kategóriákba történő besorolás alapján kell meghatározni:

A. 1. KATEGÓRIA: BSE-mentes országok vagy régiók

Olyan országok vagy régiók, ahol a B. fejezetben meghatározott információk alapján végzett kockázatelemzés kimutatta, hogy a felismert kockázat kezelésére egy elégséges időszak alatt megfelelő intézkedéseket hoztak, és

1. VAGY nem regisztráltak egyetlen BSE-esetet sem és:

   i. az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumok legalább hét éve teljesülnek; vagy

   ii. az A. fejezet c) pontjában meghatározott kritériumok legalább hét éve teljesülnek, és kimutatták, hogy legalább nyolc éve nem etetnek kérődzőkből vagy emlősökből előállított hús- és csontlisztet vagy tepertőt kérődzőkkel;

2. VAGY a BSE valamennyi előfordulása során egyértelműen kimutatták, hogy az közvetlenül élő szarvasmarhafélék vagy szarvasmarhafélék embriói/petesejtjei behozatalából ered, és az összes fertőzött szarvasmarhafélét, illetőleg amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tüneteinek megjelenése előtti vagy utáni két éven belül született utolsó utódát, ha életben van az országokban vagy a régiókban, leölték és teljesen megsemmisítették, továbbá

▼B

i. az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumok legalább hét éve teljesülnek; vagy

ii. vagy legalább hét éve teljesülnek az A. fejezet c) pontjában meghatározott kritériumok, és kimutatták, hogy legalább nyolc éve nem etetnek hús- és csontlisztet vagy tepertőt kérődzőkkel;

3. VAGY ahol a BSE utolsó honi előfordulását legalább hét évvel ezelőtt jegyezték fel, az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumok legalább hét éve teljesülnek, és kérődzőkből származó hús- és csontliszt vagy tepertő kérődzőkkel történő etetése tiltott, a tilalomnak pedig legalább nyolc éve hatékonyan érvényt szereznek.

B. 2. KATEGÓRIA: Átmenetileg BSE-mentes országok vagy régiók, ahonnan honi előfordulást nem jelentettek

Olyan országok vagy régiók, ahol a B. fejezetben meghatározott információk alapján végzett kockázatelemzés kimutatta, hogy a felismert kockázat kezelésére egy elégséges időszak alatt megfelelő intézkedéseket hoztak, és

1. VAGY egyszer sem fordult elő BSE, és:

i. az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumoknak jelenleg eleget tesznek, de azok hét éve még nem teljesülnek; vagy

ii. kimutatták, hogy legalább nyolc éve nem etetnek hús- és csontlisztet vagy tepertőt kérődzőkkel, de az A. fejezet c) pontjában meghatározott kritériumok hét éve még nem teljesülnek;

2. VAGY a BSE valamennyi előfordulása során egyértelműen kimutatták, hogy az közvetlenül élő szarvasmarhafélék vagy szarvasmarha-embriók/-petesejtek behozatalából ered, és az összes fertőzött szarvasmarhát, illetőleg amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tüneteinek megjelenése előtti vagy utáni két éven belül született utolsó utódát, ha életben van az országokban vagy a régiókban, leölték és teljesen megsemmisítették; továbbá

i. az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumoknak jelenleg eleget tesznek, de azok hét éve még nem teljesülnek, vagy

ii. kimutatták, hogy legalább nyolc éve nem etetnek hús- és csontlisztet vagy tepertőt kérődzőkkel, de az A. fejezet (c) pontjában meghatározott kritériumok hét éve még nem teljesülnek.

C. 3. KATEGÓRIA: Átmenetileg BSE-mentes országok vagy régiók, ahonnan legalább egy honi előfordulást jelentettek

Olyan országok vagy régiók, ahol a B. fejezetben meghatározott információk alapján végzett kockázatelemzés kimutatta, hogy a felismert kockázat kezelésére egy elégséges időszak alatt megfelelő intézkedéseket hoztak, és

1. VAGY a BSE utolsó honi előfordulását több mint hét éve jelentették, eleget tesznek az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumoknak, és hatékonyan érvényt szereznek a kérődzőkből előállított hús- és csontliszt vagy tepertő kérődzőkkel etetése tilalmának, de:

i. az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumok hét éve még nem teljesülnek, vagy

ii. a kérődzőkből előállított hús- és csontliszt vagy tepertő kérődzőkkel történő etetése tilalmának nyolc éve még nem szereznek hatékonyan érvényt;

2. VAGY a BSE utolsó honi előfordulását kevesebb mint hét éve jelentették, a BSE előfordulási gyakorisága a honi esetek alapján számítva kevesebb mint egy a millióhoz az utolsó négy egymást követő tizenkét hónapos időszak alatt a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék körében az országokban vagy a régiókban, vagy – ha valamely országban vagy régióban a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék populációja 1 milliónál kevesebb állatot tesz ki – egy eset a szóban forgó állatállomány tényleges létszámához képest (az Eurostat-statisztika alapján számítva), és ahol:

i. a kérődzőkből előállított hús- és csontliszt vagy tepertő kérődzőkkel történő etetése tilalmának már legalább nyolc éve hatékonyan érvényt szereznek;

ii. legalább hét éve teljesülnek az A. fejezet b)–e) pontjában meghatározott kritériumok;

iii. a fertőzött szarvasmarhákat, valamint:

– amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tüneteinek megjelenése előtti vagy utáni két éven belül született utolsó utódát,

– valamennyi szarvasmarhafélét a kohortból,

ha életben vannak az érintett országokban vagy régiókban, leölték és teljesen megsemmisítették.

▼B

E besorolásnál az iii. alponttól való eltérésként számításba lehet venni a veszélyeztetett állatok leölésével egyenértékű védelmet biztosító egyéb intézkedéseket is.

D. 4. KATEGÓRIA: Országok vagy régiók, ahol a BSE ritkán fordul elő

Olyan országok vagy régiók, ahol:

1. eleget tesznek az A. fejezetben felsorolt kritériumoknak, a BSE előfordulási gyakorisága pedig az utolsó 12 hónapot számítva nagyobb vagy egyenlő, mint egy a millióhoz a honi előfordulást tekintve, és kisebb vagy egyenlő, mint száz a millióhoz a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék populációja körében az országokban vagy a régiókban; vagy

2. eleget tesznek az A. fejezetben felsorolt kritériumoknak, a BSE előfordulási gyakorisága pedig, az 1. pontban meghatározott módon, a honi esetek alapján számítva kevesebb, mint egy a millióhoz négy egymást követő 12 hónapnál rövidebb időszakon belül, és a fertőzött szarvasmarhákat, illetőleg:

   – amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tüneteinek megjelenése előtti vagy utáni két éven belül született utolsó utódát,

   – valamennyi szarvasmarhafélét a kohortból,

   ha életben vannak az érintett országokban vagy régiókban, leölték és teljesen megsemmisítették.

   E besorolásnál az e ponttól való eltérésként számításba lehet venni a veszélyeztetett állatok leölésével egyenértékű védelmet biztosító egyéb intézkedéseket is.

   Azokat az országokat vagy régiókat a 4. kategóriába tartozó országnak vagy régiónak kell tekinteni, ahol a BSE előfordulási gyakorisága az utolsó 12 hónapot számítva kevesebb, mint egy a millióhoz a honi előfordulást tekintve a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék körében, de ahol ugyanakkor az A. fejezetben leírt kockázatelemzés kimutatta, hogy nem tettek eleget az országok vagy a régiók 2. vagy 3. kategóriába való sorolását lehetővé tevő legalább egy kritériumnak.

E. 5. KATEGÓRIA: Országok vagy régiók, ahol a BSE gyakran fordul elő

Olyan országok vagy régiók, ahol:

1. eleget tesznek az A. fejezetben felsorolt kritériumoknak, és a BSE előfordulási gyakorisága az utolsó 12 hónapot számítva nagyobb, mint száz a millióhoz a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék körében az országban vagy a régióban; vagy

2. a BSE előfordulási gyakorisága az utolsó 12 hónapot számítva nagyobb vagy egyenlő, mint egy a millióhoz és kisebb vagy egyenlő, mint száz a millióhoz a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék körében az országban vagy a régióban, és ahol nem tesznek eleget az A. fejezetben felsorolt legalább egy kritériumnak.

▼M13

III. MELLÉKLET

ELLENŐRZŐ RENDSZER

A. FEJEZET

I. SZARVASMARHAFÉLÉK ELLENŐRZÉSE

1. **Általános rész**

A szarvasmarhafélék ellenőrzését a X. melléklet C. fejezetének 3.1.b. pontjában meghatározott laboratóriumi módszereknek megfelelően kell végezni.

2. **Az emberi fogyasztás céljából levágott állatok ellenőrzése**

2.1. Minden olyan 24 hónapnál idősebb szarvasmarha esetében, amelyet:

– a 64/433/EGK tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének n) pontjában meghatározott „különleges kényszervágással” vágnak le, vagy

– a 64/433/EGK irányelv I. melléklete VI. fejezete 28. c) pontjának megfelelően vágtak le, a betegségmentesítési program keretében levágott és a betegség klinikai tüneteit nem mutató állatok kivételével,

BSE-vizsgálatot kell végezni.

2.2. Minden olyan 30 hónapnál idősebb szarvasmarha esetében, amelyet:

– emberi fogyasztás céljából rendes vágással vágnak le, vagy

– betegségmentesítési program keretében vágtak le a 64/433/EGK tanácsi irányelv I. melléklete VI. fejezete 28. c) pontjának megfelelően, de nem mutatja a betegség klinikai tüneteit,

BSE-vizsgálatot kell végezni.

▼M27

▼M13

3. **A nem emberi fogyasztás céljából levágott állatok ellenőrzése**

3.1. Minden olyan 24 hónapnál idősebb szarvasmarha esetében, amely elhullott vagy amelyet leöltek, de nem

– a 716/96/EK bizottsági rendelet ([2]) értelmében történő megsemmisítés céljából ölték le,

– elfojtás, például ragadós száj- és körömfájás elfojtása keretében öltek le,

– emberi fogyasztás céljából vágtak le,

BSE-vizsgálatot kell végezni.

3.2. A tagállamok határozhatnak úgy, hogy eltérnek a 3.1. pont rendelkezéseitől olyan félreeső területek tekintetében, ahol alacsony az állatsűrűség és nem szervezett az elhullott állatok begyűjtése. Az ezzel az eltéréssel élő tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot, és benyújtják a felmentés hatálya alá eső területek jegyzékét. Az eltérés mértéke nem haladhatja meg a tagállam szarvasmarha-állományának 10 %-át.

▼M26

4. **A 716/96/EK rendelet értelmében történő megsemmisítés céljából felvásárolt állatok ellenőrzése**

Valamennyi 1995. augusztus 1-je és 1996. augusztus 1-je között született, és a 716/96/EK rendelet értelmében megsemmisítési céllal leölt állaton BSE-vizsgálatot kell végezni.

▼M13

5. **Egyéb állatok ellenőrzése**

A 2–4. pontban említett vizsgálaton kívül a tagállamok önkéntes alapon határozhatnak úgy, hogy területükön egyéb szarvasmarhákat is ellenőrzés alá vetnek, különösen olyan állatokat, amelyek endemikusan

([1]) HL 121., 1964.7.29., 2012/64. o.
([2]) HL L 99., 1996.4.20., 14. o.

▼M13

előforduló BSE-vel fertőzött országból származnak, potenciálisan fertőzött takarmányt fogyasztottak vagy BSE-fertőzött anyaállattól születtek vagy származnak.

6. **A tesztelést követő intézkedések**

6.1. Ha valamely emberi fogyasztás céljából levágott állatot kiválasztanak BSE-vizsgálatra, a 64/433/EGK irányelv I. mellékletének XI. fejezetében előírt állat-egészségügyi jelölést addig nem lehet a vágott állati testen elvégezni, amíg a gyorsteszt eredménye negatívnak nem bizonyul.

6.2. A tagállamok eltérhetnek a 6.1. pontban szereplő rendelkezéstől, ha a vágóhídon alkalmazott hatósági rendszer biztosítja, hogy az említett állat-egészségügyi jelöléssel ellátott vizsgált állat egyetlen része sem hagyja el a vágóhidat, amíg a gyorsteszt eredménye negatívnak nem bizonyul.

6.3. Amíg a gyorsteszt eredménye negatívnak nem bizonyul, a BSE-tesztnek alávetett állat testének valamennyi része – a bőrt is beleértve – hatósági ellenőrzés alatt marad, hacsak nem ártalmatlanítják az 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjának megfelelően.

6.4. A gyorsteszt során pozitív eredményt mutató állat testének valamennyi részét – a bőrt is beleértve – ártalmatlanítják az 1774/2002/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjának megfelelően, a B. fejezet III. pontjában előírt nyilvántartásokkal összefüggésben visszatartandó anyagok kivételével.

6.5. Ha egy emberi fogyasztás céljából levágott állaton végzett gyorsteszt pozitív eredményt ad, akkor a pozitívnak bizonyult vágott testen kívül legalább a pozitívnak bizonyult vágott testet a vágási sorban közvetlenül megelőző vágott testet és a pozitívnak bizonyult vágott testet közvetlenül követő két vágott testet a 6.4. ponttal összhangban meg kell semmisíteni.

6.6. A tagállamok eltérhetnek a 6.5. pont rendelkezéseitől, ha a vágóhíd megfelelő rendszert alkalmaz a vágott állati testek egymás közötti fertőzésének megakadályozása érdekében.

▼M18

II. A JUH- ÉS KECSKEFÉLÉK MONITORINGJA

1. **Általános rendelkezések**

A juh- és kecskefélék monitoringját a X. melléklet C. fejezete 3.2. pontjának b) alpontjában meghatározott laboratóriumi módszerekkel összhangban kell elvégezni.

▼M28

2. **Az emberi fogyasztásra levágott juh- és kecskefélék ellenőrzése**

a) Juhfélék

A tagállamoknak a vizsgálatokat egészséges levágott juhféléken az A. táblázatban felsorolt minimális mintanagysággal, valamint a 4. pontban megállapított mintavételezési szabályokkal összhangban kell elvégezniük.

A. táblázat

Tagállam	Az egészséges vágott juhfélék minimális mintanagysága ([1])
Németország	37 500
Görögország	23 000
Spanyolország	41 800
Franciaország	42 400
Írország	40 500
Olaszország	43 700
Hollandia	23 300
Ausztria	14 300
Lengyelország	23 300

([1]) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

▼**M28**

Tagállam	Az egészséges vágott juhfélék minimális mintanagysága (1)
Portugália	14 300
Egyesült Királyság	44 000
Egyéb tagállamok	összes

(1) A minimális mintanagyságokat az egészséges juhpopuláció méretének figyelembevételével állapították meg, és azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani. A 30 000-nél nagyobb minimális mintanagyságok 0,003 %-os előfordulási gyakoriságot tesznek lehetővé 95 %-os megbízhatóság mellett.

Az A. táblázatban felsorolt minimális mintanagyságtól való eltéréssel Ciprus azt is választhatja, hogy legalább két, emberi fogyasztás céljából vágóhídra küldött juhfélét vizsgál meg minden olyan nyájból, amelyben nem regisztrálták a TSE előfordulását.

b) Kecskefélék

A tagállamoknak a vizsgálatokat egészséges levágott kecskeféléken a B. táblázatban felsorolt minimális mintanagysággal, valamint a 4. pontban megállapított mintavételezési szabályokkal összhangban kell elvégezniük.

B. táblázat

Tagállam	Az egészséges vágott kecskefélék minimális mintanagysága (1)
Görögország	20 000
Spanyolország	125 500
Franciaország	93 000
Olaszország	60 000
Ciprus	5 000
Ausztria	5 000
Egyéb tagállamok	összes

(1) A minimális mintanagyságokat az egyes tagállamokban az egészséges levágott kecskefélék számának és a BSE előfordulásának figyelembevételével állapították meg. Azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani. A 60 000-nél nagyobb minimális mintanagyságok 0,0017 %-os előfordulási gyakoriságot tesznek lehetővé 95 %-os megbízhatóság mellett.

c) Ha egy tagállam számára nehézséget jelent az a) és b) pontban megadott minimális mintanagyságra előírt számú egészséges levágott juh- vagy kecskeféle egyed összegyűjtése, a minimális mintanagyság legfeljebb 50 %-át 1:1 arányban 18 hónaposnál idősebb, elhullott kecskefélékkel helyettesítheti, a 3. pontban meghatározott minimális mintanagyságon túlmenően. A tagállam emellett minimális mintanagyságának legfeljebb 10 %-át 1:1 arányban felcserélheti olyan 18 hónapnál idősebb juh-vagy kecskefélékre, amelyeket betegségfelszámolási intézkedéssorozat keretében vágtak le.

3. **A nem emberi fogyasztásra levágott juh- és kecskefélék ellenőrzése**

A tagállamok a 4. pontban megállapított mintavételezési szabályokkal és a B., illetve C. táblázatban feltüntetett mintanagysággal összhangban végzik az olyan elpusztult vagy leölt juh- és kecskefélék vizsgálatát, amelyeket:

– betegségfelszámolási intézkedéssorozat keretében vágtak le, vagy

– emberi fogyasztás céljából vágtak le.

C. táblázat

A tagállamok anyajuh- és fedeztetett jerkepopulációja	Az elhullott juhfélék minimális mintanagysága (1)
> 750 000	20 000
100 000–750 000	3 000
40 000–100 000	100 % 1 000-ig
< 40 000	100 % 200-ig

▼M28

A tagállamok anyajuh- és fedeztetett jerkepopulációja	Az elhullott juhfélék minimális mintanagysága ([1])

([1]) A minimális mintanagyságokat az egyes tagállamok juh- és kecskepopulációi méretének figyelembevételével állapították meg, és azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani.

D. táblázat

A tagállamok már ellett kecskepopulációja és pároztatott kecskepopulációja	Az elhullott kecskefélék minimális mintanagysága ([1])
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	100 % 1 000-ig
< 40 000	100 % 200-ig

([1]) A minimális mintanagyságokat az egyes tagállamok juh- és kecskepopulációi méretének figyelembevételével állapították meg, és azok teljesíthető célokat hivatottak biztosítani.

▼M18

4. **A 2. és 3. pontban említett állatokra alkalmazandó mintavételezési szabályok**

Az állatoknak idősebbeknek kell lenniük 18 hónapnál vagy kettőnél több, a fogínyen kibújt maradandó metszőfoggal kell rendelkezniük.

Az állatok korának becslése a fogazat, az érettség egyértelmű ismertetőjelei vagy más megbízható adatok alapján történik.

A mintavételezés annak figyelembevételével történik, hogy a mintában egy származás, kor, fajta, tenyésztési típus vagy más ismérv szerinti csoport se szerepeljen túl nagy súllyal.

Lehetőség szerint el kell kerülni az adott állományból történő többszöri mintavételezést.

A tagállamok továbbá olyan rendszert hoznak létre, amely célzatosan vagy más eljárás szerint azt ellenőrzi, hogy a mintavételezés alól nem vonják ki az állatokat.

A mintavételnek minden terület és évszak vonatkozásában reprezentatívnak kell lennie.

Azonban a tagállamok dönthetnek a kis állatállománnyal rendelkező félreeső területek mintavételből való kivonásáról, ahol nem kerül sor az elhullott állatok begyűjtésére. Az ezen eltérést igénybe vevő tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot és benyújtják azon félreeső területek jegyzékét, ahol az eltérést alkalmazzák. Az eltérés legfeljebb az adott tagállam juh- és kecskeféle populációjának 10 %-ára terjedhet ki.

5. **Monitoring a fertőzött állományokban**

2003. október 1-től kezdve a 12 hónapnál idősebb vagy egy, a fogínyen kibújt maradandó metszőfoggal rendelkező, és a VII. melléklet 2.b. pontjának i. vagy ii. alpontjával vagy a 2.c. alpontjával összhangban megsemmisítési céllal leölt állatok vizsgálata egyszerű véletlenszerű minta kijelölése alapján történik, a következő táblázatban feltüntetett mintanagyságokkal összhangban.

A 12 hónapnál idősebb vagy egy, a fogínyen kibújt maradandó metszőfoggal rendelkező, az állományban vagy nyájban megsemmisítési céllal leölt állatok száma	Minimális mintanagyság
70 vagy annál kevesebb	Az ismérveknek megfelelő valamennyi egyed
80	68
90	73
100	78
120	86

▼M18

A 12 hónapnál idősebb vagy egy, a fogínyen kibújt maradandó metszőfoggal rendelkező, az állományban vagy nyájban megsemmisítési céllal leölt állatok száma	Minimális mintanagyság
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vagy több	150

Lehetőség szerint a leölést és az azt követő mintavételt szüneteltetni kell mindaddig, amíg a súrlókór fertőzéses eseteinek – a X. melléklet C. fejezete 3.2.c. pontja i. alpontjának rendelkezései szerinti – további vizsgálata érdekében elvégzett elsődleges molekuláris vizsgálat eredménye ismertté nem válik.

6. **Más állatok monitoringja**

A 2., 3. és 4. pontban meghatározott programok kiegészítéseként a tagállamok önkéntes alapon más állatok monitoringját is elvégezhetik, különösen a következő esetekben:

– tejtermelésre használt állatok,

– olyan országokból származó állatok, ahol a TSE megtalálható,

– esetlegesen fertőzött takarmányt fogyasztott állatok,

– TSE-fertőzött anyaállattól született vagy származó állatok.

7. **A juh- és kecskefélék vizsgálatát követő intézkedések**

7.1. Egy emberi fogyasztásra levágott juh- vagy kecskefélének a 2. ponttal összhangban TSE-vizsgálat céljából történő kiválasztása esetén a tetem addig nem kapja meg a 64/433/EGK rendelet I. mellékletének XI. fejezetében előírt állat-egészségügyi jelölést, amíg a gyorsteszt negatív eredményt nem szolgáltat.

7.2. A tagállamok eltérhetnek a 7.1. ponttól, ha a vágóhídon egy, az illetékes hatóság által jóváhagyott olyan rendszer működik, amely biztosítja az állat valamennyi testrészének a nyomon követését és azt, hogy az állat-egészségügyi jelölést hordozó, megvizsgált állati testrészek egyike sem hagyja el a vágóhidat addig, amíg a gyorsteszt negatív eredményt nem szolgáltat.

7.3. A megvizsgált állat valamennyi testrésze, ideértve annak bőrét is, mindaddig hatósági ellenőrzés alatt marad, amíg a gyorsteszt negatív eredményt nem szolgáltat, kivéve az olyan állati melléktermékeket, amelyeket az 1774/2002/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a), b) vagy e) pontja alapján közvetlenül ártalmatlanítanak.

7.4. Az e melléklet III. részének B. fejezetében előírt nyilvántartásokkal együtt megőrzendő anyagminta kivételével a gyorsteszt alapján fertőzöttnek bizonyult állat valamennyi testrészét, ideértve annak bőrét is, az 1774/2002/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a), b) vagy e) pontja alapján közvetlenül ártalmatlanítani kell.

8. **Genotipizálás**

8.1. A prion fehérje genotípust minden TSE-pozitív juhfertőzés esetében meg kell határozni. Az ellenálló genotípusokban talált TSE fertőzéses eseteket (olyan genotípushoz tartozó juhok, amelyek a 136. tripleten az alanint, a 171. tripleten pedig az arginint kódolják mindkét allélen) azonnal jelenteni kell a Bizottságnak. Amennyiben lehetséges, ezeket az eseteket törzstipizálás alá is kell vonni. Amennyiben ezekben az esetekben nem lehetséges a törzstipizálás elvégzése, fokozott vizsgálat

▼M18

alá kell vonni azt a nyájat, ahonnan a fertőzött állat származik, illetve azokat, ahol az állatot tartották, azért, hogy a törzstipizálás elvégzéséhez más fertőzéses eseteket is lehessen találni.

8.2. A 8.1. pont rendelkezései értelmében genotipizált állatokon túl meg kell határozni a juhfélék egy minimális mintájára nézve a prion fehérje genotípust. Azon tagállamok esetében, ahol a juhpopuláció több mint 750 000 felnőtt egyedet foglal magában, ez a minimális minta legalább 600 egyedből áll. A többi tagállam esetében ez a minimális minta legalább 100 egyedből áll. A szövetmintákat emberi fogyasztásra levágott állatokból, a gazdaság területén elhullott vagy élő állatokból lehet választani. A mintavételnek a teljes juhpopulációra nézve reprezentatívnak kell lennie.

III. MÁS ÁLLATFAJOK MONITORINGJA

A tagállamok önkéntes alapon a szarvasmarha-, juh- és kecskeféléktől eltérő más állatfajokon is végezhetnek monitoring tevékenységet a TSE fertőzések kiszűrésére.

B. FEJEZET

JELENTÉSI ÉS NYILVÁNTARTÁSI KÖTELEZETTSÉG

I. A TAGÁLLAMOK KÖTELEZETTSÉGEI

A. **A tagállamok által, a 6. cikk (4) bekezdésében előírt éves jelentésben feltüntetendő adatok**

1. Azon gyanús esetek száma, állatfajok szerinti bontásban, amelyekre a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban hatósági forgalmi korlátozások vonatkoznak.

2. A gyanús esetek száma, állatfajok szerinti bontásban, amelyeket a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban laboratóriumi vizsgálatok alá kell vonni; ideértve a gyorstesztek és megerősítő vizsgálatok eredményeit is (fertőzéses és fertőzésmentes esetek száma); valamint a szarvasmarhafélékre tekintettel az összes vizsgált egyed koreloszlására tett becslések. Lehetőség szerint a koreloszlás szerinti csoportosítás a következők szerint történjen: 24 hónapnál fiatalabb, 24 és 155 hónap közötti egyedek esetén 12 hónapos közök, és „155 hónapnál idősebb”.

3. Azon állományok száma, amelyekben a 12. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően a juh- és kecskefélék gyanús fertőzéses eseteinek jelentésére és kivizsgálására került sor.

4. Az A. fejezet I. részének 2.1., 2.2., 2.3., 3.1., 4.1., 4.2., 4.3. és 5. pontjában említett alpopulációkban a vizsgált szarvasmarhafélék száma. Ismertetni kell a minta kiválasztásának módszerét, a gyors- és megerősítő vizsgálatok eredményeit, valamint a vizsgált egyedek koreloszlására tett becsléseket a 2. pontban megállapítottak szerinti csoportosításban.

5. Az A. fejezet II. részének 2., 3. és 5. pontjában említett alpopulációkban a vizsgált juh- és kecskefélék, valamint állományok száma a minta kiválasztásának módszerével és a gyorstesztek és megerősítő vizsgálatok eredményeivel együtt.

6. A BSE és súrlókór pozitív fertőzéses esetek földrajzi megoszlása, ideértve a származás szerinti országot is, amennyiben az nem egyezik meg a jelentést készítő országgal. A szarvasmarha-, juh- és kecskefélék tekintetében minden egyes TSE-fertőzéses esetnél fel kell tüntetni a születési évet és lehetőség szerint a születési hónapot. Szerepeltetni kell az atipikusnak minősített TSE-fertőzéses eseteket és ezek indokait is. Súrlókórfertőzés esetén jelenteni kell a X. melléklet C. fejezete 3.2. pontjának c)i. alpontjában említett diszkriminatív immunoblot-eljárással végzett elsődleges molekuláris vizsgálat eredményeit.

7. Nem szarvasmarha-, juh- és kecskefélék esetén fajok szerinti bontásban a szövetminták száma és a megerősített TSE-fertőzéses esetek száma.

8. A TSE-pozitívnak bizonyult vagy az A. fejezet II. részének 8.1. és 8.2. pontjával összhangban mintába választott minden egyes juhféle genotípusa és amennyiben lehetséges, annak fajtája.

▼**M18**

B. **Jelentési időszakok**

Az A. részben említett adatokat tartalmazó, a Bizottságnak havi vagy – tekintettel a 8. pontban említett adatokra – negyedéves rendszerességgel továbbított jelentések összessége megfelelhet a 6. cikk (4) bekezdésében előírt éves jelentésnek, amennyiben kiegészítő adatok rendelkezésre állása esetén frissítik azok adatait.

▼**M13**

II. A BIZOTTSÁG ÖSSZEFOGLALÓJÁBAN ISMERTETENDŐ ADATOK

Az összegzést táblázat formájában kell benyújtani, amelynek minden tagállamra vonatkozóan tartalmaznia kell legalább az I. részben említett információt.

III. NYILVÁNTARTÁSOK

1. Az illetékes hatóság hét évig megőrzi a nyilvántartásokat a következőkről:

   – a 12. cikk (1) bekezdésében említett forgalmi korlátozás alá helyezett állatok száma és típusa,

   – a 12. cikk (1) bekezdésében említett klinikai és járványügyi vizsgálatok száma és eredménye,

   – a 12. cikk (2) bekezdésében említett laboratóriumi vizsgálatok száma és eredménye,

   – az A. fejezetben említett ellenőrző programok keretében mintavételnek alávetett állatok száma, azonosítása és eredete, továbbá, amennyiben lehetséges, kora, fajtája és a kórelőzménnyel kapcsolatos információk,

   – a juhoknál talált pozitív TSE-esetek prionfehérje-genotípusa.

2. A vizsgáló laboratórium hét évig megőrzi a vizsgálatokról készült valamennyi nyilvántartást, különösen a laboratóriumi munkanaplókat és adott esetben a parafintömböket és a Western blotokról készült fényképeket.

▼M22

IV. MELLÉKLET

AZ ÁLLATOK TAKARMÁNYOZÁSA

I. **A 7. cikk (1) bekezdésében előírt tilalom kiterjesztése**

A 7. cikk (1) bekezdésében előírt tilalom a következőkre terjed ki:

a) haszonállatok – kivéve húsevő prémes állatok – etetése a következőkkel:

i. feldolgozott állati fehérje;

ii. kérődzőkből nyert zselatin;

iii. vérkészítmények;

iv. hidrolizált fehérje;

v. állati eredetű dikalcium-foszfát és trikalcium-foszfát (»dikalcium-foszfát és trikalcium-foszfát«);

vi. az i–v. pontban felsorolt fehérjéket tartalmazó takarmányok;

b) kérődzők etetése állati fehérjékkel és ilyen fehérjét tartalmazó takarmányokkal.

II. **A 7. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt tilalomtól való eltérések, és azok alkalmazásának különös feltételei**

A. A 7. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt tilalmat nem kell alkalmazni a következőkre:

a) haszonállatok etetése az i., ii., iii. és iv. alpontban említett fehérjékkel és ilyen fehérjékből előállított takarmányokkal:

i. tej, tejalapú termékek és kolosztrum;

ii. tojás és tojástermékek;

iii. nem kérődző állatokból származó zselatin;

iv. nem kérődző állatok testrészeiből és kérődzők nyersbőréből és irhájából származó hidrolizált fehérjék;

b) nem kérődző haszonállatok etetése az i., ii. és iii. alpontban említett fehérjékkel és ilyen fehérjékből előállított termékekkel:

i. halliszt, a B. pontban meghatározott feltételeknek megfelelően;

ii. dikalcium-foszfát és trikalcium-foszfát, a C. pontban meghatározott feltételeknek megfelelően;

iii. nem kérődző állatokból származó vérkészítmények, a D. pontban meghatározott feltételeknek megfelelően;

c) halak etetése nem kérődző állatokból származó vérliszttel, a D. pontban meghatározott feltételeknek megfelelően;

d) a tagállamok a csontgerendák kimutatása után engedélyezhetik a gazdasági haszonállatok gumós és gyökgumós növényekkel és ilyen termékeket tartalmazó takarmánnyal való etetését, amennyiben kedvező eredménnyel végeztek kockázatfelmérést. A kockázatfelmérés során figyelembe kell venni legalább a szennyezés mértékét és lehetséges forrását, valamint a szállítmány végső rendeltetését.

B. Az A. b) i. pontban említett halliszt és hallisztet tartalmazó takarmány nem kérődző haszonállatok – kivéve a húsevő prémes állatokat – takarmányozása céljából való felhasználására a következő feltételek alkalmazandók:

a) A halliszt előállítására olyan feldolgozóüzemben kerül sor, amelyet kizárólag halból származó termékek előállítására használnak.

b) A Közösségben való szabad forgalomba bocsátás előtt a behozott halliszt valamennyi szállítmányát mikroszkópos elemzésnek vetik alá a 2003/126/EK irányelvvel összhangban.

c) A hallisztet tartalmazó takarmányt az illetékes hatóság által e célra engedélyezett olyan üzemben állítják elő, amely nem állít elő kérődzőknek szánt takarmányt.

A c) ponttól eltérően:

i. nem szükséges külön engedély hallisztet tartalmazó takarmányból teljes értékű takarmány előállításához olyan, saját célra fenntartott takarmánykeverőt üzemeltető gazdaság esetében:

– amelyet az illetékes hatóság nyilvántartásba vett,

– amelyben kizárólag nem kérődző állatot tartanak,

▼M22

– amely kizárólag az adott gazdaságban felhasznált teljes értékű takarmányt állít elő; és

– ha az előállításhoz használt hallisztet tartalmazó takarmány 50 %-nál kevesebb nyersfehérjét tartalmaz;

ii. az illetékes hatóság a következő feltételekkel engedélyezheti kérődzőknek szánt takarmány előállítását olyan üzemben, amely más fajok számára is készít hallisztet tartalmazó takarmányt:

– a kérődzőknek szánt ömlesztett és csomagolt takarmányt olyan létesítményben tartják, amely fizikailag elkülönül az ömlesztett hallisztet és a hallisztet tartalmazó ömlesztett takarmány tárolására, szállítására és csomagolására használt létesítményektől,

– a kérődzőknek szánt takarmányt olyan létesítményben állítják elő, amely fizikailag elkülönül a hallisztet tartalmazó takarmány előállítására szolgáló létesítményektől,

– a halliszt beszerzésével és felhasználásával, valamint a hallisztet tartalmazó takarmány értékesítésével kapcsolatos nyilvántartásokat legalább öt évig az illetékes hatóság rendelkezésére tartják; és

– a kérődzőknek szánt takarmányt rutinvizsgálatnak vetik alá annak biztosítására, hogy ne tartalmazzon tiltott fehérjét, a hallisztet is beleértve.

d) A hallisztet tartalmazó takarmány címkéjén és kísérő okmányán világosan szerepel a »hallisztet tartalmaz – kérődzők takarmányozására nem használható« felirat.

e) A hallisztet tartalmazó ömlesztett takarmány szállítását olyan járművel végzik, amely egyidejűleg nem szállít kérődzőknek szánt takarmányt. Ha a járművet ezt követően kérődzőknek szánt takarmány szállítására használják, a keresztszennyeződés elkerülése érdekében alaposan ki kell takarítani az illetékes hatóság által jóváhagyott eljárásnak megfelelően.

f) Tilos hallisztet tartalmazó takarmány felhasználása és tárolása olyan gazdaságban, amelyben kérődzőket tartanak.

E feltételtől eltérően az illetékes hatóság engedélyezheti hallisztet tartalmazó takarmány felhasználását és tárolását olyan gazdaságban, amelyben kérődzőket tartanak, amennyiben megfelelőnek ítéli a gazdaságban a kérődzők hallisztet tartalmazó takarmánnyal való etetésének megelőzésére végrehajtott intézkedéseket.

C. Az A. b) ii. pontban említett dikalcium-foszfát és trikalcium-foszfát, valamint az ilyen fehérjéket tartalmazó takarmány nem kérődző haszonállatok – kivéve a húsevő prémes állatokat – takarmányozása céljából való felhasználására a következő feltételek alkalmazandók:

a) A dikalcium-foszfátot és trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmányt az illetékes hatóság által e célra engedélyezett olyan üzemben állítják elő, amely nem állít elő kérődzőknek szánt takarmányt.

E feltételtől eltérően:

i. nem szükséges külön engedély dikalcium-foszfátot és trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmányból teljes értékű takarmány előállításához olyan, saját célra fenntartott takarmánykeverőt üzemeltető gazdaság esetében:

– amelyet az illetékes hatóság nyilvántartásba vett,

– amelyben kizárólag nem kérődző állatot tartanak,

– amely kizárólag az adott gazdaságban felhasznált teljes értékű takarmányt állít elő; és

– ha az előállításhoz használt dikalcium-foszfátot és trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmány összes foszfortartalma 10 %-nál kevesebb;

ii. az illetékes hatóság a következő feltételekkel engedélyezheti kérődzőknek szánt takarmány előállítását olyan üzemben, amely más fajok számára is készít dikalcium-foszfátot és trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmányt:

– a kérődzőknek szánt ömlesztett és csomagolt takarmányt olyan létesítményben állítják elő, amely fizikailag elkülönül a dikalcium-foszfátot és trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmány előállítására szolgáló létesítményektől,

– a kérődzőknek szánt ömlesztett takarmányt tárolás, szállítás és csomagolás közben olyan létesítményekben tartják, amelyek fizikailag elkülönülnek azoktól, amelyekben az ömlesztett dikal-

▼M22

cium-foszfátot, az ömlesztett trikalcium-foszfátot, valamint a dikalcium-foszfátot és a trikalcium-foszfátot tartalmazó ömlesztett takarmányokat tartják,

– a dikalcium-foszfát vagy trikalcium-foszfát beszerzésével és felhasználásával, valamint a dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmány értékesítésével kapcsolatos nyilvántartásokat legalább öt évig az illetékes hatóság rendelkezésére tartják.

b) A dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmány címkéjén és kísérő okmányán világosan szerepel az »állati eredetű dikalcium/trikalcium-foszfátot tartalmaz – kérődzők takarmányozására nem használható« felirat.

c) A dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot tartalmazó ömlesztett takarmány szállítását olyan járművel végzik, amely nem szállít egyidejűleg kérődzőknek szánt takarmányt. Ha a járművet ezt követően kérődzőknek szánt takarmány szállítására használják, a keresztszennyeződés elkerülése érdekében alaposan ki kell takarítani az illetékes hatóság által jóváhagyott eljárásnak megfelelően.

d) Tilos dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmány felhasználása és tárolása olyan gazdaságban, amelyben kérődzőket tartanak.

E feltételtől eltérően az illetékes hatóság engedélyezheti dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmány felhasználását és tárolását olyan gazdaságban, amelyben kérődzőket tartanak, amennyiben megfelelőnek ítéli a gazdaságban a kérődzők dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot tartalmazó takarmánnyal való etetésének megelőzésére végrehajtott intézkedéseket.

D. Az A. b) iii. pontban említett vérkészítmények és az A. c) pontban említett vérliszt, valamint az ilyen fehérjéket tartalmazó takarmány nem kérődző haszonállatok, illetve halak takarmányozása céljából való felhasználására a következő feltételek alkalmazandók:

a) A vér az EU által jóváhagyott, kérődzők vágását nem végző és ilyen üzemként nyilvántartott vágóhídról származik és közvetlenül a feldolgozóüzembe szállítják, kizárólag a nem kérődző állatokból származó vér szállítására szolgáló járművel. Ha a járművet korábban kérődzők vérének szállítására használták, a takarítást követően az illetékes hatóság megvizsgálja azt a nem kérődző állatok vérének szállítása előtt.

E feltételtől eltérően az illetékes hatóság engedélyezheti kérődzők vágását olyan vágóhídon, amely nem kérődzők vérének gyűjtését végzi nem kérődző haszonállatok takarmányában való felhasználásra szánt vérkészítmények és halak takarmányában való felhasználásra szánt vérliszt előállítása céljából, amennyiben a vágóhíd elismert ellenőrző rendszert használ. Ennek az ellenőrző rendszernek legalább a következőket kell tartalmaznia:

– a nem kérődző állatok vágása fizikailag elkülönül a kérődzők vágásától,

– a kérődzőktől származó vér és a nem kérődzőktől származó vér gyűjtésére, tárolására, szállítására és csomagolására szolgáló létesítmények fizikailag elkülönülnek egymástól; és

– a nem kérődző állatoktól származó vért rendszeres mintavételnek és elemzésnek vetik alá a kérődzőktől származó fehérjék jelenlétének kimutatása céljából.

b) A vérkészítményeket és a vérlisztet olyan feldolgozóüzemben állítják elő, amelyben kizárólag nem kérődzőktől származó vért dolgoznak fel.

E feltételtől eltérően az illetékes hatóság engedélyezheti nem kérődző haszonállatok és halak takarmányában való felhasználásra szánt vérkészítmények és vérliszt előállítását kérődzők vérét feldolgozó olyan üzemben, amely a keresztszennyeződés megelőzésére alkalmas elismert ellenőrző rendszert használ. Ennek az ellenőrző rendszernek legalább a következőket kell tartalmaznia:

– a nem kérődző állatokból nyert vér zárt rendszerben történő feldolgozása fizikailag elkülönül a kérődzőkből nyert vér feldolgozásától,

– a kérődzőktől származó és a nem kérődzőktől származó ömlesztett nyersanyagok és ömlesztett késztermékek tárolására, szállítására és csomagolására szolgáló létesítmények fizikailag elkülönülnek egymástól; és

▼M22

– a nem kérődző állatoktól származó vérkészítményeket és vérlisztet rendszeres mintavételnek és elemzésnek vetik alá a kérődzőktől származó fehérjék jelenlétének kimutatása céljából.

c) A vérkészítményeket vagy vérlisztet tartalmazó takarmányt az illetékes hatóság által e célra engedélyezett olyan üzemben állítják elő, amely nem állít elő kérődzőknek, illetve halak kivételével más haszonállatoknak szánt takarmányt.

E feltételtől eltérően:

i. nem szükséges külön engedély vérkészítményeket vagy vérlisztet tartalmazó takarmányból teljes értékű takarmány előállításához olyan, saját célra fenntartott takarmánykeverőt üzemeltető gazdaság esetében:

– amelyet az illetékes hatóság nyilvántartásba vett,

– amelyben vérkészítmények használata esetén csak nem kérődző állatokat, vérliszt használata esetén csak halakat tartanak,

– amely kizárólag az adott gazdaságban felhasznált teljes értékű takarmányt állít elő; és

– ha az előállításhoz használt vérkészítményeket vagy vérlisztet tartalmazó takarmány összes fehérjetartalma 50 %-nál kevesebb.

ii. az illetékes hatóság a következő feltételekkel engedélyezheti kérődzőknek szánt takarmány előállítását olyan üzemben, amely nem kérődző haszonállatok, illetve halak számára is készít vérkészítményeket vagy vérlisztet tartalmazó takarmányt:

– a kérődzőknek vagy a halak kivételével más haszonállatoknak szánt ömlesztett és csomagolt takarmányt olyan létesítményben állítják elő, amely fizikailag elkülönül a vérkészítményeket vagy vérlisztet tartalmazó takarmány előállítására szolgáló létesítményektől,

– az ömlesztett takarmány tárolása, szállítása és csomagolása fizikailag elkülönített létesítményekben történik, a következő módon:

a) a kérődzőknek szánt takarmányt külön tartják a vérkészítményektől és a vérkészítményeket tartalmazó takarmánytól;

b) a halak kivételével más haszonállatoknak szánt takarmányt külön tartják a vérliszttől és a vérlisztet tartalmazó takarmánytól.

– a vérkészítmények és vérliszt beszerzésével és felhasználásával, valamint az ilyen termékeket tartalmazó takarmány értékesítésével kapcsolatos nyilvántartásokat legalább öt évig az illetékes hatóság rendelkezésére tartják.

d) A vérkészítményt vagy vérlisztet tartalmazó takarmány címkéjén, az azt kísérő kereskedelmi okmányon vagy egészségügyi bizonyítványon világosan szerepel a »vérkészítményeket tartalmaz – kérődzők takarmányozására nem használható«, illetve a »vérlisztet tartalmaz – csak halak takarmányozására« felirat.

e) A vérkészítményeket tartalmazó ömlesztett takarmány szállítását olyan járművel végzik, amely nem szállít egyidejűleg kérődzőknek szánt takarmányt, a vérlisztet tartalmazó ömlesztett takarmány szállítását pedig olyan járművel, amely nem szállít egyidejűleg halak kivételével más haszonállatoknak szánt takarmányt. Ha a járművet ezt követően kérődzőknek, illetve halak kivételével más haszonállatoknak szánt takarmány szállítására használják, a keresztszennyeződés elkerülése érdekében alaposan ki kell takarítani az illetékes hatóság által jóváhagyott eljárásnak megfelelően.

f) Tilos vérkészítményeket tartalmazó takarmány felhasználása és tárolása olyan gazdaságban, amelyben kérődzőket tartanak, és tilos vérlisztet tartalmazó takarmány felhasználása és tárolása olyan gazdaságban, amelyben halak kivételével más haszonállatot tartanak.

E feltételtől eltérően az illetékes hatóság engedélyezheti vérkészítményeket, illetve vérlisztet tartalmazó takarmány felhasználását és tárolását olyan gazdaságban, amelyben kérődzőket, illetve halak kivételével más haszonállatokat tartanak, amennyiben megfelelőnek ítéli a gazdaságban a kérődzők, illetve a halak kivételével más fajok vérkészítményeket vagy vérlisztet tartalmazó takarmánnyal való etetésének megelőzésére végrehajtott intézkedéseket.

III. **Általános végrehajtási feltételek**

A. Ezt a mellékletet az 1774/2002/EK rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼M22

B. A tagállamok naprakész jegyzéket vezetnek a következőkről:

a) vér gyűjtése céljából jóváhagyott vágóhidak, a II. rész D. a) pontjával összhangban;

b) dikalcium-foszfátot, trikalcium-foszfátot, vérkészítményeket vagy vérlisztet előállító, jóváhagyott feldolgozóüzemek; és

c) hallisztet és a b) pontban említett fehérjéket tartalmazó takarmány előállítása céljából engedélyezett üzemek – a saját célra fenntartott takarmánykeverők kivételével –, amelyek a II. rész B. c), C. a) és D. c) pontjában megállapított feltételeknek megfelelően működnek.

C. a) Ömlesztett feldolgozott állati fehérje, halliszt kivételével, és ilyen fehérjét tartalmazó ömlesztett termékek – beleértve a takarmányokat, a szerves műtrágyákat és a talajjavító szereket is – tárolását és szállítását az adott célra szolgáló létesítményekben végzik. A raktár, illetve a jármű csak kitakarítását, illetőleg az illetékes hatóság által végrehajtott átvizsgálását követően használható más célra.

b) A II. rész A. b) i. pontjában említett ömlesztett halliszt, a II. rész A. b) ii. pontjában említett ömlesztett dikalcium-foszfát és ömlesztett trikalcium-foszfát, a II. rész A. b) iii. pontjában említett vérkészítmények és a II. rész A. c) pontjában említett vérliszt tárolását és szállítását az adott célra szolgáló raktárban, illetve járművel végzik.

c) A b) ponttól eltérően:

i. az egyes raktárak és járművek használhatók az ugyanazon fehérjét tartalmazó takarmányok tárolására és szállítására;

ii. a raktárak, illetve a járművek kitakarításukat követően más célra is használhatók, miután az illetékes hatóság megvizsgálta őket; és

iii. a raktárak és a hallisztet szállító járművek más célra is használhatók, ha a vállalat az illetékes hatóság által elismert ellenőrző rendszert működtet a keresztszennyeződés megakadályozása érdekében. Az ellenőrző rendszernek legalább a következőket kell tartalmaznia:

– nyilvántartás a szállított anyagról és a jármű kitakarításáról; és

– a szállított takarmányból történő rendszeres mintavétel és ennek elemzése a hallisztel való szennyezettség kimutatása céljából.

Az illetékes hatóság gyakori helyszíni ellenőrzéseket végez a fenti ellenőrző rendszer megfelelő alkalmazásának vizsgálatára.

D. Halliszten kívül kérődzőkből származó vérkészítményeket vagy feldolgozott állati fehérjéket tartalmazó takarmány, a kedvtelésből tartott állatok eledelét is beleértve, nem állítható elő olyan üzemben, amely takarmányt állít elő haszonállatok számára, a húsevő prémes állatok kivételével.

Halliszten kívül kérődzőkből származó vérkészítményeket vagy feldolgozott állati fehérjéket tartalmazó ömlesztett takarmányt, a kedvtelésből tartott állatok eledelét is beleértve, tárolás, szállítás és csomagolás közben fizikailag elkülönítetten kell tartani a – húsevő prémes állatok kivételével – haszonállatoknak szánt ömlesztett takarmánytól.

A II. rész A. b) ii. pontjában említett dikalcium-foszfátot vagy trikalcium-foszfátot, valamint a II. rész A. b) iii. pontjában említett vérkészítményeket tartalmazó, a kedvtelésből tartott állatoknak szánt eledelt és a húsevő prémes állatoknak szánt takarmányt a II. rész C. a) és c), illetve D. c) és e) pontjaival összhangban kell előállítani és szállítani.

E. 1. Kérődzőkből származó feldolgozott állati fehérje és ilyen feldolgozott állati fehérjét tartalmazó termékek harmadik országba történő kivitele tilos.

2. Az illetékes hatóság a következő feltételekkel engedélyezheti a nem kérődző állatokból származó feldolgozott állati fehérje és az ilyen fehérjét tartalmazó termékek kivitelét:

– felhasználási célja nem tartozik a 7. cikkben meghatározott tilalom alá;

– a kivitel előtt a harmadik országgal írásos megállapodást kötnek, amelyben a harmadik ország kötelezi magát arra, hogy betartja a végső felhasználásra vonatkozó rendelkezéseket és tartózkodik a feldolgozott állati fehérjék vagy az ilyen fehérjéket tartalmazó termékek 7. cikkben tiltott célú újrakivitelétől.

3. E rendelet hatékony végrehajtása érdekében a 2. pontnak megfelelően kivitelt engedélyező tagállamok az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság keretén belül értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az érintett harmadik országgal kötött megállapodás valamennyi szerződéses feltételéről.

A 2. és 3. pontot nem kell alkalmazni:

▼**M22**

– halliszt kivitelére, ha az megfelel a II. rész B. pontjában foglalt feltételeknek,

– hallisztet tartalmazó termékekre,

– kedvtelésből tartott állatoknak szánt eledelre.

F. Az illetékes hatóság a 95/53/EK irányelvvel összhangban a teljes előállítási és értékesítési lánc során iratellenőrzést és fizikai vizsgálatot végez, a takarmányok vizsgálatát is beleértve, hogy ellenőrizze az említett irányelv, valamint e rendelet rendelkezéseinek betartását. Tiltott állati fehérje előfordulásának észlelése esetén a 95/53/EK irányelvet kell alkalmazni. Az illetékes hatóság rendszeresen ellenőrzi az említett hatósági vizsgálatok számára elemzéseket végző laboratóriumok alkalmasságát, főként a körvizsgálatok eredményének értékelésével. Ha az alkalmasság nem tekinthető kielégítőnek, minimális javító intézkedésként újra kell képezni a laboratóriumi személyzetet.

▼B

V. MELLÉKLET

KÜLÖNLEGES FERTŐZÉSI VESZÉLYT JELENTŐ ANYAGOK

1. A következő szöveteket az állat tartózkodása vagy kiindulása szerinti tagállam vagy harmadik ország – az 5. cikk alapján meghatározott – kategóriájától függően különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagoknak kell nyilvánítani:

   1. ÉS 2. KATEGÓRIA

   Nincs.

   3. ÉS 4. KATEGÓRIA

   a) a 12 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék koponyája, beleértve az agyat és a szemeket, mandulái és gerincoszlopa, valamint bármilyen korú szarvasmarhafélék belei az epésbéltől (duodenum) a végbélig (rectum);

   b) a 12 hónaposnál idősebb olyan juh- és kecskeféléknek a koponyája, beleértve az agyat és a szemeket, mandulái és gerincoszlopa, amelyek állandó metszőfoga áttörte a fogínyt, valamint bármilyen korú juh- és kecskefélék lépe.

   5. KATEGÓRIA

   a) a teljes fej (a nyelvet kivéve), beleértve az agyat, a szemeket, a trigeminális idegdúcokat és a mandulákat; a csecsemőmirigy (thymus); a hat hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék lépe és gerincoszlopa, valamint bármilyen korú állatok belei az epésbéltől (duodenum) a végbélig (rectum);

   b) a 30 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék gerincoszlopa, beleértve a dorzális gyökéridegdúcokat;

   c) a 12 hónaposnál idősebb olyan juh- és kecskeféléknek a koponyája, beleértve az agyat és a szemeket, mandulái és gerincoszlopa, amelyek állandó metszőfoga áttörte a fogínyt, valamint bármilyen korú juh- és kecskefélék lépe.

2. A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat a következő helyeken kell eltávolítani:

   a) vágóhidak;

   b) darabolóüzemek, nagy fertőzési veszélyt jelentő anyagokat feldolgozó üzemek vagy a 90/667/EGK ([1]) irányelv 3. és 7. cikkében említett helyek, az illetékes hatóság által kinevezett, kijelölt képviselő felügyelete mellett. Ezeket a létesítményeket engedélyeztetni kell e célra az illetékes hatóságnál.

   A gerincoszlopok azonban eltávolíthatók az érintett tagállam területén található fogyasztói árusítóhelyeken is.

   Amennyiben a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot nem távolítják el a nem emberi fogyasztásra levágott, elhullott állatból, a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot tartalmazó testrészeket vagy az egész testet is különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagként kell kezelni.

3. Valamennyi különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot meg kell festeni színezőanyaggal és adott esetben rögtön az eltávolításuk során meg kell jelölni jelölőtollal, és teljesen meg kell semmisíteni:

   a) elhamvasztással előzetes kezelés nélkül; vagy

   b) feltéve, hogy a festék vagy a jelölőtollal írt jelölés az előzetes kezelés után kimutatható marad:

      i. a 92/562/EGK ([2]) határozat I–IV., VI. és VII. fejezetében leírt rendszereknek megfelelően:

         – elhamvasztással,

         – együttes elhamvasztással;

([1]) A Tanács 1990. november 27-i 90/667/EGK irányelve az állati hulladékok ártalmatlanítására és forgalomba hozatalára, továbbá az állati eredetű, illetve halból készült takarmányok kórokozókkal szembeni védelmére vonatkozó állat-egészségügyi előírásokról, valamint a 90/425/EGK irányelv módosításáról (HL L 363., 1990.12.27., 51. o.). A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

([2]) A Bizottság 1992. november 17-i 92/562/EGK határozata a nagy fertőzési veszélyt jelentő anyagok feldolgozására szolgáló alternatív hőkezelő rendszerek jóváhagyásáról (HL L 359., 1992.12.9., 23. o). A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított határozat.

▼B

ii. legalább az 1999/534/EK határozat ([1]) I. mellékletében említett szabványoknak megfelelően engedélyezett hulladéklerakó helyen történő elásással.

4. A tagállamok eltérhetnek a 2. és a 3. pont rendelkezéseitől, és engedélyezhetik a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok vagy egész testek előzetes megfestés nélküli elföldelését vagy elhamvasztását, vagy adott esetben a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagoknak a 90/667/EGK irányelv 3. cikk (2) bekezdésében megadott körülmények közötti eltávolítását, mégpedig az illetékes hatóság által engedélyezett és a felügyelete alatt álló módszerrel, amely eleve megakadályozza a TSE átvitelének valamennyi kockázatát, különösen azokban az esetekben, amikor az állatok elpusztultak, vagy a betegséggel szembeni védelmi intézkedésekkel összefüggésben és a 12. és 13. cikk sérelme nélkül leölték őket.

5. A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolítására szolgáló alternatív vizsgálat a következő feltételek mellett engedélyezhető:

a) a vágóhidakon valamennyi olyan állaton el kell végezni a vizsgálatot, amelyekből el kell távolítani a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot;

b) semmilyen, emberi fogyasztásra vagy állatok takarmányozására szánt, szarvasmarhafélékből, juh- vagy kecskefélékből előállított termék nem hagyhatja el a vágóhidat azelőtt, hogy az illetékes hatóság meg ne kapta és el ne fogadta volna a vizsgálatok eredményét valamennyi potenciálisan fertőzött levágott állatot illetően, ha valamelyikükben megállapították a BSE-t;

c) ha egy alternatív vizsgálat pozitív eredményt ad, a 3. pontnak megfelelően minden, a vágóhídon esetlegesen beszennyeződött szarvasmarha-, juh- vagy kecskeféléből származó anyagot megsemmisítenek, hacsak a test valamennyi részét – az érintett állat bőrét is beleértve – be nem tudják azonosítani és elkülönítve nem tudják tárolni.

6. A tagállamok gyakori hatósági ellenőrzéseket tartanak, hogy meggyőződjenek arról, hogy a melléklet rendelkezéseit megfelelő módon alkalmazzák, valamint annak biztosítására, hogy különösen a vágóhidakon, darabolóüzemekben, állati hulladékfeldolgozó üzemekben, nagy fertőzési veszélyt jelentő hulladékokat feldolgozó üzemekben vagy a tagállamok által a 90/667/EGK irányelv 7. cikkének megfelelően engedélyezett telephelyeken, fogyasztói elárusítóhelyeken, hulladéklerakó helyeken és más, tárolásra vagy elhamvasztásra szolgáló létesítményekben kellő intézkedéseket hozzanak a fertőzés elkerülésére.

7. A tagállamok bevezetnek egy rendszert különösen az alábbiak biztosítására és ellenőrzésére:

a) az 1. cikk (2) bekezdésében említett termékek előállítására használt különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat kizárólag erre az engedélyezett célra alkalmazzák;

b) amennyiben szarvasmarha-, juh- vagy kecskeféléket hoznak be egy számszerűen alacsonyabb kategóriájú, tehát a behozott állatokénál kedvezőbb BSE-státusú tagállamba, az állatok levágásukig vagy a tagállam területéről való elszállításukig hatósági felügyelet alatt maradnak;

c) a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat – főleg ahol a hulladék ártalmatlanítása nem vágóhidakon, hanem egyéb létesítményekben vagy telephelyeken történik – teljesen elkülönítik a nem elhamvasztásra szánt egyéb hulladékoktól, szétválogatva gyűjtik és a 2., 3. és 4. pontnak megfelelően ártalmatlanítják. A tagállamok engedélyezhetik a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot tartalmazó fejek vagy vágott testek másik tagállamba való szállítását az adott másik tagállammal kötött olyan irányú egyezmény megkötését követően, hogy azok fogadják az anyagot és érvényesítsék az ilyen forgalomra alkalmazandó különleges feltételeket.

8. A tagállamok adott esetben csak a 97/735/EK ([2]) határozat 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek mellett küldhetnek különleges fertőzési veszélyt jelentő vagy ezekből feldolgozott anyagokat más tagállamokba elhamvasztásra.

([1]) A Tanács 1999. július 19-i 1999/534/EK határozata az állati hulladékok bizonyos típusainak feldolgozására vonatkozó, a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak elleni védekezést célzó intézkedésekről és a 97/735/EK bizottsági határozat módosításáról (HL L 204., 1999.8.4., 37. o.).

([2]) A Bizottság 1997. október 21-i 97/735/EK határozata az emlősöktől származó állati hulladék meghatározott fajtáinak kereskedelmére vonatkozó egyes védelmi intézkedésekről (EGT vonatkozású szöveg) (HL L 294., 1997.10.28., 7. o.). Az 1999/534/EK tanácsi határozattal (HL L 204., 1999.8.4., 37. o.) módosított határozat.

▼B

A tagállamok kérésére e pontok módosíthatók, hogy a különleges fertőzési veszélyt jelentő vagy ezekből feldolgozott anyagokat harmadik országokba lehessen küldeni elhamvasztásra. Az exportot irányító feltételeket egyszerre, ugyanazon eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

VI. MELLÉKLET

KÉRŐDZŐKTŐL SZÁRMAZÓ ANYAGBÓL ELŐÁLLÍTOTT VAGY AZT TARTALMAZÓ BIZONYOS ÁLLATI EREDETŰ TERMÉKEKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

A 9. cikk (1) bekezdésében említettek szerint tilos kérődzőkből származó anyagokat felhasználni a következő állati eredetű termékek gyártásánál:

a) mechanikai úton kinyert hús;

b) haszonállatok takarmányozására szánt dikalcium-foszfát;

c) zselatin, hacsak nem kérődzők nyersbőréből állították elő;

d) kérődzők kiolvasztott zsírjából készült származékok;

e) kérődzők kiolvasztott zsírja, hacsak nem a következőkből állították elő:

i. emberi fogyasztásra alkalmasnak nyilvánított elválasztott zsírszövet;

ii. a 90/667/EGK irányelvben említett szabványokkal összhangban feldolgozott nyersanyagok.

▼M16

VII. MELLÉKLET

A FERTŐZŐ SZIVACSOS AGYVELŐBÁNTALMAK FELSZÁMOLÁSA

1. A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett felmérésnek azonosítania kell:

   a) a szarvasmarhafélék esetében:

      – az abban a gazdaságban tartott összes többi kérődzőt, amelyhez az állat tartozik és amelyben a betegséget megállapították,

      – ahol a betegséget nőivarú állatnál állapították meg, annak utódait a betegség klinikai kitörését megelőző két éven belül, vagy azt követően,

      – az abban a kohortban lévő összes állatot, amelyben a betegséget megállapították,

      – a betegség lehetséges eredetét,

      – az abban a gazdaságban tartott egyéb állatokat, amelyben a betegséget megállapították, vagy az egyéb olyan gazdaságokban tartott egyéb állatokat, amelyek TSE-kórokozója által fertőzöttekké válhattak, vagy ugyanannak a takarmány- vagy szennyezési forrásnak voltak kitéve,

      – az esetlegesen fertőzött takarmány és egyéb anyagok forgalmát vagy a terjesztés bármely más eszközét, amely átvihette a TSE kórokozóját a kérdéses gazdaságból vagy gazdaságba;

   b) juh- és kecskefélék esetében:

      – az abban a gazdaságban tartott összes többi, juh- és kecskefélén kívüli kérődzőt, amelyhez az állat tartozik és amelyben a betegséget megállapították,

      – amennyiben megállapíthatók, a szülőállatokat, továbbá nőivarú állatok esetében annak az állatnak, amelyben a betegséget megállapították, valamennyi embrióját, petesejtjét és utolsó utódát,

      – a gazdaságban, ahol az állatban a betegséget megállapították, a második francia bekezdésben felsoroltakon kívül tartott összes többi juh- és kecskefélét,

      – a betegség feltehető eredetét és a többi gazdaságot, amelyben vannak olyan állatok, embriók és petesejtek, amelyek megfertőződhettek a TSE kórokozójával, vagy ugyanabból a takarmányból ettek, vagy ki voltak téve ugyanannak a fertőzési forrásnak,

      – az esetlegesen fertőzött takarmány és egyéb anyagok forgalmát vagy a terjesztés bármely más eszközét, amely átvihette a BSE kórokozóját a kérdéses gazdaságból vagy gazdaságba.

2. A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott intézkedések tartalmazzák legalább az alábbiakat:

   a) a BSE szarvasmarhafélében való megállapításakor az 1. pont a) alpontja második és harmadik francia bekezdésében hivatkozott felmérés által azonosított szarvasmarhafélék leölését és teljes megsemmisítését; a tagállam azonban úgy dönthet, hogy:

      – nem öli le és semmisíti meg az 1. pont a) alpontjának harmadik francia bekezdésében hivatkozott kohort állatait, ha bizonyítható, hogy az ilyen állatok nem jutottak ugyanahhoz a takarmányhoz, mint a fertőzött állat,

      – felfüggeszti az 1. pont a) alpontjának harmadik francia bekezdésében hivatkozott kohorthoz tartozó állatok leölését és megsemmisítését ezek termékeny élettartamának végéig, feltéve, hogy ezek folyamatosan spermagyűjtő központban tartott bikák, és biztosítható, hogy pusztulásukat követően teljes mértékben megsemmisítik azokat.

   b) TSE juh- vagy kecskefélében való megállapításakor 2003. október 1-jétől az illetékes hatóság döntése szerint:

      i. az 1. pont b) alpontja második és harmadik francia bekezdésében hivatkozott felmérés által azonosított állatok, embriók és petesejtek leölését és teljes körű megsemmisítését; vagy

      ii. az 1. pont b) alpontja második és harmadik francia bekezdésében hivatkozott felmérés által azonosított állatok, embriók és petesejtek leölését és teljes körű megsemmisítését, az alábbiak kivételével:

         – ARR/ARR genotípusú tenyészkosok,

         – tenyész-anyajuhok, amelyek legalább egy ARR alléllal rendelkeznek, és nincs VRQ alléljuk, valamint, ahol az ilyen tenyész-anyajuhok vemhesek a felmérés idején, a későbbiekben született bárányok, ha genotípusuk megfelel e bekezdés követelményeinek,

▼M16

– legalább egy ARR alléllal rendelkező juhok, amelyeket kizárólag vágásra szánnak,

– ha az illetékes hatóság úgy határoz, a két hónaposnál fiatalabb juhok és kecskék, amelyeket kizárólag vágásra szánnak;

iii. ha a fertőzött állatot más gazdaságból hozták, a tagország az eset története alapján eldöntheti, hogy alkalmaz-e felszámolási intézkedéseket a származási gazdaságban amellett a gazdaság mellett, vagy ahelyett a gazdaság helyett, ahol a fertőzést azonosították; abban az esetben, ha egy földterületet egynél több nyáj közös legeltetésére használnak, a tagállamok eldönthetik, hogy ezeknek az intézkedéseknek a végrehajtását csak egy nyájra korlátozzák, az összes járványügyi tényező indokolt megfontolása alapján; ahol egynél több nyájat tartanak egy gazdaságban, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az intézkedések alkalmazását csak arra a nyájra korlátozzák, amelyben a juhok surlóbetegségét megállapították, feltéve, hogy igazolták, hogy a nyájakat egymástól elkülönítve tartották, és hogy a fertőzés terjedése a nyájak között sem közvetlen, sem közvetett érintkezés útján nem valószínű.

c) BSE juh- vagy kecskefélében való megállapításakor az 1. pont b) alpontja másodiktól ötödikig terjedő francia bekezdéseiben hivatkozott felmérés által azonosított állatok, embriók és petesejtek leölését és teljes körű megsemmisítését.

3. Ha juhok surlókórjának gyanúja merül fel egy juh- vagy kecskefélénél egy gazdaságban az egyik tagállamban, az összes többi juh- vagy kecskefélét hatóságilag szállítási tilalom alá kell helyezni, amíg a vizsgálatok eredményei rendelkezésre nem állnak. Ha beigazolódik, hogy az a gazdaság, ahol az állat tartózkodott, amikor a surlókór gyanúja felmerült, nem valószínű, hogy az a gazdaság, amelyben az állat a surlókórnak ki lett téve, az illetékes hatóság a rendelkezésre álló járványügyi információk alapján dönthet úgy, hogy csak más gazdaságokat, vagy csak azt a gazdaságot helyezi hatósági ellenőrzés alá, ahol a fertőzés történt.

4. Csak a következőben felsorolt állatok vihetők be olyan gazdaság(ok) ba, ahol megsemmisítést hajtottak végre a 2. pont b) alpontja i. vagy ii. alpontjai szerint:

a) ARR/ARR genotípusú hímivarú juh;

b) legalább egy ARR alléllal rendelkező, és VRQ alléllal nem rendelkező nőivarú juh;

c) kecskefélék, feltéve, hogy:

i. nincsenek az a) és b) alpont szerintiektől eltérő genotípusú juhfélék tenyésztés céljából a gazdaságban;

ii. az állománycsökkentést követően alaposan megtisztították és fertőtlenítették az állatok építményeit és helyiségeit;

iii. a gazdaság fokozott TSE megfigyelés alatt áll, beleértve az összes kecskeféle vizsgálatát, amelyek 18 hónapnál idősebbek és:

– emberi fogyasztás céljából levágják termékeny élettartamuk végén, vagy

– amelyek elpusztultak vagy amelyeket leöltek a gazdaságban, és amelyek megfelelnek a III. melléklet A. fejezete II. része 3. pontjában hivatkozott feltételeknek.

5. Csak az alábbi magzati juh termékek használhatók a gazdaság(ok) ban, ahol megsemmisítést hajtottak végre a 2. pont b) alpontja i. vagy ii. alpontjai szerint:

a) ARR/ARR genotípusú kosoktól származó sperma;

b) legalább egy ARR alléllal rendelkező, és VRQ alléllal nem rendelkező embrió.

▼M24

6. Egy legkésőbb 2007. január 1-jéig tartó átmeneti időszak során és a 4. b) alpontban említett korlátozástól eltérve – amennyiben nehéz ismert genotípusú helyettesítő juhféléket beszerezni – a tagállamok határozhatnak úgy, hogy engedélyezik ismeretlen genotípusú, nem vemhes bárányok bevitelét a 2. b) i. és ii. alpontban említett gazdaságokba.

▼M16

7. Azt követően, hogy egy gazdaságban a 2. pont b) alpontja i. vagy ii. alpontjai szerinti intézkedést hajtottak végre:

a) ARR/ARR juh szállítása a gazdaságból nem esik semmilyen korlátozás alá;

▼M16

b) csak egy ARR alléllal rendelkező juh a gazdaságból csak közvetlenül humán fogyasztás céljából történő vágásra vagy megsemmisítésre szállítható; azonban

– egy ARR alléllal rendelkező, és VRQ alléllal nem rendelkező anyajuhok szállíthatók más gazdaságokba, amelyek korlátozás alá esnek a 2. pont b) alpontja i. vagy ii. alpontjai szerinti intézkedések végrehajtását követően,

– ha az illetékes hatóság úgy határoz, egy ARR alléllal rendelkező, és VRQ alléllal nem rendelkező bárányok kizárólag vágás előtti hízlalás céljából elszállíthatók más gazdaságokba; a célgazdaságban nem tartózkodhat semmilyen más juh- vagy kecskeféle, csak amelyeket a vágás előtt hizlalnak, és nem küldhetnek élő juh- vagy kecskefélét más gazdaságokba, kivéve közvetlenül vágás céljából;

c) ha a tagállam úgy határoz, a két hónaposnál fiatalabb juhok és kecskék elszállíthatók a gazdaságból, közvetlenül emberi fogyasztásra történő vágás céljából; az ilyen állatok fejét és a hasüregi szerveit azonban az Európai Parlament és a Tanács 1774/2002/EK rendelete ([1]) 4. cikke (4) bekezdésének a), b) vagy c) pontjával összhangban kell elhelyezni;

d) a c) pont sérelme nélkül, az a) és a b) pontban nem hivatkozott genotípusok a gazdaságból csak megsemmisítés céljából szállíthatók el.

8. A 4., 5. és 7. pontban hivatkozott korlátozások továbbra is érvényesek a gazdaságra az alábbi időpontoktól számított három éves időtartamra:

a) a gazdaságban lévő összes juhféle ARR/ARR státuszának megszerzési dátuma; vagy

b) az utolsó dátum, amikor juh- vagy kecskeféléket tartottak a helyiségekben; vagy

c) a 4. pont c) alpontja esetében az a dátum, amikor a fokozott TSE megfigyelést megkezdték; vagy

d) az a dátum, amikor a gazdaságban az összes tenyészkos ARR/ARR genotípusú, és az összes tenyész-anyajuh legalább egy ARR alléllal rendelkezik és nincs VRQ allélja, feltéve, hogy a három éves időszak során negatív eredménnyel jártak a TSE-vizsgálatok a következő 18 hónaposnál idősebb állatok esetében:

– a produktív élettartamuk végén emberi fogyasztás céljából levágott állatok éves mintája a III. melléklet A fejezete II. részének 4. pontjában található táblázatban jelzett minta nagyság szerint, és

– a III. melléklet A fejezete II. részének 3. pontjában hivatkozott összes juhféle, amely elpusztult vagy leölésre került a birtokon.

9. Ahol az ARR allél gyakorisága a tenyészeten vagy a birtokon belül alacsony, vagy ahol a beltenyészet elkerülése végett szükségesnek tekintik, a tagállam dönthet, hogy:

a) legfeljebb öt tenyésztési évig késlelteti a 2. pont b) alpontja i. és ii. alpontjaiban hivatkozott állatok megsemmisítését;

b) engedélyezi a 4. pontban hivatkozottaktól eltérő juhfélék bevitelét a gazdaságokba a 2. pont b) alpontja i. és ii. alpontja szerint, feltéve, hogy nem rendelkeznek VRQ alléllal.

10. A 6. és 9. pontokban szabályozott eltéréseket alkalmazó tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot azoknak a körülményeknek és feltételeknek a listájáról, amelyeket az eltérések engedélyezésekor alkalmaznak.

([1]) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

▼B

VIII. MELLÉKLET

FORGALOMBA HOZATAL ÉS KIVITEL

▼M5

A. FEJEZET

▼M16

Az élő állatok, sperma és embriók Közösségen belüli kereskedelmének feltételei

▼M5

I. OLYAN FELTÉTELEK, AMELYEK AZ ÁLLAT SZÁRMAZÁSA VAGY TARTÓZKODÁSA SZERINTI TAGÁLLAM VAGY HARMADIK ORSZÁG KATEGÓRIÁJÁTÓL FÜGGETLENÜL ÉRVÉNYESEK

A következő feltételeket kell alkalmazni a juh- és kecskefélék kereskedelmére:

▼M14

a) a tenyésztésre szánt juh- és kecskefélék lehetnek az 1003/2002/EK bizottsági határozat ([1]) I. mellékletében meghatározott ARR/ARR prion fehérje genotípusú juhok vagy olyanok, amelyeket születésük óta vagy az utolsó három évben olyan gazdaságokban tartottak, amelyek legalább három éven át megfeleltek a következő követelményeknek:

i. 2007. június 30-ig:

– ott rendszeres hatósági állatorvosi ellenőrzéseket végeztek,

– az állatokat megjelölték,

– nem erősítettek meg surlókóros esetet,

– a vágásra szánt idős nőivarú állatok mintavétel útján történő ellenőrzését elvégzik,

– az ARR/ARR prion fehérje genotípusú juhok kivételével a nőstényeket csak akkor engedik be a gazdaságba, ha azok olyan gazdaságból érkeznek, amely megfelel ugyanezen feltételeknek.

Legkésőbb 2004. július 1-jétől a gazdaságnak vagy gazdaságoknak meg kell kezdeniük a következő kiegészítő feltételek teljesítését:

– a III. melléklet A. fejezete II. részének 3. pontjában említett, 18 hónaposnál idősebb, a gazdaságban elhullott vagy leölt minden állatot megvizsgálnak surlókór tekintetében, a X. melléklet C. fejezete 3.2.b) pontjában megállapított laboratóriumi módszereknek megfelelően, és

– az ARR/ARR prion fehérje genotípusú juhok kivételével a juh- és kecskeféléket csak akkor engedik be a gazdaságba, ha azok olyan gazdaságból érkeznek, amely megfelel ugyanezen feltételeknek.

ii. 2007. július 1-jétől:

– ott rendszeres hatósági állatorvosi ellenőrzéseket végeztek,

– az állatokat a közösségi jogszabályoknak megfelelőként azonosítják,

– nem erősítettek meg surlókóros esetet,

– a III. melléklet A. fejezete II. részének 3. pontjában említett, 18 hónaposnál idősebb, a gazdaságban elhullott vagy leölt minden állatot megvizsgáltak surlókór tekintetében, a X. melléklet C. fejezete 3.2.b) pontjában megállapított laboratóriumi módszereknek megfelelően,

– az ARR/ARR prion fehérje genotípusú juhok kivételével a juh- és kecskeféléket csak akkor engedik be a gazdaságba, ha azok olyan gazdaságból érkeznek, amely megfelel ugyanezen feltételeknek.

Amennyiben azokat olyan tagállamba szánják, amelynek teljes területe vagy annak egy része élvezi a b) vagy c) pontban megállapított rendelkezések előnyeit, a tenyésztésre szánt juh- és kecskeféléknek meg kell felelniük az általános vagy különös kiegészítő feltételeknek, amelyeket a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoztak meg;

▼M5

b) egy tagállam, amely teljes területére vagy annak egy részére vonatkozóan rendelkezik kötelezően vagy önkéntesen alkalmazott surlókór elleni nemzeti védekezési programmal:

([1]) HL L 349., 2002.12.24., 105. o.

▼M5

i. az említett programot benyújthatja a Bizottságnak, különösen az alábbi adatok megadásával:

– a betegség megoszlása a tagállamban,

– a program indokai, figyelembe véve a betegség jelentőségét és a költség/haszon arányt,

– a földrajzi terület, amelyen a programot végrehajtják,

– a gazdaságokra vonatkozóan meghatározott státuskategóriák és az egyes kategóriákon belül elérendő szabványok,

– az alkalmazandó vizsgálati eljárások,

– a program ellenőrző eljárásai,

– azon intézkedések, amelyeket akkor kell alkalmazni, ha egy gazdaság bármely okból elveszti a státusát,

– azon intézkedések, amelyeket akkor kell alkalmazni, ha a program rendelkezéseinek megfelelően végzett ellenőrzések eredménye pozitív;

ii. az i. alpontban említett programot – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – az e pontban meghatározott kritériumok figyelembevétele esetén lehet jóváhagyni. A Közösségen belüli kereskedelemben megkövetelhető általános vagy különös kiegészítő biztosítékokat – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – ezzel egy időben vagy legkésőbb a program jóváhagyását követő három hónapon belül kell meghatározni. Az ilyen biztosítékok nem haladhatják meg a tagállamok által nemzeti szinten alkalmazott biztosítékokat;

iii. a tagállamok által benyújtott programok módosításait vagy kiegészítéseit a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet jóváhagyni. A ii. alponttal összhangban meghatározott biztosítékok módosításait ugyanezen eljárásnak megfelelően lehet jóváhagyni;

c) amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy területe vagy területének egy része mentes a surlókórtól:

i. megfelelő bizonyítékokat kell benyújtania a Bizottságnak, különösen az alábbi adatok megadásával:

– a betegségnek a területén való előfordulásának lefolyása,

– a szerológiai, mikrobiológiai, kórbonctani és járványügyi vizsgálatokon alapuló ellenőrző vizsgálatok eredményei,

– azon időszak, amely alatt az ellenőrzéseket végezték,

– a betegségtől való mentességre vonatkozó ellenőrzési intézkedések;

ii. a Közösségen belüli kereskedelemben megkövetelhető általános vagy különös kiegészítő biztosítékokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell meghatározni. E biztosítékok nem haladhatják meg a tagállamok által nemzeti szinten alkalmazott biztosítékokat;

iii. az érintett tagállam az i. alpontban említett – a betegségre vonatkozó – bizonyítékokban bekövetkezett bármilyen változást bejelenti a Bizottságnak. A közzétett adatok figyelembevételével a ii. alponttal összhangban meghatározott biztosítékokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet módosítani vagy visszavonni;

▼M16

d) 2005. január 1-jétől a juh- és kecskefélék spermáját és embrióit:

i. olyan állatoktól kell gyűjteni, amelyeket születésüktől kezdve folyamatosan, vagy életük utolsó három évében olyan gazdaságban vagy gazdaságokban tartottak, amely(ek) három éve kielégíti(k) az a) alpont i) alpontjának, vagy ahogy célszerű, az a) alpont ii alpontjának követelményeit; vagy

ii. juhfélék spermája esetén a 2002/1003/EK bizottsági határozat ([1]) I. mellékletében meghatározott ARR/ARR prion fehérje genotípusú hímivarú állatoktól kell gyűjteni; vagy

iii. juhfélék embriói esetén a 2002/1003/EK határozat I. mellékletében meghatározott ARR/ARR prion fehérje genotípusú legyen.

([1]) HL L 349., 2002.12.24., 105. o.

▼B

II. OLYAN FELTÉTELEK, AMELYEK AZ ÁLLAT SZÁRMAZÁSA VAGY TARTÓZKODÁSA SZERINTI TAGÁLLAMNAK A II. MELLÉKLET C. FEJEZETÉBEN MEGHATÁROZOTT KATEGÓRIÁJÁTÓL FÜGGŐEN ÉRVÉNYESEK

1. A többi tagállamba irányuló kivitelnek meg kell felelnie a 15. cikk (1) bekezdése szabályainak.

2. A szarvasmarha-, juh- és kecskefélék származása szerinti tagállam BSE-kategóriáját közölni kell a rendeltetés szerinti tagállammal.

3. A következő feltételeket kell érvényesíteni azoknak a szarvasmarhaféléknek az 1. pontban említett forgalmára, amelyeket a következő kategóriákba sorolt tagállamokban vagy azok régióiban tartottak, vagy onnan érkeztek:

3. ÉS 4. KATEGÓRIA

Az állatoknak:

a) olyan állományban kellett születniük, nevelkedniük és megszakítás nélkül tartózkodniuk, amelyben legalább hét éve nem állapították meg a BSE-t; vagy

b) az után az időpont után kellett születniük, amióta az emlősökből származó fehérjék kérődzőkkel történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek.

5. KATEGÓRIA

Az állatoknak:

a) az után az időpont után kellett születniük, amióta az emlősökből származó fehérjék gazdasági haszonállatokkal történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek; és

b) olyan állományban kellett születniük, nevelkedniük és tartózkodniuk, amelyben legalább hét éve nem állapították meg a BSE-t, és amelyekben csak a gazdaságban született vagy azonos státusú állományból származó szarvasmarhafélék vannak.

B. FEJEZET

A 15. cikk (2) bekezdésében említett, TSE-re gyanús vagy azzal igazoltan fertőzött állatok utódaira vonatkozó feltételek

Meg kell tiltani azon nőivarú, TSE-vel fertőzött szarvasmarhafélék vagy igazoltan BSE-fertőzött juh- vagy kecskefélék utoljára született utódának forgalomba helyezését, amelyek e betegség első klinikai tüneteinek megjelenését megelőző két évben vagy az azt követő időszakban születtek.

C. FEJEZET

Bizonyos állati eredetű termékek Közösségen belüli kereskedelmére vonatkozó feltételek

I. A következő állati eredetű termékek nem esnek a 16. cikk (3) bekezdésében említett tilalom alá, feltéve hogy olyan szarvasmarhafélékből állítják azokat elő, amelyek megfelelnek az alábbi II. vagy III. rész követelményeinek:

– friss hús,

– darált hús,

– húskészítmények,

– húsipari termékek,

– házi húsevőknek szánt állateledel.

Dátum alapú rendszer

II. Az a kicsontozott friss hús, amelyből valamennyi hozzátartozó szövetet – beleértve a látható ideg- és nyirokszöveteket – eltávolítottak, valamint az ebből előállított, 5. kategóriába tartozó országokból vagy régiókból származó, a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatokból nyert és az I. részben említett állati eredetű termékek a 16. cikk (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően forgalomba hozhatók, ha olyan állatokból származnak, amelyek az után az időpont után születtek, amelytől kezdve a 7. cikk (2) bekezdésében meghatározott állati takarmányozási normákat hatékonyan érvényesítették, valamint igazolták, hogy az állatok megfelelnek az 1. pontban meghatározott feltételeknek, továbbá hogy a húst és az állati eredetű termékeket olyan létesítményekben állították elő, amelyek megfelelnek a 9. pontban meghatározott feltételeknek. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a 2–8. és 10. pontban szabályozott ellenőrzések feltételei betartásra kerüljenek.

▼B

1. A szarvasmarhaféle akkor tartozik a dátumalapú rendszer előírásainak hatálya alá, ha az érintett tagállamban született és nevelkedett, továbbá ha vágásakor igazolják a következő feltételek kielégítését:

   a) az állat egész életében egyértelműen azonosítható volt, ezáltal visszakövethető az anyaállatig és a származási állományig; egyedi krotáliaszámát, születési idejét, a születése szerinti gazdaságot, a születése utáni valamennyi mozgatását rögzítik az állat marhalevelében vagy egy hatósági egységes azonosítási és nyilvántartási rendszerben; az anyaállat beazonosítható;

   b) az állat több mint hat, de kevesebb mint 30 hónapos, az állatot születésének hatósági számítógépes nyilvántartása vagy az állat marhalevele alapján meghatározták;

   c) az illetékes hatóság kétségtelen és ellenőrzött bizonyítékkal rendelkezik, hogy az anyaállat a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állat születését követően még legalább hat hónapig életben volt;

   d) az anyaállatban nem fejlődött ki BSE és nem gyanús BSE-fertőzöttségre nézve sem.

Ellenőrzések

2. Ha a vágásra felvezetett állat vagy valamely, a vágást övező körülmény nem felel meg e rendelet előírásainak, az állatot automatikusan vissza kell utasítani és a marhalevelét el kell kobozni. Ha ez a tény a vágás után válik ismertté, az illetékes hatóság azonnal beszünteti a bizonyítványok kiadását és érvényteleníti a kiadott bizonyítványokat. Ha megtörtént a kiszállítás, az illetékes hatóság értesíti a rendeltetési hely szerinti illetékes hatóságot. A rendeltetési hely szerinti illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.

3. A rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatok vágását olyan vágóhidakon kell elvégezni, amelyeket csak a dátum alapú rendszer vagy az igazolt állományok rendszere keretében levágandó szarvasmarhafélék vágására használnak.

4. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a darabolóüzemekben alkalmazott eljárások során eltávolítják a következő nyirokcsomókat:

   térdhajlási (lnn. poplitei), ülőcsonti (lnn. ischiadici), felületes és mély lágyéki (lnn. inguinales superficiales et profundi), belső és külső csípőcsonti (lnn. iliaci mediales et laterales), vese feletti (lnn. renales), comb előtti (lnn. praefemoralis), ágyéki (lnn. lumbale), elülső bordai (lnn. costocervicalis), szegycsonti (lnn. sternales), váll előtti (lnn. praescapulares), hónalji (lnn. axillares), mellkasbejárati (lnn. cervicales caudales) és mély nyaki (lnn. cervicales profundi).

5. A húsnak egy hatósági egységes azonosítási és nyilvántartási rendszer révén a vágás időpontjáig visszavezethetőnek kell lennie a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatra vagy a darabolás után az egy tételben levágott állatokra. A vágást követően az I. részben említett friss húst és a termékeket a címkék alapján vissza kell tudni vezetni a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatra, hogy lehetséges legyen az érintett szállítmány visszahívása. Kedvtelésből tartott állatok eledele esetében a kísérő okmányoknak és a nyilvántartásoknak lehetővé kell tenniük a nyomon követést.

6. Valamennyi jóváhagyott, a rendszer előírásainak megfelelő vágott testnek egyedi számmal kell rendelkeznie, amely összefüggésben áll a krotáliaszámmal.

7. A tagállamok megfelelő részletes forgatókönyvvel rendelkeznek, amely kiterjed:

   a) a vágás előtti nyomkövetésre és ellenőrzésre;

   b) a vágás közbeni ellenőrzésekre;

   c) a kedvtelésből tartott állatok eledelének gyártása közben végzett ellenőrzésekre;

   d) a címkézéssel és tanúsítvánnyal kapcsolatos valamennyi követelményre, a vágás befejezésétől az elárusítóhelyig tartó lépésekre vonatkozóan.

8. Az illetékes hatóság bevezet egy rendszert az olyan ellenőrzések nyilvántartására, amelyek azt vizsgálják, eleget tesznek-e az előírásoknak, hogy az ellenőrzés megtörténte kimutatható legyen.

▼B

A létesítmény

9. Az engedély megszerzéséhez a létesítmény kidolgoz és felállít egy rendszert, amelynek révén a dátum alapú rendszer előírásainak hatálya alá tartozó hús és/vagy termék azonosíthatóvá válik, és valamennyi húst vissza lehet vezetni a dátum alapú rendszer előírásainak megfelelő állatra vagy vágás után az egy tételben levágott állatokra. A rendszernek valamennyi fázisban lehetővé kell tennie a hús és az állati eredetű termékek teljes nyomon követhetőségét, a feljegyzéseket pedig legalább két évig meg kell őrizni. A létesítmény vezetése az alkalmazott rendszer részleteit írásban megadja az illetékes hatóság számára.

10. Az illetékes hatóság értékeli, engedélyezi és folyamatosan ellenőrzi a létesítmény által ellátott rendszert, hogy előre és visszafelé egyaránt biztosítani tudja a teljes elkülönítést és a nyomon követhetőséget.

Igazolt állományok rendszere

III. Az a kicsontozott friss hús, amelyből valamennyi hozzátartozó szövetet – beleértve a látható ideg- és nyirokszöveteket – eltávolítottak, valamint az ebből előállított, az 5. kategóriába tartozó országokból vagy régiókból származó, a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatokból nyert és az I. részben említett állati eredetű termékek a 16. cikk (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően forgalomba hozhatók, ha olyan állatokból származnak, amelyekről igazolták, hogy megfelelnek a 2. pontban meghatározott feltételeknek, és az állatok olyan állományból erednek, amelyben az utolsó hét évben nem fordult elő BSE, továbbá amelyről igazolták, hogy megfelel az 1. pontban meghatározott követelményeknek, valamint a húst és az állati eredetű termékeket olyan létesítményben állították elő, amely megfelel a 11. pontban meghatározott feltételnek. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az egységes azonosítási és nyilvántartási rendszert és az ellenőrzéseket illetően a 3–10. és 12. pontban meghatározott feltételek betartásra kerüljenek.

Az állományokra vonatkozó feltételek

1. a) Az állomány egy különálló és elhatárolható egységet alkotó állatokból álló csoport, amelyet más állatcsoportoktól elkülönítve gondoznak, szállásolnak el és tartanak, és amelyet egyetlen példányban létező állomány- és egyedi azonosítószámmal azonosítanak.

   b) Az állomány akkor tartozik a rendszer előírásainak hatálya alá, ha legalább hét éve nem fordult elő benne igazolt BSE-megbetegedés, sem olyan gyanús eset, amelynél nem zárták ki a BSE diagnózisát bármely olyan állatban, amely még az állományhoz tartozott, vagy amely be- és kikerült vagy elkerült az állományból.

   c) A b) alpont rendelkezéseitől eltérően a hét évnél rövidebb ideje fennálló állomány azzal a feltétellel tekinthető a rendszer előírásainak hatálya alá tartozónak az illetékes állat-egészségügyi hatóság alapos vizsgálatát követően, hogy:

      i. az újonnan létrehozott állományba született vagy került valamennyi állat megfelel a 2. pont a), d) és e) alpontjában megadott feltételeknek; és

      ii. az állomány teljes fennállása alatt megfelelt a b) alpontban megadott feltételeknek.

   d) Ha az állományt újonnan állították fel egy gazdaságban, amelyben a BSE igazolt előfordulását regisztrálták valamelyik állatban, amely még az állományhoz tartozik, vagy amely be- és kikerült vagy elkerült az állományból, az újonnan létrehozott állományt csak az illetékes állat-egészségügyi hatóság által végzett alapos vizsgálatot követően lehet a rendszer előírásainak hatálya alá tartozónak tekinteni, amely tanúsítja, hogy az a hatóság megelégedésére megfelel a következő valamennyi feltételnek:

      i. az érintett állomány valamennyi egyedét – amelyet korábban ugyanabban a gazdaságban tartottak – eltávolították vagy leölték;

      ii. minden takarmányt eltávolítottak és megsemmisítettek, valamint az összes takarmánytárolót alaposan kitisztították;

      iii. valamennyi épületet kiürítettek és alaposan kitakarítottak az új állatok betelepítése előtt;

      iv. a c) alpontban megadott valamennyi feltételt teljesítették.

Az állatokra vonatkozó feltételek

2. a) az állat születéséről, azonosításáról és mozgatásáról készült összes feljegyzést rögzítik egy hivatalos egységes azonosítási és nyilvántartási rendszerrel;

▼B

b) az állat életkora több mint hat, de kevesebb mint 30 hónap, amit születésének hatósági számítógépes nyilvántartása alapján határoznak meg;

c) az anyaállat még legalább hat hónapig életben volt az állat születését követően;

d) az anyaállatban nem fejlődött ki BSE és nem gyanús BSE-fertőzöttségre nézve sem;

e) az állomány, amelybe az állat született, valamint az összes állomány, amelyhez valaha tartozott, a rendszer előírásainak hatálya alá tartozik.

Egységes azonosítási és nyilvántartási rendszer

3. A 2. pont a) alpontjában említett hatósági egységes azonosítási és nyilvántartási rendszer csak akkor kerül jóváhagyásra, ha már elegendő ideje üzemel ahhoz, hogy tartalmazza az állatok élettartamára és mozgatására vonatkozó valamennyi információt annak ellenőrzésére, hogy eleget tesznek-e e rendelet előírásainak, illetőleg ha csak az üzembe helyezés után született állatokkal foglalkozik. E célra a rendszer üzembe helyezése előtti időszakra vonatkozó, számítógépbe táplált előzményi adatok nem fogadhatók el.

Ellenőrzések

4. Ha a vágásra felvezetett állat vagy valamely, a vágást övező körülmény nem felel meg e rendelet előírásainak, az állatot automatikusan vissza kell utasítani és a marhalevelét el kell kobozni. Ha ez a tény a vágás után válik ismertté, az illetékes hatóság azonnal beszünteti a bizonyítványok kiadását és érvényteleníti a kiadott bizonyítványokat. Ha megtörtént a kiszállítás, az illetékes hatóság értesíti a rendeltetési hely szerinti illetékes hatóságot. A rendeltetési hely szerinti illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.

5. A rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatok vágását olyan vágóhidakon kell elvégezni, amelyeket csak a dátum alapú rendszer vagy az igazolt állományok rendszere keretében levágandó állatok vágására használnak.

6. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a darabolóüzemekben alkalmazott eljárások során eltávolítják a következő nyirokcsomókat:

térdhajlási (lnn. poplitei), ülőcsonti (lnn. ischiadici), felületes és mély lágyéki (lnn. inguinales superficiales et profundi), belső és külső csípőcsonti (lnn. iliaci mediales et laterales), vese feletti (lnn. renales), comb előtti (lnn. praefemoralis), ágyéki (lnn. lumbale), elülső bordai (lnn. costocervicalis), szegycsonti (lnn. sternales), váll előtti (lnn. praescapulares), hónalji (lnn. axillares), mellkasbejárati (lnn. cervicales caudales) és mély nyaki (lnn. cervicales profundi).

7. A húsnak egy egységes azonosítási és nyilvántartási rendszer révén a vágás időpontjáig visszavezethetőnek kell lennie a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állatra vagy a darabolás után az egy tételben levágott állatokra. A vágást követően az I. részben említett friss húst és a termékeket a címkék alapján vissza kell tudni vezetni a rendszer előírásainak hatálya alá tartozó állományra, hogy lehetséges legyen az érintett szállítmány visszahívása. Kedvtelésből tartott állatok eledele esetében a kísérő okmányoknak és a nyilvántartásoknak lehetővé kell tenniük a nyomon követést.

8. Valamennyi jóváhagyott, a rendszer előírásainak megfelelő vágott testnek egyedi számmal kell rendelkeznie, amely összefüggésben áll a krotáliaszámmal.

9. A tagállamok megfelelő részletes forgatókönyvvel rendelkeznek, amely kiterjed:

a) a vágás előtti nyomkövetésre és ellenőrzésre;

b) a vágás közbeni ellenőrzésekre;

c) a kedvtelésből tartott állatok eledelének gyártása közben végzett ellenőrzésekre;

d) a címkézéssel és tanúsítvánnyal kapcsolatos valamennyi követelményre, a vágás befejezésétől az elárusítóhelyig tartó lépésekre vonatkozóan.

10. Az illetékes hatóság bevezet egy rendszert az olyan ellenőrzések nyilvántartására, amelyek azt vizsgálják, eleget tesznek-e az előírásoknak, hogy az ellenőrzés megtörténte kimutatható legyen.

▼B

A létesítmény

11. Az engedély megszerzéséhez a létesítmény kidolgoz és felállít egy rendszert, amelynek révén az igazolt állományok rendszere előírásainak megfelelő hús és/vagy termék azonosíthatóvá válik, és valamennyi húst vissza lehet vezetni az állat származási állományára vagy vágás után az egy tételben levágott állatokra. A rendszernek valamennyi fázisban lehetővé kell tennie a hús és az állati eredetű termékek teljes nyomon követhetőségét, a feljegyzéseket pedig legalább két évig meg kell őrizni. A létesítmény vezetése az alkalmazott rendszer részleteit írásban megadja az illetékes hatóság számára.

12. Az illetékes hatóság értékeli, engedélyezi és folyamatosan ellenőrzi a létesítmény által ellátott rendszert, hogy előre és visszafelé egyaránt biztosítani tudja a teljes elkülönítést és a nyomon követhetőséget.

D. FEJEZET

A kivitelre vonatkozó feltételek

Az élő szarvasmarhafélék és az azokból származó állati eredetű termékek – a harmadik országokba történő kivitelüket illetően – az e rendeletben meghatározott, a Közösségen belüli kereskedelemre vonatkozó szabályok alá esnek.

▼B

IX. MELLÉKLET

ÉLŐ ÁLLATOK, EMBRIÓK, PETESEJTEK ÉS ÁLLATI EREDETŰ TERMÉKEK KÖZÖSSÉGBE TÖRTÉNŐ BEHOZATALA

A. FEJEZET

A szarvasmarhafélék és valamennyi szarvasmarhaféléből előállított áru – amelyekre vonatkozóan e rendelet különleges szabályokat állapít meg – 1. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala során az illetékes hatóság figyel arra, hogy bemutassák a nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítványt, amely tanúsítja, hogy az ebbe a kategóriába sorolandó országok vagy régiók megfelelnek a III. melléklet C. fejezetében található feltételeknek.

B. FEJEZET

Szarvasmarhafélék behozatala

A. A szarvasmarhafélék 2. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

a) a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

b) a Közösségbe történő kivitelre szánt szarvasmarhaféléket egy maradandó azonosító rendszerrel azonosítják, amely lehetővé teszi, hogy a szarvasmarhák visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig, s ezen állatok nem BSE-re gyanús nőivarú állatok utódai.

B. A szarvasmarhafélék 3. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a Közösségbe történő kivitelre szánt szarvasmarhafélék:

– azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történik, amely lehetővé teszi, hogy visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig, valamint megállapítható általa, hogy az állatok nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai,

– olyan állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyben legalább hét éve nem állapítottak meg BSE-t, vagy

– az után az időpont után születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék kérődzőkkel történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek.

C. A szarvasmarhafélék 4. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a Közösségbe történő kivitelre szánt szarvasmarhafélék:

a) azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történik, amely lehetővé teszi, hogy visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig, valamint megállapítható általa, hogy az állatok nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai; és

b) olyan állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyben legalább hét éve nem állapítottak meg BSE-t; vagy

c) az után az időpont után születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék kérődzőkkel történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek.

D. A szarvasmarhafélék 5. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a gazdasági haszonállatok emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a fertőzött szarvasmarhaféléket leölték és teljesen megsemmisítették, akárcsak:

▼B

a) amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tüneteinek megjelenése előtti vagy utáni két éven belül született utolsó utódát;

b) valamennyi szarvasmarhafélét ugyanabból a kohortból,

ha ezek az állatok még élnek az országban vagy a régióban;

3. a Közösségbe történő kivitelre szánt állatok:

a) az után az időpont után születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék gazdasági haszonállatokkal történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek;

b) azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történik, amely lehetővé teszi, hogy visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig; az állatok nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai;

ÉS

c) vagy olyan állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyben még nem állapítottak meg BSE-t, és amely kizárólag olyan szarvasmarhafféléket tartalmaz, amelyek a gazdaságban születtek, vagy amelyek azonos egészségi státusú állományból származnak; vagy

d) olyan állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyben legalább hét éve nem állapították meg a BSE-t, vagy amely kizárólag olyan szarvasmarhafféléket tartalmaz, amelyek a gazdaságban születtek, vagy amelyek azonos egészségi státusú állományból származnak.

C. FEJEZET

Szarvasmarhafélék friss húsának és szarvasmarhaféléből előállított termékeknek a behozatala

A. Szarvasmarhafélék (csontos vagy kicsontozott) friss húsának és szarvasmarhaféléből előállított termékeknek a 2. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották és a tilalomnak hatékonyan érvényt szereznek.

B. Szarvasmarhafélék (csontos vagy kicsontozott) friss húsa és szarvasmarhaféléből előállított termékek 3. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

a) a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

b) a Közösségbe való kivitelre szánt friss marhahús és a szarvasmarhaféléből előállított készítmények nem tartalmaznak az V. mellékletben említett, különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot vagy a fej csontjaiból vagy a gerincoszlopból vett, mechanikai úton kinyert húst, illetve nem származnak ezekből.

C. Szarvasmarhafélék (csontos vagy kicsontozott) friss húsa és szarvasmarhaféléből előállított termékek 4. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a Közösségbe való kivitelre szánt friss marhahús és a szarvasmarhaféléből előállított készítmények nem tartalmaznak az V. mellékletben említett, különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot, vagy a fejből vagy a gerincoszlopból vett, mechanikai úton kinyert húst, illetve nem származnak ezekből.

D. A friss marhahús és a szarvasmarhaféléből előállított termékek 5. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatalát a VIII. melléket C. fejezete I. szakaszában felsorolt állati eredetű termékek kivételével meg kell tiltani. E termékek behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. teljesítik a 16. cikk (2) bekezdésében és a VIII. melléklet C. fejezetének II. és III. szakaszában megadott feltételeket;

2. a Közösségbe való kivitelre szánt húsipari termékek nem tartalmaznak az F. fejezetben említett termékeket, sem az V. mellékletben említett különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat, és nem is ezekből származnak;

▼B

3. létezik egy olyan rendszer, amely lehetővé teszi, hogy a Közösségbe való kivitelre szánt friss marhahúst és szarvasmarhaféléből előállított termékeket vissza lehessen követni a létesítményig, ahonnan származnak;

4. a szarvasmarhafélék, amelyekből a Közösségbe való kivitelre szánt friss hús és húsipari termékek származnak:

   a) azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történt, amely lehetővé teszi, hogy az állatok visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig;

   b) nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai; és:

      – vagy az után az időpont után születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék gazdasági haszonállatokkal történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek,

      – vagy olyan állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyben legalább hét éve nem állapítottak meg BSE-t;

5. a gazdasági haszonállatok emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

6. a fertőzött szarvasmarhaféléket levágták és teljesen megsemmisítették, akárcsak:

   a) amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tüneteinek megjelenése előtti vagy utáni két éven belül született utolsó utódát;

   b) valamennyi szarvasmarhafélét ugyanabból a kohortból,

   ha ezek az állatok még élnek az országban vagy a régióban.

D. FEJEZET

Szarvasmarhafélék embrióinak és petesejtjeinek behozatala

A. A szarvasmarhafélék embrióinak és petesejtjeinek 2. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. az embriókat/petesejteket a 89/556/EGK ([1]) irányelv A. és B. melléklete rendelkezéseinek megfelelően gyűjtötték be, kezelték és tárolták.

B. A szarvasmarhafélék embrióinak és petesejtjeinek 3. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a Közösségbe való kivitelre szánt embriók/petesejtek olyan nőivarú állatokból származnak, amelyek:

   a) azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történik, amely lehetővé teszi, hogy visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig; valamint amelyek nem igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai;

   b) nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai;

   c) nem voltak BSE-re gyanúsak az embrió begyűjtésekor;

3. az embriókat/petesejteket a 89/556/EGK irányelv A. és B. melléklete rendelkezéseinek megfelelően gyűjtötték be, kezelték és tárolták.

C. Az embriók és petesejtek 4. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a Közösségbe való kivitelre szánt embriók/petesejtek olyan nőivarú állatokból származnak, amelyek:

([1]) A Tanács 1989. szeptember 25-i 89/556/EGK irányelve a szarvasmarhaféle háziállatok embrióinak Közösségen belüli kereskedelmét és harmadik országokból történő behozatalát szabályozó állat-egészségügyi feltételekről (HL L 302., 1989.10.19., 1. o.). A legutóbb a Bizottság 94/113/EK határozatával (HL L 53., 1994.2.24., 23. o.) módosított irányelv.

▼B

a) azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történik, amely lehetővé teszi, hogy visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig; valamint amelyek nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai;

b) nem betegek BSE-ben;

c) nem voltak BSE-re gyanúsak az embrió begyűjtésekor; és

i. vagy azután az időpont után születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék gazdasági haszonállatokkal történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek;

ii. vagy olyan állományban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyben legalább hét éve nem állapítottak meg BSE-t;

3. az embriókat/petesejteket a 89/556/EGK irányelv A. és B. melléklete rendelkezéseinek megfelelően gyűjtötték be, kezelték és tárolták.

D. A szarvasmarhafélék embrióinak és petesejtjeinek 5. kategóriába sorolt országokból vagy régiókból történő behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

1. a gazdasági haszonállatok emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, a tilalomnak pedig hatékonyan érvényt szereznek;

2. a fertőzött szarvasmarhaféléket, és amennyiben ezek nőivarú állatok, azoknak a betegség első klinikai tünetei megjelenése előtti vagy utáni két évben született utódát, ha még éltek az országban vagy a régióban, leölték és teljesen megsemmisítették;

3. a Közösségbe való kivitelre szánt embriók/petesejtek olyan nőivarú állatokból származnak, amelyek:

a) azonosítása egy maradandó azonosító rendszerrel történik, amely lehetővé teszi, hogy visszakövethetők legyenek az anyaállatig és a származási állományig; valamint amelyek nem BSE-re gyanús vagy igazoltan BSE-fertőzött nőivarú állatok utódai;

b) nem betegek BSE-ben;

c) nem voltak BSE-re gyanúsak az embrió begyűjtésekor; és

i. vagy az után az időpont után születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék tenyészállatokkal történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek;

ii. vagy sohasem voltak emlősökből származó fehérjékkel takarmányozva, és olyan állományokban születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, amelyekben legalább hét éve nem állapítottak meg BSE-t, és amelyekben csak olyan szarvasmarhafélék vannak, amelyek a gazdaságban születtek, vagy azonos egészségi státusú állományból származnak;

4. az embriókat/petesejteket a 89/556/EGK irányelv A. és B. melléklete rendelkezéseinek megfelelően gyűjtötték be, kezelték és tárolták.

▼M12

E. FEJEZET

Juh- és kecskefélék behozatala

A juh- és kecskefélék 2003. október 1-je utáni Közösségbe történő behozatalához állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatása szükséges, amely tanúsítja, hogy azok:

a) olyan állományban születtek és folyamatosan tartózkodtak, amelyben még nem állapítottak meg surlókórt, és a tenyészjuhok és tenyészkecskék tekintetében megfelelnek a VIII. melléklet A. I. a) i. pontjában meghatározott követelményeknek; vagy

b) a 2002/1003/EK bizottsági határozat I. mellékletében meghatározott ARR/ARR prionfehérje-genotípusú juhok, amelyek olyan gazdaságból származnak, amelyben nem jelentettek súrlókór-esetet az utolsó hat hónapban.

▼M12

Ha olyan tagállamba szánják őket, amelynek teljes területére vagy annak egy részére a VIII. melléklet A. I. b) és c) pontjában megállapított rendelkezések vonatkoznak, meg kell felelniük a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott további általános vagy különleges biztosítékoknak.

▼B

F. FEJEZET

A VIII. melléklet C. fejezetében felsorolt állati eredetű termékek 5. kategóriába sorolt harmadik országokból vagy régiókból történő behozatalát a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően meg kell tiltani, ha az alábbi, kérődzőkből származó termékeket vagy anyagokat tartalmaznak vagy azokból származnak:

– mechanikai úton kinyert hús,

– élő állatok takarmányozására szánt dikalcium-foszfát,

– zselatin, hacsak nem nyersbőrből vagy irhából állították elő,

– kérődzők kiolvasztott zsírja és az abból készült származékok, hacsak nem emberi fogyasztásra alkalmasnak nyilvánított elválasztott zsírszövetből vagy nyersanyagokból állították elő, amelyeket az 1999/534/EK határozatban említett szabványoknak megfelelően dolgoztak fel.

G. FEJEZET

Amennyiben állati eredetű termékeket hoznak be olyan, nem az 1. kategóriába tartozó harmadik országokból vagy azok régióiból, a közösségi jogszabályoknak megfelelő bizonyítványokat ki kell egészíteni az előállítási ország illetékes hatósága által aláírt nyilatkozattal, amely a következőképpen hangzik:

„Az állati eredetű termék nem tartalmaz – az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet V. mellékletében meghatározott – különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot és a szarvasmarhafélék fejének csontjából vagy a gerincoszlopából előállított, mechanikailag kinyert húst, illetve nem ezekből származik. Az állatokat nem úgy vágták le, hogy előbb a koponyaüregbe fecskendezett gázzal elkábították vagy ugyanezzel a módszerrel azonnal leölték volna őket, illetőleg kábítás után a központi idegrendszer szöveteit a koponyaüregükbe bevezetett, megnyúlt rúd alakú eszközzel roncsolták volna.”

▼M16

H. FEJEZET

Juh- és kecskefélék spermájának és embrióinak behozatala

A juh- és kecskefélék Közösségbe behozott spermájának és embrióinak 2005. január 1-jétől ki kell elégíteniük a VIII. melléklet A. fejezete I. alfejezete d) pontjának követelményeit.

▼B

X. MELLÉKLET

REFERENCIALABORATÓRIUMOK, MINTAVÉTELEZÉS ÉS LABORATÓRIUMI ANALIZÁLÁSI MÓDSZEREK

A. FEJEZET

Nemzeti referencialaboratóriumok

1. A kijelölt nemzeti referencialaboratórium:

   a) rendelkezésére állnak azok az eszközök és egy olyan szakértői állomány, amelynek segítségével bármikor – de különösen a kérdéses betegség első megjelenésekor – meghatározhatja a TSE kórokozójának típusát és törzsét, valamint megerősítheti a regionális diagnosztikai laboratóriumokban kapott eredményeket. Amennyiben nem képes azonosítani a kórokozó törzsét/típusát, kialakít egy eljárást, hogy a törzs a közösségi referencialaboratóriumhoz kerüljön azonosításra;

   b) jóváhagyja a regionális diagnosztikai laboratóriumokban használt módszereket;

   c) az adott tagállamban felelős a diagnosztikai szabványok és módszerek koordinálásáért. Ennek érdekében:

      – diagnosztikai reagensekkel láthatja el a tagállam által engedélyezett laboratóriumokat,

      – ellenőrzi az adott tagállamban használt összes diagnosztikai reagens minőségét,

      – időszakosan összehasonlító vizsgálatokat végeztet,

      – a kérdéses betegség kórokozóinak azon izolátumait vagy az ilyen kórokozókat tartalmazó azon szöveteket őrzi, amelyek az adott tagállamban igazolt esetekből származnak,

      – megerősíti a tagállamok kijelölt diagnosztikai laboratóriumaiban kapott eredményeket;

   d) együttműködik a közösségi referencialaboratóriummal.

2. Az 1. ponttól eltérően azonban azok a tagállamok, amelyek nem rendelkeznek nemzeti referencialaboratóriummal, a közösségi referencialaboratóriumnak vagy más tagállam nemzeti referencialaboratóriumának szolgáltatásait veszik igénybe.

▼M23

3. A nemzeti referencialaboratóriumok a következők:

Ausztria	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH, Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling
Belgium	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Ciprus	State Veterinary Laboratories Veterinary Services CY-1417 Athalassa Nicosia
Cseh Köztársaság	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava

▼**M23**

Dánia	Danmarks Fødevareforskning Bülowsvej 27 DK-1790 København V
Észtország	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30 Tartu 51006
Finnország	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Franciaország	Agence française de sécurité sanitaire des aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier 69 364 LYON CEDEX 07
Németország	Friedrich-Loeffler-Institut, Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Anstaltsteil Insel Riems Boddenblick 5A D-17498 Insel Riems
Görögország	Ministry of Agriculture — Veterinary Laboratory of Larisa 7th km of Larisa — Trikala Highway GR-411 10 Larisa
Magyarország	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2. Tábornok u. 2. H-1581 Budapest
Írország	Central Veterinary Research Laboratory Young's Cross Celbridge Co. Kildare
Olaszország	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte, Liguria e Valle d'Aosta — CEA Via Bologna, 148 I-10154 Torino
Lettország	State Veterinary Medicine Diagnostic Centre Lejupes Str. 3 Riga LV 1076
Litvánia	Nacionalinė veterinarijos laboratorija J. Kairiūkščio g. 10 LT-08409 Vilnius
Luxemburg	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Málta	National Veterinary Laboratory Albert Town Marsa

▼M23

Hollandia	Centraal Instituut voor Dierziektecontrole-Lelystad Houtribweg 3g 8221 RA Lelystad Postbus 2004 8203 AA Lelystad
Lengyelország	Państwowy Instytut Weterynaryjny (PIWet) 24-100 Puławy al. Partyzantów 57
Portugália	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica 701 P-1500 Lisboa
Szlovákia	State Veterinary Institute Zvolen Pod dráhami 918 SK-960 86, Zvolen
Szlovénia	National Veterinary Institute Gerbičeva 60 1000 Ljubljana
Spanyolország	Laboratorio Central de Veterinaria (Algete) Ctra. de Algete km. 8 28110 Algete (Madrid)
Svédország	National Veterinary Institute S-751 89 Uppsala
Egyesült Királyság	Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB

▼B

B. FEJEZET

Közösségi referencialaboratórium

1. A közösségi TSE referencialaboratórium:

   The Veterinary Laboratories Agency
   Woodham Lane
   New Haw
   Addlestone
   Surrey KT15 3NB
   Egyesült Királyság

2. A közösségi referencialaboratórium hatásköre és feladatai a következők:

   a) a Bizottsággal konzultálva összehangolja a tagállamokban alkalmazott, a BSE kimutatására szolgáló módszereket, különösen úgy, hogy:

      – tárolja és rendelkezésre bocsátja a kórokozót tartalmazó megfelelő, a fontos diagnosztikai vizsgálatok kifejlesztésére és gyártására vagy a kórokozó törzseinek tipizálására szolgáló szöveteket,

      – törzsszérumokat és más referenciareagenseket bocsát a nemzeti referencialaboratóriumok rendelkezésére, hogy a tagországokban egységesíteni lehessen az alkalmazott vizsgálatokat és reagenseket,

      – kiépíti és fenntartja a TSE-k kórokozóit és törzseit tartalmazó megfelelő szövetek gyűjteményét,

      – időszakosan közösségi szintű összehasonlító teszteket szervez a diagnosztikai eljárásokra vonatkozólag,

      – adatokat és információkat gyűjt a használatban lévő diagnosztikai módszerekről és a Közösségben elvégzett tesztek eredményeiről, illetve összehasonlítja ezeket,

▼B

– elvégzi a TSE kórokozói izolátumainak karakterizálását a rendelkezésre álló legkorszerűbb módszerekkel a betegség járványtanának jobb megismerése céljából,

– figyelemmel kíséri a TSE-k ellenőrzése, járványtana és megelőzése terén a világban bekövetkezett fejleményeket,

– szakmai állásfoglalásokat alkot a prionok okozta betegségekkel kapcsolatban a gyors differenciáldiagnózis lehetővé tétele céljából,

– átfogó ismereteket szerez a TSE-k ellenőrzése és felszámolása során használt diagnosztikai módszerek előkészítéséről és alkalmazásáról;

b) aktív segítséget nyújt a tagállamokban előfordult TSE-járványesetek diagnosztizálásában a diagnózisok megerősítése, vírusjellemzés vagy járványügyi vizsgálatok céljából beküldött, TSE-fertőzött állatokból vett minták vizsgálata révén;

c) a diagnosztikai technikák Közösségen belüli egységesítése céljával elősegíti a laboratóriumi diagnosztikai szakemberek képzését és továbbképzését.

▼M18

C. FEJEZET

Mintavételezés és laboratóriumi vizsgálatok

1. ***Mintavétel***

A TSE kimutatására irányuló vizsgálatra küldött valamennyi szövetminta begyűjtése a Nemzetközi Járványügyi Hivatal (OIE) „*A diagnosztikai tesztek és állati vakcinák kézikönyve*” (a továbbiakban: „kézikönyv”). legutóbbi kiadásában meghatározott módszerek és vizsgálati tervek alkalmazásával történik. OIE módszerek és vizsgálati tervek hiányában és hogy elegendő mennyiségű anyag álljon rendelkezésre, az illetékes hatóság biztosítja olyan mintavételezési módszerek és vizsgálati tervek használatát, amelyek összhangban vannak a közösségi referencialaboratórium által kiadott irányelvekkel. Továbbá, az illetékes hatóság igyekszik begyűjteni a kiskérődzők kisagyának egy részét, illetve a teljes agytörzset és addig megőrizni a begyűjtött szövetminták legalább felét friss, de nem fagyott állapotban, amíg a gyorsteszt vagy megerősítő vizsgálat eredménye negatívnak nem bizonyul.

A szövetmintákat helyesen kell megjelölni, hogy kiderüljön a mintába bevont állat azonossága.

2. ***Laboratóriumok***

A TSE laboratóriumi vizsgálatát az illetékes hatóság által erre a célra alkalmasnak minősített laboratóriumokban kell elvégezni.

3. ***Módszerek és vizsgálati eljárások***

3.1. A BSE szarvasmarhafélékben való kimutatására irányuló laboratóriumi vizsgálatok

a) *Gyanús esetek*

A 12. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint laboratóriumi vizsgálatra küldött, szarvasmarhafélékből vett szövetmintákat – a kézikönyv legújabb kiadásában leírtak szerint – kórszövettani vizsgálat alá kell vetni, kivéve akkor, ha az anyag bomláson ment keresztül. Ha a kórszövettani vizsgálat eredménye nem meggyőző vagy negatív, vagy az anyag bomláson ment keresztül, a szövetet a kézikönyvben megállapított egyéb diagnosztikai módszerekkel kell megvizsgálni (immuncitokémia, immunoblot-eljárás vagy a jellegzetes fonalak elektronmikroszkópos kimutatása). Erre a célra azonban nem alkalmazhatók gyorstesztek.

Ha a fenti vizsgálatok egyikének eredménye pozitív, az állatokat BSE-pozitívnak kell tekinteni.

b) *BSE monitoring*

A III. melléklet A. fejezete I. szakaszának (Szarvasmarhafélék monitoringja) rendelkezései szerint laboratóriumi vizsgálatra küldött, szarvasmarhafélékből vett szövetmintákat gyorstesztnek kell alávetni.

Ha a gyorsteszt eredménye nem meggyőző vagy pozitív, a szövetmintát egy hatósági laboratóriumban azonnal megerősítő vizsgálatoknak kell alávetni. A megerősítő vizsgálat első lépése az agytörzs kórszövettani (a kézikönyv legutóbbi kiadásában leírtak szerinti) vizsgálata, kivéve ha az anyag bomláson ment keresztül vagy egyébként nem alkalmas kórszövet-

▼M18

tani vizsgálatra. Ha a kórszövettani vizsgálat eredménye nem meggyőző vagy negatív, vagy az anyag bomláson ment keresztül, a szövetmintát az a) pontban említett egyik diagnosztikai módszerrel kell megvizsgálni.

BSE-pozitívnak kell tekinteni az állatot akkor, ha a gyorsteszt eredménye pozitív vagy nem meggyőző, vagy ha:

– a későbbi kórszövettani vizsgálat eredménye pozitív, vagy

– az a) pontban említett egyik-másik diagnosztikai módszer eredménye pozitív.

3.2. A TSE juh- és kecskefélékben való kimutatására irányuló laboratóriumi vizsgálatok

a) *Gyanús esetek*

A 12. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint laboratóriumi vizsgálatra küldött, juh- és kecskefélékből vett szövetmintákat – a kézikönyv legújabb kiadásában leírtak szerint – kórszövettani vizsgálat alá kell vetni, kivéve akkor, ha az anyag bomláson ment keresztül. Ha a kórszövettani vizsgálat eredménye nem meggyőző vagy negatív, vagy az anyag bomláson ment keresztül, a szövetet a kézikönyvben megállapított immuncitokémiai módszerrel, immunoblot-eljárással vagy a jellegzetes fonalak elektronmikroszkópos kimutatásának módszerével kell megvizsgálni. Erre a célra azonban nem alkalmazhatók gyorsvizsgálatok.

Ha a fenti vizsgálatok egyikének eredménye pozitív, az állatot súrlókórfertőzöttnek kell tekinteni.

b) *Súrlókórmonitoring*

A III. melléklet A. fejezete II. szakaszának (Juh- és kecskefélék monitoringja) rendelkezései szerint laboratóriumi vizsgálatra küldött, juh- és kecskefélékből vett szövetmintákat gyorstesztnek kell alávetni.

Ha a gyorsteszt eredménye nem meggyőző vagy pozitív, az agytörzset azonnal egy hatósági laboratóriumba kell küldeni, hogy az a) pontban említett immuncitokémiai módszerrel, immunoblot-eljárással vagy a jellegzetes fonalak elektronmikroszkópos kimutatásának módszerével elvégezhessék a megerősítő vizsgálatokat. Ha a megerősítő vizsgálat eredménye negatív vagy nem meggyőző, a közösségi referencia-laboratórium által kiadott irányelvekkel összhangban további megerősítő vizsgálatokat kell elvégezni.

Ha a megerősítő vizsgálatok egyikének eredménye pozitív, az állatot súrlókór fertőzöttnek kell tekinteni.

c) *A súrlókór-pozitív esetek további vizsgálata*

i) Diszkriminatív immunoblot-eljárással végzett elsődleges molekuláris vizsgálatok

A klinikailag gyanús eseteknél vett, valamint a III. melléklet A. fejezete II. részének 2. és 3. pontjával összhangban vizsgált azon állatoktól – amelyeket az a) és b) pontban említett vizsgálatokat követően súrlókór-pozitívnak tekintenek, vagy amelyek olyan jellegzetességeket mutatnak fel, amelyek miatt a vizsgálati laboratórium további kivizsgálást javasol – vett mintákat további, egy elsődleges molekuláris tipizálási módszert alkalmazó vizsgálatra a következő címre kell elküldeni:

– Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Laboratoire de pathologie bovine, 31, avenue Tony Garnier, BP 7033F-69342, Lyon cedex, France, vagy

– Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, United Kingdom, vagy

– egy olyan, az illetékes hatóság által kijelölt laboratóriumnak, amely sikeresen vett részt a közösségi referencia-laboratórium által szervezett, a molekuláris tipizálási módszer használatára vonatkozó jártassági vizsgálatban, vagy

– 2005. május 1-ig átmeneti jelleggel egy a CRL szakértői fóruma által e célra alkalmasnak minősített laboratóriumnak.

ii) Körvizsgálat kiegészítő molekuláris vizsgálati módszerekkel

Azon súrlókóros esetek szövetmintáit, amelyekben a BSE jelenlétét a közösségi referencialaboratórium által kiadott iránymutatásokkal összhangban az (i) alpontban említett elsődleges molekuláris vizsgálattal nem lehet kizárni, a közösségi referencialaboratóriummal folytatott konzultációt követően minden az esethez tartozó adattal együtt azonnal továbbítani kell a d) pontban felsorolt laboratóriumokhoz. Ezeket körvizsgálat alá kell vetni, amely magában foglal legalább:

▼M18

– egy másodlagos diszkriminatív immunoblot-eljárást,

– egy diszkriminatív immuncitokémiai módszert, és

– egy diszkriminatív ELISA-módszert (Enzyme linked ImmunoSorbent Assay)

és amelyeket az éppen alkalmazott – a d) pontban felsorolt – módszer használatára alkalmasnak minősített laboratóriumban végeznek el. Ha a szövetminták alkalmatlanok az immuncitokémiai módszerre, a közösségi referencia-laboratórium a körvizsgálat keretében megfelelő alternatív vizsgálatról gondoskodik.

Az eredmények értékelését a közösségi referencia-laboratórium végzi, amelynek munkáját egy a megfelelő nemzeti referencia-laboratórium egy képviselőjét is magában foglaló szakértői fórum segíti. Az értékelés eredményéről a Bizottságot azonnal tájékoztatni kell. Azokat a szövetmintákat, amelyek három különböző módszer szerint is BSE gyanúsnak minősülnek, illetve amelyekre vonatkozóan a körvizsgálat eredménye nem meggyőző, további elemzésnek – egérkísérleteknek – kell alávetni a végleges megerősítés céljából.

Az ugyanazon állattartó gazdaság fertőzött állományaiból a III. melléklet A. fejezete II. részének 5. pontjával összhangban vett szövetminták további vizsgálatát a mindenkori nemzeti referencia-laboratóriummal folytatott konzultációt követően a közösségi referencialaboratórium tanácsaival összhangban kell elvégezni.

d) *A molekuláris tipizálási módszerekkel végzett további vizsgálatok végzésére alkalmasnak minősített laboratóriumok*

A molekuláris tipizálásra alkalmasnak minősített laboratóriumok:

Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69342 Lyon Cedex

Centre CEA Fontenay-aux-Roses, BP 6
F-92265 Fontenay-aux-Roses Cedex

Service de Pharmacologie et d'Immunologie
Centre CEA Saclay, bâtiment 136
F-91191 Gif-sur-Yvette Cedex

Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

3.3. A TSÉ-nek 3.1. és 3.2. pontokban említettektől eltérő fajokban való előfordulására irányuló laboratóriumi vizsgálatok

A TSÉ-nek a szarvasmarha-, juh- és kecskeféléktől eltérő más állatfajokban való vélt előfordulásának megerősítésére véghezvitt vizsgálatokhoz megállapított módszereknek és vizsgálati terveknek magában kell foglalniuk legalább egy, az agyszövetet vizsgáló kórszövettani vizsgálatot. Az illetékes hatóság olyan laboratóriumi vizsgálatokat is megkövetelhet, mint az immuncitokémia, immunoblot-eljárás, a jellegzetes fonalak elektronmikroszkópos kimutatása, vagy más, a prion fehérje betegségből eredő elváltozásának kimutatására szolgáló módszerek. Ha a kezdő kórszövettani vizsgálat eredménye negatív vagy nem meggyőző, mindenképpen el kell végezni legalább egy másik laboratóriumi vizsgálatot. A betegség első ízben történő megjelenése esetén legalább három különböző vizsgálatot kell elvégezni.

Továbbá különösen akkor, amikor egy, a szarvasmarhaféléktől eltérő állatfajban BSE előfordulást gyanítanak, amennyiben lehetséges, törzstipizálás céljából szövetmintákat kell beküldeni.

▼M24

4. ***Gyorstesztek***

A szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalmának kimutatására az 5. cikk (3) bekezdésével és a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban a gyorsteszteket a következő módszerekkel kell elvégezni:

– a PrP^{Res} proteináz K rezisztens fragmentum kimutatására szolgáló Western blot eljáráson (Prionics-Check Western teszt) alapuló immun-blot tesztek,

▼M24

– kemilumineszcens ELISA teszt, amely magában foglal egy extrakciós módszert és egy ELISA eljárást, megnövelt kemilumineszcens képességű reagens felhasználásával (Enfer-teszt és Enfer TSE Kit version 2.0, automatikus minta-előkészítés),

– szendvics (indirekt IF) módszer PrP^{Res} kimutatására denaturálási és koncentrációs lépéseket követően (Bio-Rad TeSeE teszt),

– microplate módszeren alapuló immunpróba (ELISA), amely monoklonális antitestekkel mutatja ki a proteinázrezisztens PrP^{Res}-t (Prionics-Check LIA teszt),

– konformációfüggő immunpróba, BSE antigén teszt kit (Beckman Coulter InPro CDI kit),

– kemilumineszcens ELISA teszt a PrP^{Sc} kvalitatív meghatározására (CediTect BSE-teszt),

– a PrP^{Sc} szelektív befogására vegyi polimert, a PrP molekula ép részeire pedig monoklonális azonosító antitestet használó immunpróba (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA),

– microplate módszeren alapuló kemilumineszcens immunpróba a szarvasmarha szöveteiben jelen lévő PrP^{Sc} kimutatására (Institut Pourquier Speed'it BSE),

– a Proteináz K rezisztens PrP frakciók kimutatására két különböző monoklonális antitestet alkalmazó laterális immunpróba (Prionics Check Prio-STRIP),

– a szarvasmarha PrP^{Sc} erőteljesen kiegyenesedett állapotában két epitópra irányított, két különböző monoklonális antitestet alkalmazó kétoldali immunpróba (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),

– szendvicsmodellű ELISA teszt a Proteináz K rezisztens PrP^{Sc} kimutatására (Roche Applied Science PrionScreen),

– antitestet használó ELISA teszt, amely két különböző monoklón antitestet alkalmaz a Proteináz K rezisztens PrP frakciók kimutatására.

A juh- és kecskefélék TSE-megbetegedésének kimutatására az 5. cikk (3) bekezdésével és a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban a gyorsteszteket a következő módszerekkel kell elvégezni:

– konformációfüggő immunpróba, BSE antigén teszt kit (Beckman Coulter InPro CDI kit),

– szendvics (indirekt IF) módszer PrP^{Res} kimutatására denaturálási és koncentrációs lépéseket követően (Bio-Rad TeSeE teszt),

– szendvics (indirekt IF) módszer PrP^{Res} kimutatására denaturálási és koncentrációs lépéseket követően (Bio-Rad TeSeE juh/kecske teszt),

– kemilumineszcens ELISA teszt, amely magában foglal egy extrakciós módszert és egy ELISA eljárást, megnövelt kemilumineszcens képességű reagens felhasználásával (Enfer TSE Kit version 2.0),

– a PrP^{Sc} szelektív befogására vegyi polimert, a PrP molekula ép részeire pedig monoklonális azonosító antitestet használó immunpróba (IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),

– microplate módszeren alapuló kemilumineszcens immunpróba a juh szöveteiben jelen lévő PrP^{Sc} kimutatására (POURQUIER'S-LIA Scrapie);

– a PrP^{Res} proteináz K rezisztens fragmentum kimutatására szolgáló Western blot eljáráson (Prionics-Check Western Small Ruminant teszt) alapuló immun-blot tesztek,

– microplate módszeren alapuló kemilumineszcens immunpróba a proteináz K rezisztens PrP^{Sc} kimutatására (Prionics Check LIA Small Ruminants).

A vizsgálat elvégzésére szolgáló mintaszövetnek valamennyi vizsgálat esetében meg kell felelnie a gyártó által kiadott használati utasításnak.

A gyorstesztek alkalmazójának olyan, a közösségi referencialaboratórium által is jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert kell működtetnie, amely biztosítja a tesztek teljesítményének állandóságát. A teszt alkalmazójának a közösségi referencialaboratórium rendelkezésére kell bocsátania a vizsgálati jegyzőkönyvet.

A gyorsteszteket és a vizsgálati terveket csak a közösségi referencialaboratórium előzetes tájékoztatását követően lehet módosítani, és azzal a feltétellel, hogy a közösségi referencialaboratórium megállapítása szerint a módosítás nem rontja a gyorsteszt érzékenységét, specifikusságát vagy megbízhatóságát. Erről a megállapításról tájékoztatni kell a Bizottságot és a nemzeti referencialaboratóriumokat.

▼**M18**

5. ***Alternatív vizsgálatok***

(Meghatározásra vár)

▼M9

XI. MELLÉKLET

A 22. CIKKBEN EMLÍTETT ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

A. **A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat, mechanikai úton kinyert húst és vágási technikákat illetően**

▼M26

1. A következő szövetek minősülnek különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagnak:

   i. a 12 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék koponyája az alsó állkapocs kivételével, beleértve az agyat és a szemeket, és a gerincvelőt, a 24 hónaposnál idősebb szarvasmarhák gerincoszlopa, a farokcsigolyák, a nyaki, mellkasi és ágyékcsigolyák tövis- és harántnyúlványai, valamint a középső keresztcsonti taréj és a keresztcsont szárnyai kivételével, de beleértve a gerincvelői idegek hátsó gyökerein lévő idegdúcokat, valamint bármilyen korú szarvasmarhafélék mandulái, belei az epésbéltől a végbélig és a bélfodor;

   ii. a 12 hónaposnál idősebb, illetve olyan juh- és kecskefélék koponyája, beleértve az agyat és a szemet, mandulája és gerincveleje, amelyek állandó metszőfoga áttörte a fogínyt, valamint bármilyen korú juh- és kecskefélék lépe és csípőbele.

   A szarvasmarhafélék gerincoszlopának eltávolítását illetően az i. pontban meghatározott életkor a BSE közösségi marhaállományok releváns korcsoportjaiban való előfordulása statisztikai valószínűségének figyelembevételével, a III. melléklet A. I. fejezetében meghatározottak szerint létrehozott, BSE-re irányuló ellenőrzési program eredményei alapján e rendelet módosítása útján helyesbíthető.

2. Az 1. i. ponttól eltérve a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban olyan határozat is hozható, amely értelmében engedélyezett azon szarvasmarhafélék gerincoszlopának és az idegdúcok dorzális gyökereinek felhasználása, amelyek

   a) olyan tagállamban születtek, nevelkedtek folyamatosan és kerültek levágásra, amely tekintetében tudományos értékelés alapján megállapítást nyert, hogy a BSE előfordulása a hazai születésű szarvasmarhafélékben nagyon valószínűtlen vagy nem valószínű, de nem is kizárt; vagy

   b) azon időpontot követően születtek, amióta az emlősökből származó fehérjék kérődzőkkel történő etetése tilalmának hatékonyan érvényt szereznek azon tagállamokban, amelyekben BSE előfordulását jelentették a hazai születésű állatokban, vagy tudományos értékelés alapján megállapítást nyert, hogy valószínű a BSE előfordulása a hazai születésű szarvasmarhafélékben.

▼M27

A tagállamok ezt az eltérést az esettől függően az a) vagy a b) pontra vonatkozó bizonyító erejű adatok Bizottságnak való benyújtásával kérhetik.

Az ezen eltérés által érintett tagállamok a III. melléklet A. fejezetének I. szakaszában megállapított követelmények mellett biztosítják azt is, hogy minden olyan 30 hónapnál idősebb szarvasmarhára alkalmazzák a X. melléklet C. fejezetének 4. pontjában felsorolt jóváhagyott gyorstesztek valamelyikét, amely:

   i. a gazdaságban vagy szállítás közben elhullott, és amelyet nem emberi fogyasztásra vágtak le, kivéve azokat az állatokat, amelyek olyan tagállam alacsony állatsűrűségű, félreeső területein hullottak el, ahol nem valószínű a BSE előfordulása;

   ii. amelyet emberi fogyasztás céljából, rendes vágással vágtak le.

   A Bizottság szakértői a 21. cikknek megfelelően helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek a benyújtott bizonyíték további ellenőrzése céljából.

▼M9

3. A szarvasmarha-, juh- és kecskefélék csontjai nem használhatók fel mechanikai úton kinyert hús előállítására.

4. Tilos a központi idegrendszer szöveteinek roncsolása – amely kábítás után egy megnyúlt rúd alakú eszköz koponyaüregbe vezetésével történik – olyan szarvasmarha-, juh- vagy kecskefélék esetében, amelyek húsát emberi fogyasztásra vagy állatok takarmányozására szánják.

5. A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag eltávolítása a következő helyeken végezhető:

   a) vágóhíd vagy adott esetben más vágási hely;

▼M9

b) szarvasmarhafélék gerincoszlopa esetében darabolóüzem;

c) adott esetben az 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkében említett köztes üzem vagy az 1774/2002/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdése c) pontjának iv., vi. és vii. alpontja értelmében engedélyezett és nyilvántartásba vett felhasználó és gyűjtőközpont.

A fenti rendelkezéseket nem kell alkalmazni az 1. kategóriába sorolt anyagok dögevő madarakkal történő feletetésére az 1774/2002/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összhangban.

6. Az emberi fogyasztásra vagy állatok takarmányozására szánt bármely korú szarvasmarhafélék nyelvét a vágóhídon a nyelvcsont nyelvnyúlványára csőrszerűen ejtett keresztirányú vágással kell leválasztani.

7. A 12 hónaposnál idősebb szarvasmarhák fejhúsát a hatáskörrel rendelkező hatóság által elismert ellenőrző rendszerrel összhangban, a vágóhídon kell lefejteni, a fejhúsnak a központi idegrendszer szöveteivel való esetleges szennyeződése megelőzése érdekében. A rendszernek legalább az alábbi intézkedéseket kell tartalmaznia:

– a fejhús lefejtése egy erre kijelölt, a vágóvonal egyéb részeitől fizikailag elkülönített helyen történik,

– amennyiben a fejhús lefejtése előtt a fejet eltávolítják a szállítószalagról vagy az akasztóhorogról, át nem eresztő és tartós tömítéssel lezárják a kábítóeszköz okozta homloki nyílást és az öreglyukat. Amennyiben az agytörzsből mintát vesznek BSE-re irányuló laboratóriumi vizsgálat céljából, az öreglyukat a mintavételt követően azonnal le kell zárni,

– tilos a fejhús lefejtése, amennyiben a szem megsérült vagy közvetlenül a vágást megelőzően, illetve azt követően kiesett, vagy bármely egyéb olyan károsodást szenvedett, amely a fejnek a központi idegrendszer szöveteivel való szennyeződését okozhatta,

– tilos a fejhús lefejtése olyan fejről, amelyet nem a második franciabekezdésnek megfelelő módon zártak le,

– az általános higiéniai szabályok sérelme nélkül meghatározott munkaelőírásokat kell alkalmazni a fejhús lefejtésekor bekövetkező szennyeződésének megelőzésére, különösen olyan esetben, ha a második franciabekezdésben említett tömítés kiesett vagy a folyamat során a szem megsérült,

– a központi idegrendszer szöveteinek kimutatására szolgáló megfelelő laboratóriumi vizsgálatot magában foglaló mintavételi tervet kell alkalmazni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelelően végrehajtják-e a szennyeződés csökkentését célzó intézkedéseket.

8. A 7. pont előírásaitól eltérve a tagállamok akként határozhatnak, hogy a szarvasmarhafélék fejhúsának lefejtése tekintetében olyan alternatív ellenőrző rendszert alkalmaznak a vágóhídon, amely a fejhúsnak a központi idegrendszer szöveteivel való szennyeződésének egyenértékű csökkenését eredményezi. A központi idegrendszer szöveteinek kimutatására szolgáló megfelelő laboratóriumi vizsgálatot magában foglaló mintavételi tervet kell alkalmazni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelelően végrehajtják-e a szennyeződés csökkentését célzó intézkedéseket. Az ezen eltérést alkalmazó tagállamok az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság keretében tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot ellenőrző rendszerükről és a mintavételezés eredményéről.

9. A 7. és a 8. pont rendelkezéseit nem kell alkalmazni sem a nyelv 6. pontnak megfelelő leválasztására, sem az állhús lefejtésére a vágóhídon, ha azt a szarvasmarhafélék fejének a szállítószalagról vagy az akasztóhorogról való eltávolítása nélkül végzik.

10. Az 5. és a 7. ponttól eltérve a tagállamok határozhatnak úgy, hogy engedélyezik:

a) a juh- és kecskefélék gerincvelejének kifejezetten e célra engedélyezett darabolóüzemben történő eltávolítását;

b) a gerincoszlop kifejezetten e célra engedélyezett, ellenőrzött és nyilvántartott hentesüzletben történő eltávolítását a vágott állati testekből illetve azok részeiből;

c) szarvasmarhafélék fejhúsának kifejezetten e célra engedélyezett darabolóüzemben történő lefejtését a következő rendelkezésekkel összhangban:

a szarvasmarhafélék fejhúsának lefejtésére kifejezett engedéllyel rendelkező darabolóüzembe szállítandó marhafejnek meg kell felelnie a következő rendelkezéseknek:

– tárolása és a vágóhídról a kifejezetten e célra engedélyezett darabolóüzembe történő szállítása során a fejet állványra kell függeszteni,

▼M9

– mielőtt a fejet átraknák a szállítószalagról vagy az akasztóhorogról az állványra, át nem eresztő, tartós tömítéssel lezárják a kábítóeszköz okozta homloki nyílást, valamint az öreglyukat. Amennyiben az agytörzsből mintát vesznek BSE-re irányuló laboratóriumi vizsgálat céljából, az öreglyukat a mintavételt követően azonnal le kell zárni,

– olyan fejet, amelyen nem a második franciabekezdésnek megfelelően végezték el a tömítést, amelyben a szem megsérült vagy közvetlenül a vágást megelőzően, illetve azt követően kiesett, vagy bármely egyéb olyan károsodást szenvedett, amely a fejnek a központi idegrendszer szöveteivel való szennyeződését okozhatta, ki kell zárni a kifejezetten e célra engedélyezett darabolóüzembe történő szállításból,

– a központi idegrendszer szöveteinek kimutatására szolgáló megfelelő laboratóriumi vizsgálatot magában foglaló mintavételi tervet kell alkalmazni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelelően végrehajtják-e a szennyeződés csökkentését célzó intézkedéseket;

a szarvasmarhafélék fejhúsának kifejezetten e célra engedélyezett darabolóüzemben történő lefejtését az illetékes hatóság által elismert ellenőrző rendszerrel összhangban kell végezni a fejhúsnak a központi idegrendszer szöveteivel való esetleges szennyeződése megelőzése érdekében. A rendszernek legalább a következőket kell tartalmaznia:

– minden egyes fejet szemrevételezés útján ellenőrizni kell szennyeződés vagy sérülésre utaló jelek tekintetében és a tömítés megfelelő voltát illetően, mielőtt megkezdenék fejhús lefejtését,

– tilos a fejhús lefejtése olyan fejről, amely nincs helyesen tömítve, a szem sérült vagy bármely egyéb olyan károsodást szenvedett, amely a fejnek a központi idegrendszer szöveteivel való szennyeződését okozhatta. Tilos a fejhús lefejtése olyan fejekről is, amelyek esetében felmerül az ilyen fejtől eredő szennyeződés gyanúja,

– az általános higiéniai szabályok sérelme nélkül meghatározott munkaelőírásokat kell alkalmazni a fejhús szállításakor és lefejtésekor bekövetkező szennyeződésének megelőzésére, különösen olyan esetben, ha a tömítés kiesett vagy a folyamat során a szem megsérült,

– a központi idegrendszer szöveteinek kimutatására szolgáló megfelelő laboratóriumi vizsgálatot magában foglaló mintavételi tervet kell alkalmazni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelelően végrehajtják-e a szennyeződés csökkentését célzó intézkedéseket.

11. Valamennyi különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot színezőanyaggal kell megfesteni, vagy adott esetben eltávolításukat követően azonnal megjelölni, és ártalmatlanítani az 1774/2002/EK rendeletben és különösen annak 4. cikke (2) bekezdésében megállapított rendelkezésekkel összhangban.

12. A tagállamok gyakori hatósági szemlét végeznek, hogy megvizsgálják az e részben foglalt előírások helyes alkalmazását, és biztosítsák a szennyeződés elkerüléséhez szükséges intézkedések meghozatalát, különösen vágóhidakon, darabolóüzemekben vagy más olyan helyeken, ahol különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag eltávolítására kerül sor, mint például a hentesüzletek vagy az 5. c) pontban említett létesítmények.

A tagállamoknak elsősorban fel kell állítaniuk egy rendszert az alábbiak biztosítására és ellenőrzésére:

a) az 1. cikk (2) bekezdése és az 1774/2002/EK rendelet szerinti célra engedélyezett különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot kizárólag engedélyezett célra használnak;

b) a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag ártalmatlanítása az 1774/2002/EK rendelettel összhangban történik.

▼M23

13. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy engedélyezik a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot tartalmazó fejek vagy nem felhasított állati testek egy másik tagállamba történő szállítását, miután az érintett másik tagállam vállalta az anyag átvételét, és jóváhagyta az ilyen szállításra vonatkozó egyedi feltételeket.

Azonban a vágott állati testek, hasított féltestek vagy legfeljebb három darabra vágott féltestek és negyedtestek, amelyek a gerincoszlopon és a gerincvelői idegek hátsó gyökerein lévő idegdúcokon kívül nem tartalmaznak különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot, behozhatók harmadik országból valamely tagállamba, vagy elszállíthatók más tagállamba, annak előzetes beleegyezése nélkül.

A szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat tartalmazó fejének és friss húsának a Közösségből történő kivitele tilos.

▼M9

14. Megfelelő ellenőrző rendszert kell alkalmazni a gerincoszlop eltávolítására az 1. a) i. pontban meghatározottak szerint. A rendszernek legalább a következő intézkedéseket kell magában foglalnia:

a) amennyiben nem szükséges eltávolítani a gerincoszlopot, a szarvasmarhafélék gerincoszlopot tartalmazó vágott testét vagy annak nagykereskedelmi értékesítés céljából darabolt részeit kék csíkkal kell jelölni az 1760/2000/EK rendeletben említett címkén;

b) külön meg kell jelölni az adott esetnek megfelelően a 64/433/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdése A. része f) pontjának ii. alpontjában említett kereskedelmi okmányon vagy a 93/13/EGK bizottsági határozat ([1]) 1. cikkének (2) bekezdésében említett okmányon a szarvasmarhafélék azon vágott testének vagy annak nagykereskedelmi értékesítés céljából darabolt részeinek számát, amelyekből el kellett távolítani a gerincoszlopot, illetve amelyekből nem kellett eltávolítani a gerincoszlopot;

c) a hentesüzleteknek legalább egy évig meg kell őrizniük a b) pontban említett kereskedelmi dokumentumokat.

15. a) Az alább felsorolt állati eredetű termékeknek a Közösségbe történő behozataluk esetén meg kell felelniük a b) pontban megállapított feltételeknek:

– az 1. a) pontban említett különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag,

– friss hús: a 64/433/EGK irányelvben meghatározott hús,

– darált hús és előkészített hús: a 94/65/EK irányelvben ([2]) meghatározott darált hús és előkészített hús,

– húsipari termékek: a 77/99/EGK irányelvben ([3]) meghatározott húsipari termékek,

– egyéb állati eredetű termékek: a 77/99/EGK irányelvben meghatározott egyéb állati eredetű termékek,

– az 1774/2002/EK rendeletben említett kiolvasztott zsírok,

– a 92/118/EGK irányelvben és az 1774/2002/EK rendeletben említett zselatin,

– az 1774/2002/EK rendeletben említett, kedvtelésből tartott állatoknak szánt eledel,

– az 1774/2002/EK rendeletben említett vérkészítmények,

– az 1774/2002/EK rendeletben említett feldolgozott állati fehérje,

– az 1774/2002/EK rendeletben említett csont és csontkészítmények,

– az 1774/2002/EK rendeletben említett, 3. kategóriába sorolt anyagok.

Az állati eredetű termékekre történő minden utalás az e pontban felsorolt állati eredetű termékekre vonatkozik, és nem érint más állati eredetű termékeket tartalmazó vagy azokból készült állati eredetű termékeket.

b) Ha a fent említett állati eredetű termékeket, amelyek szarvasmarha-, juh- vagy kecskefélékből származó anyagokat tartalmaznak, harmadik országokból vagy azok régióiból hozzák be a Közösségbe, az állat-egészségügyi bizonyítványokat az előállító ország megfelelő illetékes hatósága által aláírt nyilatkozatnak kell kísérnie, amely a következőképpen hangzik:

„E termék nem tartalmazza az alább felsoroltakat, és nem az alább felsoroltakból származik:

vagy ([4])

a 999/2001/EK rendelet XI. mellékletének A. szakaszában meghatározott, 2001. március 31. után előállított különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag vagy szarvasmarha-, juh- vagy kecskefélék csontjaiból 2001. március 31. után előállított, mechanikai úton kinyert hús. 2001. március 31. után azokat a szarvasmarha-, juh- és kecskeféléket, amelyekből ez a termék származik, nem úgy vágták le, hogy előbb a koponyaüregbe befecskendezett gázzal elkábították, vagy ugyanezzel a módszerrel azonnal leölték volna őket, illetőleg kábítás után a központi idegrendszer szöveteit a koponyaüregükbe bevezetett, megnyúlt rúd alakú eszközzel elroncsolták volna.

Behozatala esetén a vágott állati test, hasított féltest vagy negyed test tartalmazhat gerincoszlopot;

([1]) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.
([2]) HL L 9., 1993.1.15., 3. o.
([3]) A Tanács 1994. december 14-i 94/65/EK irányelve a darált hús és az előkészített húsok előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó követelmények megállapításáról (HL L 368., 1994.12.31., 10. o.).
([4]) A Tanács 1976. december 21-i 77/99/EGK irányelve a húsipari termékek Közösségen belüli kereskedelmét érintő egészségügyi problémákról (HL L 26., 1977.1.31., 85. o.). A legutóbb a 97/76/EK tanácsi irányelvvel (HL L 10., 1998.1.16., 25. o.) módosított irányelv.

▼M9

vagy [1]

szarvasmarha-, juh- és kecskefélékből származó olyan anyagok, amelyek nem a következő országokban születtek, folyamatosan nevelkedett és levágott állatokból származnak:

▼M25

— Argentína
— Ausztrália
— Izland
— Új-Kaledónia
— Új-Zéland
— Panama
— Paraguay
— Szingapúr
— Uruguay
— Vanuatu.”

▼M4

▼M10

▼M2

D. **A forgalomba hozatalt és a kivitelt illetően**

▼M26

▼M2

2. A szarvasmarhafélék behozatala nemzetközi állat-egészségügyi bizonyítvány bemutatásához kötött, amely tanúsítja, hogy:

a) a kérődzők emlősökből származó fehérjékkel való takarmányozását betiltották, és a tilalomnak hatékonyan érvényt szereznek;

b) a Közösségbe történő kivitelre szánt szarvasmarhaféléket állandó azonosító rendszerrel azonosítják, amely lehetővé teszi, hogy a szarvasmarhafélék visszakövethetőek legyenek az anyaállatig és a származási állományig, továbbá tanúsítja, hogy ezek az állatok nem BSE-re gyanús nőivarú állatok utódai.

▼M25

3. A 2. pontot nem kell alkalmazni azon szarvasmarhák behozatalára, amelyek a következő országokban születtek, és folyamatosan ott nevelkedtek:

– Argentína
– Ausztrália
– Izland
– Új-Kaledónia
– Új-Zéland
– Panama
– Paraguay
– Szingapúr
– Uruguay
– Vanuatu.

---

[1] A nem megfelelő rész törlendő.

▼M4

▼M15

4. a) Mikor a tenyésztett szarvasféléktől származó, a 91/495/EGK tanácsi irányelv ([1]) által meghatározott tenyésztett vad húsát, a 94/65/EK tanácsi irányelv ([2]) által meghatározott húskészítményeket és a 77/99/EGK tanácsi irányelv ([3]) által meghatározott hústermékeket Kanadából vagy az Egyesült Államokból a Közösségbe behozzák, az egészségügyi igazolás mellett az alábbiakat tartalmazó, az előállító ország illetékes hatósága által aláírt nyilatkozat szükséges:

„Ez a termék belsőségektől és gerincvelőtől mentes olyan szarvasféle húst tartalmaz, vagy kizárólag olyan szarvasféle húsából származik, melyek szöveteiben a krónikus sorvadásos betegséget patológiailag, immunokémiailag vagy más illetékes hatóság által elismert diagnosztikai módszerrel megvizsgálták és negatív eredményt kaptak, továbbá nem származik olyan állomány állatai közül, ahol a krónikus sorvadásos betegséget megállapították, vagy annak gyanúja hivatalosan felmerült.”

b) Mikor a vad szarvasféléktől származó, a 92/45/EGK tanácsi irányelv ([4]) által meghatározott tenyésztett vad húsát, a 94/65/EK tanácsi irányelv által meghatározott húskészítményeket és a 77/99/EGK tanácsi irányelv által meghatározott hústermékeket Kanadából vagy az Egyesült Államokból a Közösségbe behozzák, az egészségügyi igazolás mellett az alábbiakat tartalmazó, az előállító ország illetékes hatósága által aláírt nyilatkozat szükséges:

„Ez a termék belsőségektől és gerincvelőtől mentes olyan szarvasféle húst tartalmaz, vagy kizárólag olyan szarvasféle húsából származik, melyek szöveteiben a krónikus sorvadásos betegséget patológiailag, immunokémiailag vagy más illetékes hatóság által elismert diagnosztikai módszerrel megvizsgálták és negatív eredményt kaptak, továbbá nem származik olyan területen található állattól, ahol a krónikus sorvadásos betegséget az utóbbi három évben megállapították, vagy annak gyanúja hivatalosan felmerült.”

▼M26

5. a) A 2005/598/EK bizottsági határozat sérelme nélkül az Egyesült Királyság biztosítja, hogy saját területéről nem szállítják más tagállamokba vagy harmadik országokba az 1996. augusztus 1-je előtt a területén született vagy nevelt szarvasmarhaféléket.

b) Az Egyesült Királyság biztosítja, hogy az Egyesült Királyságban 1996. július 31-e után született vagy nevelt, illetve 2005. június 15-e előtt leölt szarvasmarhafélékből származó húst vagy egyéb terméket területéről más tagállamokba vagy harmadik országokba nem szállít.

c) Az Egyesült Királyság biztosítja, hogy az Egyesült Királyságban 1996. július 31-e után született vagy nevelt, és e rendelet hatálybalépését megelőzően leölt szarvasmarhafélékből származó gerincoszlopot és az ilyen gerincoszlopból származó termékeket területéről más tagállamokba vagy harmadik országokba nem szállít.

([1]) HL L 268., 1991.9.24., 41. o.
([2]) HL L 368., 1994.12.31., 10. o.
([3]) HL L 26., 1977.1.31., 85. o.
([4]) HL L 268., 1992.9.14., 35. o.